

ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอน
วิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550

ปริญญานิพนธ์
ของ
จรรยาศักดิ์ เบญจมาตย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2551

ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอน
วิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550

ปริญญานิพนธ์
ของ
จรรยาศักดิ์ เบญจมาตย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2551
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอน
วิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550

บทคัดย่อ
ของ
จรรยาศักดิ์ เบญจมาตย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2551

จรรยาธิดา เบญจมาศย์. (2551). *ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550*. ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
คณะกรรมการควบคุม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์แผน เจริญชัย, รองศาสตราจารย์ วัฒนา สุทธิพันธุ์

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 400 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที่กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา กิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยและ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.92 และ 0.44 ตามลำดับ
2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียน การสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 ตามตัวแปรเพศ โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตมีความคิดเห็น ด้านจุดมุ่งหมาย ด้านหลักสูตร และด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่มีต่อ การเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความคิดเห็นด้านอุปกรณ์และสถานที่ ด้านผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผล ที่มีต่อ การเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียน การสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 ตามตัวแปรสถานที่ใช้ศึกษาโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตมีความคิดเห็น ด้านจุดมุ่งหมาย ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

THE OPINIONS OF SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY STUDENTS ON
LEARNING AND TEACHING IN PHYSICAL EDUCATION ACTIVITY COURSES IN
ACADEMIC YEAR 2007

AN ABSTRACT
BY
CHAROONSAK BENMAT

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University
May 2008

Charoonsak Benmat. (2008). *The Opinions of Srinakharinwirot University Students on Learning and Teaching in Physical Education Activity Courses in Academic Year 2007*. Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Asst. Prof. Phan Jiaranai, Assoc. Prof. Wattana Suthipan.

The purpose of this study was to investigate and compare opinions of Srinakharinwirot University students on learning and teaching of physical education activity courses in the academic year 2007. The subjects were 400 Srinakharinwirot University undergraduate students enrolling the Courses of Physical Education Activities in the second semester of the academic year 2007 selected by the Stratified Random Sampling Method. The data were collected by the writer's constructed questionnaire with its reliability of .96. After the data were statistically treated for percentage, mean, standard deviation and a t-test comparison with its significant difference at the .05 level.

It was found as follows:

1. As a whole, the opinions were expressed at a very high level with their means and standard deviations of 3.92 and 0.44, respectively.
2. When compared by sexes, the opinions were significantly different at the .05 level. However, when compared by areas, the opinions toward the purpose of the learning, curriculum, instruction and management of physical education activities were significantly different at the .05 level. For the opinions concerning the equipment, venues, the instructors and the evaluation of the course, there was no significant difference at the .05 level.
3. When compared by learning venues, the opinions were significantly different at the .05 level. However, when compared by areas, the opinions toward learning and teaching of physical education activities were not significantly different at the .05 level.

ประกาศคุณประการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้นั้น ผู้วิจัยได้รับความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์
แผน เลี้ยวระนัย ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์
กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ และรองศาสตราจารย์
สุนทร แม้นสงวน กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ ปรับปรุง และแก้ไข
ข้อบกพร่องต่างๆ จนผู้วิจัยสามารถดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ด้วยดี
ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทองพล ต่อนี่ ที่ให้ความกรุณา
เป็นที่ปรึกษาทางด้านสถิติ และให้ข้อเสนอแนะในการวิจัยเป็นอย่างดี กราบขอบพระคุณ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุดม พิมพ์า อาจารย์กัญญกมล บัวแก้ว อาจารย์จิรนนท์ โพธิ์เจริญ
และคณาจารย์คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกท่าน ที่ให้ความกรุณา
อบรมสั่งสอน สนับสนุนให้กำลังใจในการทำวิจัยให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีโดยตลอด

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คณบดีคณะพลศึกษาและนิสิตทุกคนที่ให้ความร่วมมือ
ในการเก็บข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง ที่ให้ความร่วมมือด้วยดีตลอดการทำวิจัย

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อเหมือน คุณแม่ระเมียน เบญจมาตย์
ที่ให้โอกาสทางการศึกษาตลอดมา และขอขอบคุณน้องสาว น้ำทิวิภูมิ วิบรรณ ญาติ พี่ น้องทุกคน
และเพื่อน ๆ ทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือ ให้ความห่วงใยตลอดมา คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจาก
ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขออุทิศสิ่งที่ดีงามแก่ผู้มีพระคุณทุกท่าน ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง

เจริญศักดิ์ เบญจมาตย์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	3
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	3
ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
สมมุติฐานในการวิจัย.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
ความหมายของความคิดเห็น.....	6
องค์ประกอบการเรียนรู้การสอนวิชาพลศึกษา.....	8
หลักสูตรการศึกษา.....	26
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	30
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	30
งานวิจัยในประเทศ.....	31
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	38
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	38
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	39
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	40
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	71
สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการวิจัย	71
สรุปผลการวิจัย.....	73
อภิปรายผล.....	74
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย.....	80
ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	80
บรรณานุกรม.....	81
ภาคผนวก.....	86
ภาคผนวก ก	87
ภาคผนวก ข	96
ภาคผนวก ค	101
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	103

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานที่ศึกษา.....	38
2	สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปร	42
3	ความคิดเห็นด้านจุดมุ่งหมายของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อ การเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 (N=400).....	43
4	ความคิดเห็นด้านหลักสูตรของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อ การเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 (N=400).....	44
5	ความคิดเห็นด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 (N=400).....	45
6	ความคิดเห็นด้านอุปกรณ์และสถานที่ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 (N=400).....	46
7	ความคิดเห็นด้านผู้สอนของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อ การเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 (N=400).....	47
8	ความคิดเห็นด้านการวัดและประเมินผลของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 (N=400).....	48
9	ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอน วิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 (N=400).....	49
10	ความคิดเห็นด้านจุดมุ่งหมายของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อ การเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 จำแนกตามเพศ.....	50
11	ความคิดเห็นด้านหลักสูตรของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อ การเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 จำแนกตามเพศ.....	52
12	ความคิดเห็นด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 จำแนกตามเพศ.....	53
13	ความคิดเห็นด้านอุปกรณ์และสถานที่ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาปีการศึกษา 2550 จำแนกตามเพศ.....	54

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
14	ความคิดเห็นด้านผู้สอนของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียน การสอนวิชาทฤษฎีการรวมผลศึกษา ปีการศึกษา 2550 จำแนกตามเพศ..... 55
15	ความคิดเห็นด้านการวัดและประเมินผล ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาทฤษฎีการรวมผลศึกษา ปีการศึกษา 2550 จำแนกตามเพศ..... 57
16	ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอน วิชาทฤษฎีการรวมผลศึกษา ปีการศึกษา 2550 จำแนกตามเพศ..... 58
17	ความคิดเห็นด้านจุดมุ่งหมายของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาทฤษฎีการรวมผลศึกษา ปีการศึกษา 2550 จำแนกตามสถานที่ใช้ศึกษา..... 59
18	ความคิดเห็นด้านหลักสูตรของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อ การเรียนการสอนวิชาทฤษฎีการรวมผลศึกษา ปีการศึกษา 2550 จำแนกตาม สถานที่ใช้ศึกษา..... 61
19	ความคิดเห็นด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาทฤษฎีการรวมผลศึกษา ปีการศึกษา 2550 จำแนกตามสถานที่ใช้ศึกษา..... 62
20	ความคิดเห็นด้านอุปกรณ์และสถานที่ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาทฤษฎีการรวมผลศึกษา ปีการศึกษา 2550 จำแนกตามสถานที่ใช้ศึกษา..... 63
21	ความคิดเห็นด้านผู้สอนของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อ การเรียนการสอนวิชาทฤษฎีการรวมผลศึกษา ปีการศึกษา 2550 จำแนกตาม สถานที่ใช้ศึกษา..... 64
22	ความคิดเห็นด้านการวัดและประเมินผลของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาทฤษฎีการรวมผลศึกษา ปีการศึกษา 2550 จำแนกตาม สถานที่ใช้ศึกษา..... 66
23	ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอน วิชาทฤษฎีการรวมผลศึกษา ปีการศึกษา 2550 จำแนกตามสถานที่ใช้ศึกษา..... 67

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
24	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 ตามตัวแปรเพศ..... 68
25	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 ตามตัวแปร สถานที่ใช้ศึกษา..... 69

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อให้ได้ประชากรที่มีคุณภาพอันจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศ รวมทั้งมีคุณสมบัติ ความเป็นผู้มีปัญญา มีคุณธรรมมีศักยภาพในการพัฒนาตนเองและสังคม มีความสามารถประกอบอาชีพ และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศในอนาคต เพื่อให้การศึกษาสามารถพัฒนาคุณลักษณะของประชากรในประเทศอย่างมีคุณภาพจึงควรจัดการศึกษาอย่างกว้างขวางและเป็นธรรม มีความหลากหลายรูปแบบเนื้อหาและวิธีการ ซึ่งแต่ละบุคคลสามารถใช้โอกาสที่มีอยู่เลือกเรียนตามความถนัด ความสามารถ ความต้องการและความสนใจ เพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเองได้อย่างเหมาะสม

กระบวนการศึกษาทางพลศึกษาและกีฬาเป็นกระบวนการศึกษาอย่างหนึ่งซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาการทั้งในด้านร่างกาย ด้านทักษะ ด้านความรู้ ด้านคุณธรรม และด้านเจตคติ ที่ดีไปพร้อม ๆ กัน โดยใช้กิจกรรมพลศึกษาและกีฬาเป็นสื่อให้ผู้เรียนได้มีการเรียนรู้และมีพัฒนาการ ด้วยการมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเอง วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523 : 1) ได้กล่าวว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาที่มีบทบาทสำคัญยิ่งอย่างหนึ่งในหลักสูตรของโรงเรียน ในการที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม สามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมปัจจุบันได้ อย่างดีและมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ ข้อมูลสำรวจของกระทรวงสาธารณสุขและสำนักงานสถิติ แห่งชาติ (2545 : 156 - 159) พบว่าคนไทยมีการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาน้อยจนน่าเป็นห่วง คือ กลุ่มที่ไม่ออกกำลังกายเลยมีอายุระหว่าง 15 - 24 ปี คิดเป็นร้อยละ 98.7 จากข้อมูลดังกล่าวยังพบอีกว่า คนไทยทุกช่วงอายุมีการออกกำลังกายน้อยมาก จึงน่าจะมีความเสี่ยงต่อการเกิดโรคต่าง ๆ ตามมา และนำไปสู่การเสียชีวิตก่อนถึงวัยอันสมควร จากปัญหาดังกล่าวในแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545 - 2549) ระบุให้มีกิจกรรมสนับสนุนการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ (กระทรวงสาธารณสุข. 2544 : 53 - 90) นอกจากนั้นกระทรวงสาธารณสุขได้กำหนดเป้าหมายในช่วงแผนฯ 9 ว่าประชาชนอย่างน้อยร้อยละ 60 จะมีการออกกำลังกาย แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 และฉบับที่ 10 รวมถึงแผนยุทธศาสตร์ของประเทศ ต่างมุ่งเน้นในด้านการพัฒนาให้ทรัพยากรบุคคลมีสุขภาพที่ดี การมีสุขภาพที่ดีนั้นจะต้องอาศัยองค์ประกอบหลายด้านรวมถึงการมีพฤติกรรมที่เหมาะสม ด้านการออกกำลังกาย การบริโภคอาหารและการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ต่างๆ เพื่อให้ประชาชนทุกคนมีสุขภาพดี โดยมีการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างถูกต้อง มีพฤติกรรมสุขภาพที่ดี

ดังนั้น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ให้ความสำคัญกับวิชากิจกรรมพลศึกษากำหนดให้วิชา กิจกรรมพลศึกษาจัดอยู่ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป โดยจะให้เรียนวิชากิจกรรมพลศึกษา 2 หน่วยกิต เป็นอย่างน้อย โดยให้คณะพลศึกษารับผิดชอบในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และในปี พ.ศ.2549 คณะพลศึกษาจึงได้มีการปรับปรุงหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาพลศึกษา โดยให้เนื้อหาของแต่ละ รายวิชามีความเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ซึ่งจะนำไปสู่การมี คุณภาพชีวิตที่ดี เป็นทรัพยากรที่มีคุณภาพของมหาวิทยาลัย และของประเทศชาติต่อไป จากเหตุผล ดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะนิสิตบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จึงมีความ สนใจอยากทราบความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา กิจกรรมพลศึกษา ในปัจจุบัน เพื่อประโยชน์ของคณะพลศึกษา ในการที่จะพัฒนาให้เหมาะสมกับความ ต้องการและเกิดประโยชน์สูงสุดกับนิสิตที่เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียน การสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา แบ่งออกเป็น 6 ด้าน คือ ด้านจุดมุ่งหมาย ด้านหลักสูตร ด้านวิธีสอน และการจัดกิจกรรม ด้านอุปกรณ์และสถานที่ ด้านผู้สอน ด้านการวัดและประเมินผล
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ระหว่างนิสิต ชายกับนิสิตหญิง ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ระหว่างนิสิต ที่ใช้สถานที่ศึกษาที่ประสานมิตรกับนิสิตที่ใช้สถานที่ศึกษาที่องครักษ์ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา กิจกรรมพลศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา กิจกรรมพลศึกษา ทราบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นนิสิตชายกับนิสิตหญิง และระหว่างความ คิดเห็นของนิสิตที่ศึกษาที่ประสานมิตรกับนิสิตที่ศึกษาที่องครักษ์ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้สอนวิชา กิจกรรมพลศึกษาและผู้เกี่ยวข้องสามารถนำไปปรับปรุงแก้ไขพัฒนาการเรียนการสอนวิชากิจกรรม พลศึกษาในโอกาสต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ลงทะเบียนเรียน วิชากิจกรรมพลศึกษา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 เป็นนิสิตที่ศึกษาที่ประสานมิตร 1,147 คน เป็นนิสิตที่ศึกษาที่องครักษ์ 1,158 คน รวมทั้งสิ้น 2,305 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 400 คน เป็นนิสิตที่ศึกษาที่ประสานมิตร จำนวน 200 คน เป็นนิสิตที่ศึกษาที่องครักษ์ จำนวน 200 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random sampling) และการประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซ์และมอร์แกน (ศิริชัย กาญจนวาสี. 2537 : 104; อ้างอิงจาก Krejcie; & Morgan)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็นดังนี้

1.1 เพศ

1.1.1 ชาย

1.1.2 หญิง

1.2 สถานที่ใช้ศึกษา

1.2.1 ประสานมิตร

1.2.2 องครักษ์

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาซึ่งแบ่งออกได้ดังนี้ คือ

2.1 ด้านจุดมุ่งหมาย

2.2 ด้านหลักสูตร

2.3 ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2.4 ด้านอุปกรณ์และสถานที่

2.5 ด้านผู้สอน

2.6 ด้านการวัดและประเมินผล

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน** หมายถึง ความคิด ความรู้สึก ที่มีต่อการเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษา ซึ่งอาจจะมีลักษณะในทางบวก เช่น ความชอบ ความนิยม ความสนใจหรืออาจมีลักษณะไปในทางลบ เช่น ความไม่ชอบ ความไม่นิยม ความไม่สนใจ โดยแบ่งออกเป็น 6 ด้าน ดังต่อไปนี้ ด้านจุดมุ่งหมาย ด้านหลักสูตร ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรม ด้านอุปกรณ์และสถานที่ ด้านผู้สอน ด้านการวัดและประเมินผล

2. **นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ** หมายถึง นิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ระดับปริญญาตรี ที่ลงทะเบียนเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษา เป็นวิชาศึกษาทั่วไป ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 เฉพาะวิชาพลศึกษา ยกเว้นนิสิตคณะพลศึกษา

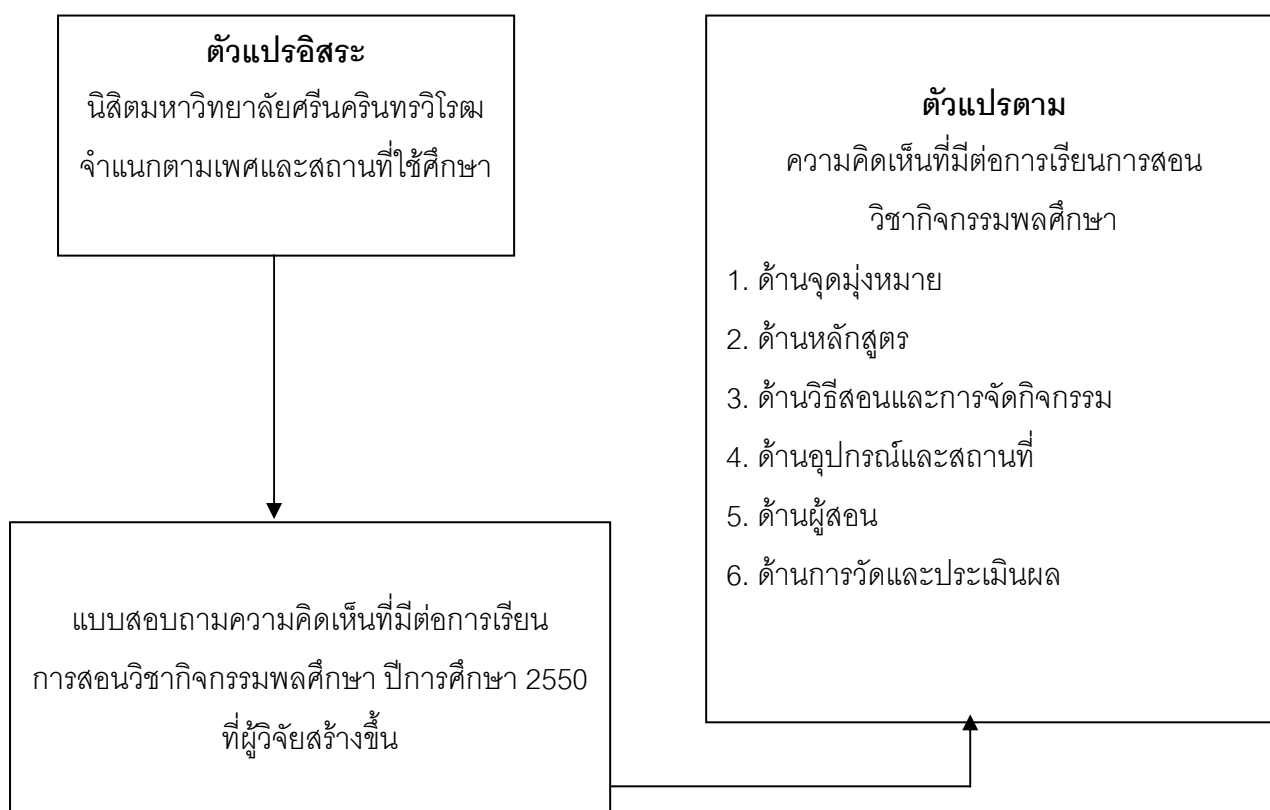
3. **วิชากิจกรรมพลศึกษา** หมายถึง วิชาที่เปิดทำการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งเป็นวิชาหมวดศึกษาทั่วไป ปรับปรุงกลุ่มพลศึกษา พ.ศ. 2549 เฉพาะของภาควิชาพลศึกษา รหัส พล 100, พล 182, พล 183, พล 184, พล 185 , พล 186, พล 187, พล 189, พล 191, พล 193, พล 194, พล 195 และ พล 197

4. **สถานที่ใช้ศึกษา** หมายถึง นิสิตศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ที่ ได้แก่

4.1 นิสิตที่ใช้สถานที่ศึกษาที่ประสานมิตร ได้แก่ นิสิตคณะสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์

4.2 นิสิตที่ใช้สถานที่ศึกษาที่ องครักษ์ ได้แก่ นิสิตคณะพยาบาลศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะสหเวชศาสตร์ วิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม คณะมนุษยศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. ความคิดเห็นของนิสิตชายกับนิสิตหญิงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา แตกต่างกัน
2. ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ระหว่างนิสิตที่ศึกษาที่ประสานมิตร กับนิสิตที่ศึกษาที่องครักษ์ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ความหมายของความคิดเห็น
2. องค์ประกอบการเรียนรู้การสอน
 - 2.1 ความหมายของวิชาพลศึกษา
 - 2.2 จุดมุ่งหมายของการสอนพลศึกษา
 - 2.3 หลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษา
 - 2.4 หลักการประเมินผลหลักสูตรพลศึกษา
 - 2.5 วิธีสอนพลศึกษา
 - 2.6 ความสำคัญของอุปกรณ์พลศึกษา
 - 2.7 หลักในการจัดและการดูแลรักษาอุปกรณ์และวัสดุทางพลศึกษา
 - 2.8 คุณสมบัติตามลักษณะของครูที่ดี
 - 2.9 การประเมินผลทางพลศึกษา
3. หลักสูตรการศึกษา
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยในประเทศ

1. ความหมายของความคิดเห็น

ความคิดเห็นตามความหมายในพจนานุกรมการศึกษา หมายถึง ความเชื่อการตัดสินใจ ความคิด ความรู้สึกประทับใจที่ไม่ได้เกิดจากการพิสูจน์ หรือการชั่งน้ำหนักว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่ สอดคล้องกับความหมายในพจนานุกรมฉบับภาษาอังกฤษ (Webster. 1998 : 950) ที่ให้ความหมายว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความเชื่อที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนความรู้สึกลงใจของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่จะพิจารณาตัดสินใจเพื่อการประเมินคุณค่าของสิ่งต่างๆ (ชาญณรงค์ คำเพชร. 2549 : 7)

ฮอร์นบี และคณะ (Hornby; et al. 1968 : 682) กล่าวว่า ความคิดเห็น คือ ความเชื่อ หรือ การลงความเห็นที่ไม่ได้เป็นความรู้สึกอันแท้จริง ความคิดเห็น คือ ความคิดเห็นในบางสิ่งบางอย่างที่ อาจเป็นจริงได้

กู๊ด (Good. 1973 : 113) กล่าวว่า ความคิดเห็น หรือทัศนะ หมายถึง ความเชื่อ ความคิด หรือการลงความเห็นเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งไม่อาจบอกได้ว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่

เทอร์สโตน (Thurstone. 1977 : 285) กล่าวว่า เจตคติเป็นการแสดงออกทางผลรวมของความ โน้มเอียงและความรู้สึก ความมีอคติ ความรู้สึกที่เกิดขึ้น อยู่ในจิตใจมาก่อนความคิด ความกลัว การบังคับ ชูเชิญ และการลงความเห็นของมนุษย์เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งส่วนความคิดเห็นก็คือ เจตคติ แต่เป็นการแสดงเจตคติที่แสดงออกมาเป็นคำพูด นอกจากนั้นความคิดเห็นยังเป็นสัญลักษณ์ ทางเจตคติด้วย

ออสแคมป์ (Oskamp. 1997 : 12 – 13) กล่าวว่า ความคิดเห็น น่าจะใกล้เคียงกันกับความ เชื่อมากกว่าในด้านความเฉพาะเจาะจงของขอบเขตและเนื้อหา และทั้งสองสิ่งนี้มีองค์ประกอบของ ความรู้ (Cognitive) มากกว่าองค์ประกอบความรู้สึก (Affective) แต่ทัศนคติจะมีองค์ประกอบของ ความรู้สึกมากกว่า หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่ง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพิจารณา ความเป็นไปได้ของ เหตุการณ์และความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่างๆ ในขณะที่ทัศนคติเกี่ยวข้องกับความปรารถนาและความ ต้องการ

ซูซา จันท์ธอม (2522 : 104) กล่าวว่า เราไม่สามารถแยกทัศนคติและความคิดเห็นออกจาก กันได้ เพราะทัศนคติและความคิดเห็นมีลักษณะคล้ายคลึงกัน แต่ลักษณะของความคิดเห็นจะไม่ลึกซึ้ง เหมือนทัศนคติ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2531 : 13) กล่าวว่า ความคิดเห็นถือได้ว่าเป็นการแสดงออกด้านเจต คติอย่างหนึ่ง แต่หากลงความเห็นนั้น มักมีอารมณ์ เป็นส่วนประกอบและเป็นส่วนที่จะมีปฏิกิริยาต่อ สถานการณ์ภายนอก

เรืองวิทย์ แสงรัตน (2542 : 2) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นว่า เป็นการแสดงออก ทางด้านความรู้สึกที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดด้วยการพูดหรือการเขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม การแสดงความคิดเห็นนี้อาจจะได้รับการยอมรับหรือการปฏิเสธจากคนอื่น ๆ ได้

จิระวัฒน์ วงศ์สวัสดิ์วัฒน์. (2542 : 9) ได้กล่าวถึงความแตกต่างระหว่างทัศนคติกับความคิดเห็นไว้ว่า ความแตกต่างที่เห็นได้ชัด คือ ความสามารถสืบเสาะหาเหตุผลข้อเท็จจริง (Verifiable) สิ่งหนึ่งอย่างแน่นอน คือ ความคิดเห็นเกี่ยวข้องกับการพิจารณาตัดสิน (Judgement) มากกว่าจะเป็น ข้อเท็จจริง

จารุวรรณ บุญรอด.(2549 : 7) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึก ต่อสิ่งใดด้วยการพูดหรือเขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม ซึ่งการแสดง ความคิดเห็นนี้อาจจะได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่น ๆ ก็ได้

ชาญณรงศ์ คำเพชร. (2549 : 7) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันเกิดจากการรับรู้และเรียนรู้ของบุคคลนั้นๆ เป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติอาจเปลี่ยนแปลงได้เสมอตามกาลเวลา ความคิดเห็นของบุคคลแต่ละคนต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอาจเหมือนหรือไม่เหมือนกันก็ได้

ศรัณย์ พงษ์รัตนานุกูล. (2549 : 9) กล่าวว่า ความคิดเห็นคือการแสดงออกทางความคิดท่าที ความรู้สึกที่มีต่อบุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันเกิดเป็นผลที่เกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ ซึ่งมีลักษณะส่งเสริม คือพอใจ นิยมชมเชย สนับสนุนและปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ หรือในลักษณะต่อต้าน คือ การขัดแย้ง ไม่ร่วมมือ ไม่ปฏิบัติตาม

สรุปได้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกโดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ที่ผ่านมาหรือที่ได้พบเจอมา ซึ่งการแสดงความคิดเห็นนี้อาจจะได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่น ๆ ก็ได้

2. องค์ประกอบการเรียนรู้การสอนวิชาพลศึกษา

ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาจะให้บรรลุจุดหมายที่วางเอาไว้ตามมาตรฐานได้นั้น จะต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการ เช่น ครูผู้สอน สถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก การเรียนการสอน หลักสูตรการวัดผลประเมินผลและตัวนักเรียน ระบบบริหารงาน โดยครูพลศึกษา จะต้องมีความสมบูรณ์และมีบุคลิกลักษณะที่ดีเพื่อดำเนินงานด้านพลศึกษาของโรงเรียนให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ เช่น รู้จุดหมายของการเรียนการสอนและหลักสูตร มีความรู้ความสามารถในการสอนที่จะทำให้ให้นักเรียนเกิดความสนใจเกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาอีกทั้งต้องติดตามความเคลื่อนไหวทางพลศึกษาอยู่เสมอ สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ และมีความอดทน ขยันขันแข็ง มีสุขภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจมีมนุษยสัมพันธ์และบุคลิกภาพที่ดี มีทักษะด้านกีฬา มีความเชื่อมั่นในตนเองเป็นพลเมืองที่ดีและศรัทธาในอาชีพของตน (ผาณิต บิลมาศ. 2522 : 256)

ฟอง เกิดแก้ว (2517 : 137 – 138) ได้กล่าวว่า การสอนวิชาพลศึกษานั้นมีจุดหมายเฉพาะที่สามารถมองเห็นได้เด่นชัด ดังต่อไปนี้

1. เพื่อให้มีสมรรถภาพและสุขภาพของร่างกายดีขึ้น รวมทั้งการรักษาไว้ซึ่งสุขภาพ (Maintain Health) ที่ดีให้คงสภาพอยู่ต่อไป ความมุ่งหมายข้อนี้นับว่าสำคัญและเป็นหัวใจของการเรียนการสอนพลศึกษา เพราะการศึกษาแขนงอื่นมีส่วนบกพร่องทางด้านนี้ วิชาพลศึกษาเท่านั้นมีบทบาทที่จะเสริมสมรรถภาพทางด้านร่างกายอย่างแท้จริง ถ้าการสอนไม่บรรลุผลตามความมุ่งหมายนี้ ย่อมหมายถึงความล้มเหลวของการสอนนั้น ในสภาพความเป็นอยู่ของบุคคลทุกเพศ ทุกวัย ถือว่าสมรรถภาพของร่างกายเป็นรากฐานอันสำคัญยิ่งที่จะสร้างความสำเร็จในการดำรงชีวิต และการประกอบภารกิจต่างๆ ใน

วัยเรียนเป็นช่วงระยะที่จะต้องสร้างสมให้เกิดขึ้นและหาทางรักษาไว้ต่อไป ฉะนั้น วิธีสอนจำเป็นจะต้องมุ่งไปสู่การการณมีสมรรถภาพและสุขภาพเป็นสำคัญ

2. เพื่อให้มีทักษะในกิจกรรมทางด้านพลศึกษา และสามารถนำทักษะเหล่านี้ไปทำให้เกิดประโยชน์ได้ในโอกาสต่อไป เนื่องจากวิชาพลศึกษาอาศัยกิจกรรมต่าง ๆ ทางกายเป็นสื่อ ฉะนั้นจึงจำเป็นจะต้องสร้างทักษะเสียก่อนให้เพียงพอ เพื่อจะได้นำทักษะอันเป็นพื้นฐานของกิจกรรมไปใช้ ถ้าขาดทักษะย่อมเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งในการเข้าร่วมกิจกรรม ฉะนั้นการสอนส่วนใหญ่จึงจำเป็นการสร้างทักษะด้านต่างๆให้นักเรียน วิธีการสอนที่ดีก็คือวิธีการใดก็ตามที่สามารถให้ผู้เรียนมีทักษะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและเป็นทักษะที่ถูกต้อง ทักษะที่ได้ฝึกได้เรียนนอกจากจะใช้ได้ประโยชน์ในขณะเป็นนักเรียนและอยู่ในโรงเรียนแล้ว ควรจะเป็นทักษะที่สามารถนำไปใช้ในโอกาสอื่น คือ นอกบริเวณโรงเรียนและภายหลังจากสำเร็จการศึกษา ไปแล้วด้วยเพราะถือว่ากิจกรรมทางพลศึกษามีความสำคัญตลอดชีวิต

3. ให้มีความรู้ความเข้าใจในด้านต่างๆ เป็นต้นว่า ความรู้ทางด้านคุณค่าของวิชาพลศึกษาประโยชน์ของกิจกรรมประเภทต่างๆ ประวัติความเป็นมาของกีฬา กฎกติกา วิธีการเล่น มารยาท หลักเกี่ยวกับความปลอดภัย ประโยชน์ของการออกกำลังกาย เพราะความเข้าใจ เป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างทัศนคติต่อวิชาพลศึกษา ถ้าขาดความรู้เสียแล้ว การประกอบกิจกรรมพลศึกษาย่อมจะไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร ทั้งยังเกิดผลเสียอีกด้วย

4. เพื่อให้มีคุณลักษณะต่างๆ ประจำตัว คุณลักษณะดังกล่าวนี้ครอบคลุมไปทุกๆ ด้าน ซึ่งเชื่อว่ากิจกรรมทางพลศึกษาจะมีส่วนช่วยและส่งเสริมได้ แม้ว่าคุณธรรมเหล่านี้จะไม่สามารถสร้างได้ในระยะสั้น แต่ในการสอนพลศึกษาทุกครั้งจำเป็นจะต้องสร้างทางด้านหนึ่งด้านใด โดยที่เราเชื่อว่าผู้เรียนจะค่อยๆ เพิ่มลักษณะของคุณธรรมขึ้นเรื่อยๆ จนถึงจุดมุ่งหมายอันสูงสุด คุณธรรมเหล่านี้ ได้แก่ ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ความรักในหมู่คณะ

5. เพื่อให้มีสุขนิสัยที่จะเป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม โดยทั่วไปแล้วถือว่าวิชาพลศึกษาเป็นวิชาสุขศึกษาภาคปฏิบัติ เพราะในการเรียนวิชาพลศึกษาต้องอาศัยการปฏิบัติเป็นหลัก ฉะนั้น การสอนพลศึกษาจึงต้องเน้นในเรื่องสุขนิสัยด้วย เพราะการจะให้ถึงซึ่ง ความเป็นผู้มีสุขภาพดี จะต้องปฏิบัติตนทางด้านสุขปฏิบัติ ไม่ใช่สนใจแต่การออกกำลังกายอย่างเดียว ฉะนั้นในการสอนพลศึกษาทุกครั้งจะต้องเน้นในเรื่องนี้

2.1 ความหมายของวิชาพลศึกษา

นักวิชาการและผู้เกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษาได้ให้ความหมายและความสำคัญของวิชาพลศึกษา ไว้ดังนี้

กูต (Good. 1959 : 368) ให้ความหมายของพลศึกษาว่า หมายถึง โครงการการเรียนการสอนและการเข้าร่วมกิจกรรมทุกประเภทต้องใช้กล้ามเนื้อใหญ่ๆ ทั้งหลาย ซึ่งจัดไว้เพื่อที่จะส่งเสริมพัฒนาการของร่างกาย ทักษะการเคลื่อนไหวทางกลไก เจตคติต่างๆ และนิสัยแห่งความประพฤติอันดีงามที่พึงประสงค์ทั้งหลายทางด้านร่างกาย การเรียนพลศึกษาจะช่วยให้ร่างกายเจริญเติบโตและแข็งแรงทางด้านจิตใจ พลศึกษาช่วยเพิ่มพูนความเชื่อมั่น ความคิดริเริ่ม ความรอบคอบไหวพริบดี จิตใจโอบอ้อมอารีมีความสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่ได้ดี ทำให้มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดีขึ้น ทางด้านอารมณ์ผู้ที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษา รู้จักควบคุม อารมณ์ มีความอดทนอดกลั้น ในสิ่งที่ไม่พอใจเป็นผู้ที่มีอารมณ์แจ่มใสอยู่เสมอ ช่วยลดความตึงเครียดของสภาพจิตใจลงได้มาก ทางด้านสังคม พลศึกษาส่งเสริมให้ผู้เรียนหรือผู้เข้าร่วมกิจกรรมอยู่ในระเบียบวินัย รู้จักเคารพกติกาอันเป็นพื้นฐานสำคัญของการอยู่ร่วมกันในสังคมมีความเสียสละมีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีความสามัคคีในหมู่คณะส่งเสริมให้รู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี

บุชเชอร์ (Bucher. 1960 : 34) ให้ความหมายว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งในกระบวนการศึกษาทั้งหมด ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะทำให้เกิดการพัฒนาทางกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม เพื่อให้ผู้เรียนเป็นพลเมืองดี โดยใช้กิจกรรมต่างๆ ที่เลือกเฟ้นแล้ว เป็นสื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้ข้างต้น

คาเมล; และโรซาลิน (Camille; & Rosalind. 1963 : 54) ให้ความหมายว่า พลศึกษาเป็นโปรแกรมหนึ่งในโรงเรียน ซึ่งเป็นการศึกษาด้านศิลปะและวิทยาศาสตร์ในการเคลื่อนไหวของมนุษย์ ซึ่งจำเป็นในการดำเนินชีวิตสำหรับโลกยุคปัจจุบัน หรือการพัฒนาการเคลื่อนไหวเป็นสื่อและการกระทำเหล่านั้นจะมีข้อกำหนดเป็นเกณฑ์แสดงออกอย่างชัดเจน หรือแสดงโดยใช้หลักความจริงตามธรรมชาติ

จรวย แก่นวงศ์คำ (2523 : 17) ให้ความหมายของพลศึกษาไว้ว่า พลศึกษาเป็นกระบวนการด้านการศึกษาอย่างหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการเจริญงอกงาม และมีพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม โดยอาศัยกิจกรรมพลศึกษา ที่เลือกเฟ้นแล้วเป็นสื่อกลางของการเรียนรู้

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539 : 23) ให้ความหมายของวิชาพลศึกษาไว้ว่า พลศึกษาเป็นกระบวนการทางการศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ซึ่งช่วยเพิ่มพูนและพัฒนาการของมนุษย์ให้ดีขึ้นหรือกล่าวได้ว่าพลศึกษาคือวิชาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และทักษะโดยใช้กิจกรรมการออกกำลังกายหรือกีฬาต่างๆ เป็นสื่อของการเรียน

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2540 : 39) ให้ความหมายของพลศึกษาไว้ว่า พลศึกษา คือ ผลรวมของกิจกรรมทางกายต่างๆ ของมนุษย์ที่ได้เลือกสรรมาแล้วตามชนิดและนำมาดำเนินการตามประเภทของผลที่เกิดขึ้น

สุวิมล ตั้งสัจพจน์ (2540 : 14 – 15) ให้ความหมายของพลศึกษาว่า การพลศึกษาเป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตทั้งทางกาย ทางใจ ทางสุขภาพและสมรรถภาพและยังเป็นการเรียนรู้เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมออกกกำลังกายที่ถูกต้อง การสร้างคน ให้รู้จักวิธีการ ส่งเสริมสุขภาพเพื่อให้มีชีวิตที่ยืนยาวและกระทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมพลศึกษาต้องพัฒนาทั้งหลักสูตร บทบาทและการเรียนการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถเป็นบุคคลที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมในฐานะนักสุขภาพที่ดี

สรุปได้ว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาที่ใช้กิจกรรมการออกกกำลังกาย กีฬา เป็นสื่อของการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาอย่างสมบูรณ์ สามารถใช้ชีวิตในสังคมได้เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพ

2.2 จุดมุ่งหมายของการสอนพลศึกษา

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523 : 102) ได้กล่าวไว้ ดังนี้

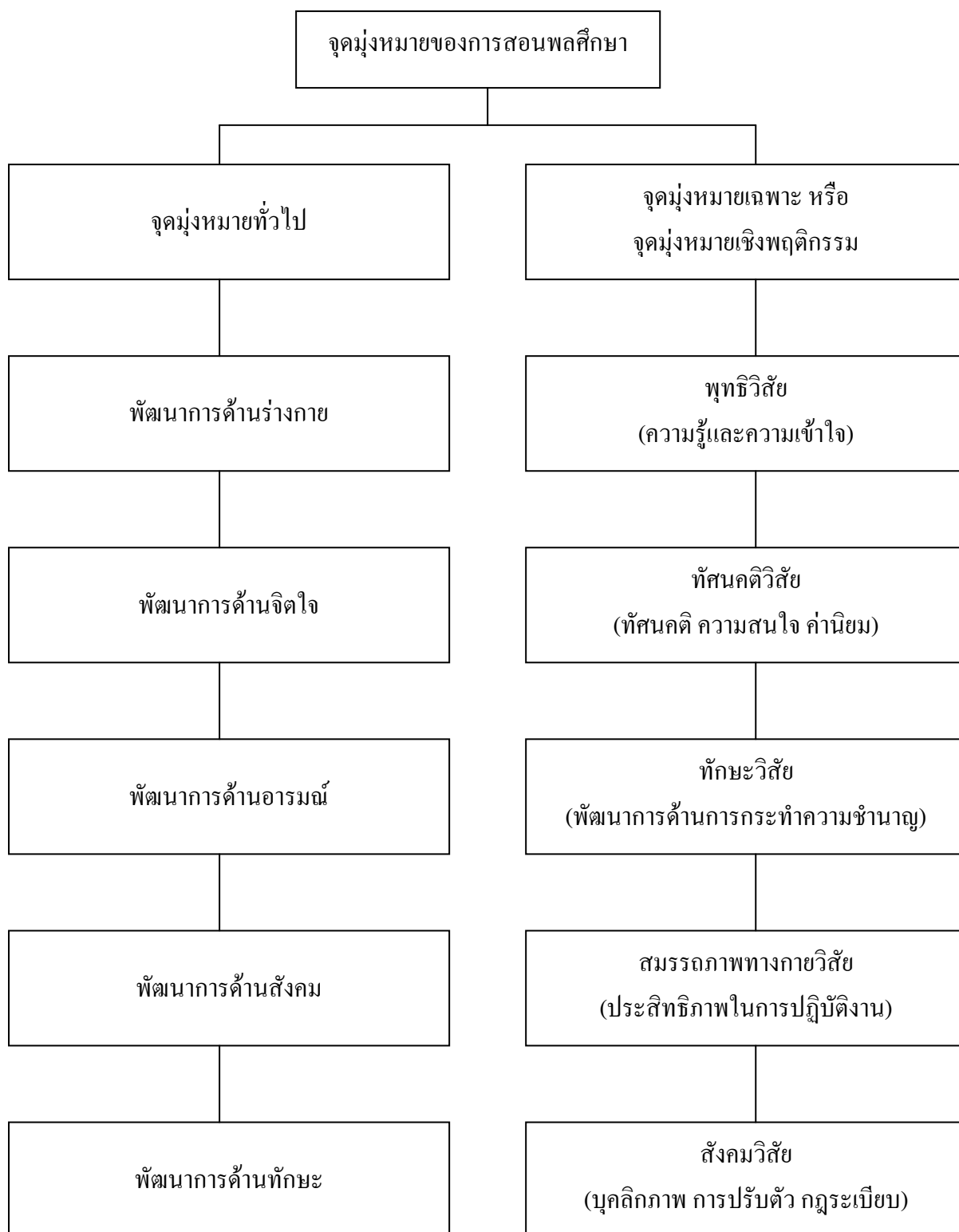
1. เพื่อการพัฒนาร่างกาย
2. เพื่อการพัฒนาการทำงานประสานกันระหว่างประสาทและกล้ามเนื้อ
3. เพื่อพัฒนาสังคม
4. เพื่อพัฒนาจิตใจ
5. เพื่อการพัฒนาด้านอารมณ์

นอกจากนี้ จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษายังสอดคล้องกับ ฟอง เกิดแก้ว (2515 : 32) ที่ได้กล่าวว่า การเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อฝึกให้นักเรียนได้ออกกกำลังกาย เพื่อให้ร่างกายแข็งแรง สมบูรณ์หรือเกิดความสุขสนานร่าเริง เป็นการสนองสัญญาชาติญาณอย่างหนึ่ง เพราะสิ่งมีชีวิตไม่ว่าคนหรือสัตว์จะต้องมีความเจริญเติบโต สิ่งมีชีวิตต้องมีการเคลื่อนไหว และออกกกำลังกายตามวัยของแต่ละบุคคล

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539 : 23 - 24) กล่าวว่า คำว่า “สรีระ” หรือ Physical หมายถึง ร่างกาย นั่นคือลักษณะต่างๆ ของร่างกาย เช่น ความแข็งแรงของร่างกาย พัฒนาการของร่างกาย ทักษะของร่างกาย สุขภาพของร่างกาย และอื่นๆ เมื่อเติมคำว่า Education เข้าไปเป็น Physical Education นั้นหมายถึง ขบวนการทางการศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ซึ่งช่วยเพิ่มพูนและพัฒนา ร่างกายของมนุษย์ให้ดีขึ้น หรือกล่าวได้ว่า พลศึกษาคือวิชาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และทักษะโดยใช้กิจกรรมการออกกกำลังกายต่างๆ หรือกีฬาต่างๆ เป็นสื่อการเรียนการสอน และนักเรียนจะมีพัฒนาการทางด้านต่างๆ จากการที่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาที่ได้เลือกเฟ้นมาเป็นอย่างดีแล้ว นี่คือปรัชญาของวิชาพลศึกษาจะเป็นตัวกำหนด จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาในทุกๆ ระดับ องค์ประกอบอื่นๆ ซึ่งควรพิจารณาร่วมกันไปด้วย คือ

ตามหลักธรรมชาติแล้ว ร่างกายของคนเราจำเป็นต้องมีการเคลื่อนไหว เพื่อความเจริญเติบโต การเคลื่อนไหวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับร่างกายยังทำให้เกิดความสนุกสนานเป็นนันทนาการ ช่วยเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย ช่วยในการเข้าสังคม ผ่อนคลายความตึงเครียด เป็นการสำรวจหรือทดสอบความสามารถและช่วยทำให้สุขภาพดียิ่งขึ้น ฉะนั้น จึงสรุปจุดมุ่งหมายของการสอนพลศึกษาได้ เป็น 2 ระดับ ใหญ่ๆ ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายทั่วไป (General Objective) เป็นจุดมุ่งหมายระดับปรัชญาของวิชาพลศึกษา
2. จุดมุ่งหมายเฉพาะ (Specific Objectives) หรือที่นิยมเรียกในปัจจุบันว่าจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม (Behavioral Objectives) เป็นจุดมุ่งหมายในระดับหลักสูตรและระดับการสอน

ประเภทต่างๆ ของจุดมุ่งหมายทั่วไปและจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมของการสอนพลศึกษา

2.3 หลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษา

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539 :127 – 128) ได้กล่าวว่า หลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นระดับการศึกษาที่ต่อเนื่องกับระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แต่ละสถาบันจะมีการจัดหลักสูตรที่แตกต่างกัน สำหรับลักษณะของหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาของไทยจัดขึ้นตามปรัชญา และนโยบายของสถาบันที่ได้ทำการเปิดสอนวิชาชีพลศึกษาภายใต้ปรัชญาของแผนการศึกษาแห่งชาติ การศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นการศึกษาหลังระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มุ่งพัฒนาความเจริญของทางสติปัญญาและความคิดเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการมุ่งสร้างสรรค์กำลังคนในระดับวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงเพื่อพัฒนาประเทศ และมุ่งพัฒนาคนให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตอันมีคุณค่าแก่บุคคล สังคมและประเทศชาติ โดยนัยนี้สถาบันอุดมศึกษาจึงมีหน้าที่ทำการสอน วิจัย บริการวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทย

สถาบันอุดมศึกษาของไทยมีหลักในการปฏิบัติที่สำคัญ 2 ประการ คือ ความเป็นอิสระในการดำเนินงาน (autonomy) และเสรีภาพทางวิชาการ (academic freedom) นั้นหมายความว่า สถาบันอุดมศึกษามีอิสระในการดำเนินกิจการภายในเป็นเอกเทศอยู่ในระบบการปกครองของตนเอง (self – government) สมาชิกของสถาบันอุดมศึกษา คือ คณาจารย์และนิสิตนักศึกษา มีเสรีภาพในการดำเนินกิจกรรมทางวิชาการทั้งด้านการเรียนการสอนและการวิจัย ค้นคว้าซึ่งประกอบด้วยเสรีภาพในการดำเนินกิจกรรมทางวิชาการของสถาบัน เสรีภาพทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษามีขอบข่ายเกี่ยวกับ

1. เสรีภาพในการบริหารบุคลากร
2. เสรีภาพในการกำหนดหลักสูตรและมาตรฐานการศึกษา
3. เสรีภาพในการรับนิสิตนักศึกษา
4. เสรีภาพในทางการสอนและวิจัย
5. เสรีภาพในการพัฒนาสถาบัน

สถาบันอุดมศึกษาในไทยที่เปิดสอนวิชาพลศึกษามีหลายสถาบันดังนี้คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาลัยพลศึกษา และสถาบันราชภัฏบางแห่งทั้งหมดเป็นสถาบันในสังกัดของรัฐบาล และยังไม่มีสถาบันเอกชนใดที่เปิดทำการสอนวิชาชีพลศึกษาในระดับปริญญาในประเทศไทย สถาบันอุดมศึกษาที่กล่าวมาแล้วนั้นจะมีสังกัดอยู่ใน 2 กระทรวง คือ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยต่างๆ และสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ได้แก่ วิทยาลัยและ

สถาบันราชภัฏสำหรับวิทยาลัยพลศึกษานั้นเปิดทำการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงด้วย แต่แต่ละสถาบันจะมีการกำหนดหลักสูตรของตนเองขึ้นตามปรัชญา หลักการ และแนวนโยบาย ของตน ลักษณะของหลักสูตรจะเป็นหลักสูตรแบบแกนเป็นส่วนใหญ่ คือ มีทั้งวิชาบังคับและวิชาเลือก การจัดหลักสูตร มี 2 แบบ คือ

1. หลักสูตร 4 ปี ใช้เวลาเรียนประมาณ 4 ปี มหาวิทยาลัยเกือบทุกแห่งจะมีหลักสูตรแบบนี้ เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เป็นต้น ผู้จบการศึกษาในหลักสูตรนี้จะได้ปริญญาการศึกษาบัณฑิต (กศ.บ.) ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) ศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.) เป็นต้น
2. หลักสูตร 2 ปี ใช้เวลาเรียนประมาณ 2 ปี ในมหาวิทยาลัยบางแห่งและในสถาบันราชภัฏกับวิทยาลัยพลศึกษา เช่นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นต้น

วิชาพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาในลักษณะของการบริหารมีอยู่ 2 ลักษณะ คือ เป็นภาควิชาหรือแผนกวิชาในสังกัดคณะศึกษาศาสตร์หรือครุศาสตร์ อีกแบบหนึ่งคือ เป็นคณะพลศึกษาโดยตรงซึ่งมีอยู่แห่งเดียวคือคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒนอกจากนั้น วิชาพลศึกษายังอยู่ในภาคพื้นฐานของคณะครุศาสตร์และคณะศึกษาศาสตร์ในลักษณะของวิชาพื้นฐานทั่วไปที่นิสิตสามารถเลือกเรียนหรือบังคับเลือกได้อีกด้วย หลักสูตรวิชาพลศึกษาสำหรับวิชาเอก – โท จะแบ่งออกเป็น 5 หรือ 6 โปรแกรมดังนี้

- 1.1 วิชาพื้นฐาน (Introduction or Orientation)
- 1.2 พัฒนาการหรือสมรรถภาพทางกาย (Development or Physical Fitness)
- 1.3 กีฬาทางน้ำ (Aquatics)
- 1.4 กิจกรรมนันทนาการ (Recreational Activities)
- 1.5 โปรแกรมพิเศษ (Adapted or Modified Programs)
- 1.6 กิจกรรมกีฬาระดับสูง (Varsity Athletic Activities)

ทั้งหมด จะจัดในลักษณะของวิชาบังคับ (Required programs) และวิชาเลือก (Elective Programs) โดยจัดเป็นรูปของการเรียนแบบหน่วยกิต (Credit)

2.4 หลักการประเมินผลหลักสูตรพลศึกษา

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539 : 110 – 111) ได้กล่าวถึง หลักการทั่วไปในการประเมินผลหลักสูตรควรมี 6 ประการ

1. จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนต้องระบุไว้อย่างชัดเจนเพื่อการประเมินผลจะได้ดำเนินด้วยดี

2. สังเกตพฤติกรรมการเรียนการสอนของนักเรียนและพฤติกรรมการสอนของครูด้วย
3. ควรตั้งมาตรฐานการประเมินผลไว้อย่างชัดเจน
4. คุณค่าที่ได้จากการประเมินผลควรนำไปใช้ปรับปรุงพฤติกรรมของนักเรียนและ

หลักสูตรในอนาคตได้ด้วย

5. นักเรียนและครูผู้สอนควรมีบทบาทในการวัดและประเมินผลร่วมกัน
6. มีการประเมินผลตัวหลักสูตรและการบริหารหลักสูตรด้วย

หลักสูตรควรมีลักษณะทั่วไปของการนำไปปฏิบัติดังนี้

1. ต้องแสดงให้เห็นครูทราบว่าจะให้สอนเรื่องอะไรในชั้นเรียนระดับใด
2. ต้องแสดงเค้าโครงหรือเนื้อหาวิชาในแต่ละระดับชั้น รวมทั้งจุดมุ่งหมายของการสอน

วิชาต่างๆ

3. มีกำหนดเวลาที่ครูจะใช้สำหรับการสอนในแต่ละวิชาของแต่ละชั้น
4. มีเนื้อหาวิชาที่ครูสามารถสอนได้ไม่ยากนัก มีความยืดหยุ่น ครูสามารถไปศึกษา

ค้นคว้าเองได้ และมีข้อเสนอแนะในเนื้อหาต่างๆ เช่น วิธีสอน การดำเนินการสอน อุปกรณ์และ
แบบเรียน

5. ให้ข้อเสนอแนะในการวัด
6. มีความทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ และมีความยืดหยุ่นพอสมควร

2.5 วิธีสอนพลศึกษา (Physical Education Teaching Methods)

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548 : 274 – 292) การที่ลำดับและขั้นตอนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาจะบรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ได้วางไว้ในแต่ละด้านได้อย่างดีนั้น ครูผู้สอนจะต้องรู้และสามารถเลือกวิธีการสอนที่จะช่วยให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละด้านมาใช้ได้อย่างดี ถูกต้องและเหมาะสมด้วย การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเป็นกระบวนการที่มุ่งให้นักเรียนได้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้หรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในบางด้านเช่นเดียวกับการเรียนการสอนในวิชาอื่นๆ ที่เรียนในห้องเรียน ดังนั้น วิธีการเรียนการสอนในวิชาพลศึกษาบางวิธี จึงต้องอาศัยหลักการและกระบวนการที่เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการเรียนรู้เช่นเดียวกับการเรียนการสอนวิชาอื่นๆ ในห้องเรียนนั้นด้วย แต่อย่างไรก็ตามเนื่องจากลักษณะของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษานั้น เริ่มตั้งแต่หลักการและปรัชญาการเรียนการสอน จุดประสงค์การเรียนรู้ ลักษณะของเนื้อหาวิชา กิจกรรม ประสิทธิภาพที่จัดให้นักเรียนและสถานที่และอุปกรณ์ต่างๆ ที่จะใช้ประกอบในการเรียนการสอนในวิชาพลศึกษามีความแตกต่างจากวิชาอื่นๆ ที่เรียนในห้องเรียนเป็นอันมาก ดังนั้นวิธีการการสอนบางวิธีที่นำมาใช้จึงจำเป็นต้องดัดแปลงให้เหมาะสมกับลักษณะวิชา จุดประสงค์การเรียนรู้ และสภาพการณ์ของการเรียน

การสอนวิชาพลศึกษานั้นตามสมควรด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเรียนการสอนในวิชาพลศึกษานั้น เป็นการเรียนการสอนที่มุ่งให้นักเรียนมีการเรียนรู้และมีพัฒนาการตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่แตกต่างกันในหลายๆ ด้านพร้อมๆ กันด้วยการลงมือปฏิบัติจริงด้วยแล้ว วิธีการสอนในบางวิธีที่นำมาใช้จึงต้องมีการดัดแปลงให้มีความเหมาะสมเพิ่มมากยิ่งขึ้นอีกตามไปด้วย วิธีการสอนต่างๆ ที่ครูอาจจะนำมาดัดแปลง ผสมผสานกัน หรือนำมาใช้เสริมเพื่อให้การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาสามารถบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วางไว้ และมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นที่สำคัญมีดังต่อไปนี้

1. วิธีการสอนแบบบรรยาย
2. วิธีการสอนแบบอธิบายประกอบการสาธิต
3. วิธีการสอนแบบการให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง
4. วิธีการสอนแบบมอบหมายงานหรือโครงการให้นักเรียนไปทำหรือไปศึกษาค้นคว้า
5. วิธีการสอนแบบให้การบ้าน
6. วิธีสอนแบบทดลอง
7. วิธีการสอนแบบการใช้คำถาม-คำตอบ
8. วิธีการสอนโดยการใช้ตำราเรียนประกอบ
9. วิธีการสอนแบบการแก้ปัญหา
10. วิธีการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกาย
11. วิธีการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการกีฬา
12. วิธีการสอนแบบคิดค้นการเคลื่อนไหว

2.6 ความสำคัญของอุปกรณ์พลศึกษา

จรินทร์ ธานีรัตน์ (2513 : 453) ได้กล่าวว่า การสอนวิชาพลศึกษาในปัจจุบันอุปกรณ์การสอนมีความจำเป็นมาก เพราะถ้าขาดอุปกรณ์แล้ว การสอนวิชานี้ได้ไม่สมตามความมุ่งหมาย กล่าวคือ ครูพลศึกษาไม่สามารถนำเอากิจกรรมต่างๆ ที่ส่งเสริมพัฒนาการ ส่วนต่างๆ ของร่างกายได้ครบถ้วน เพราะกิจกรรมอย่างหนึ่งส่งเสริมพัฒนาการได้ส่วนหนึ่ง อีกกิจกรรมหนึ่งก็ส่งเสริมพัฒนาการอีกส่วนหนึ่ง ตัวอย่างเช่น กายบริหารส่งเสริมระบบกล้ามเนื้อ แต่ไม่ได้ส่งเสริมความเร็ว ไม่ได้ส่งเสริมทักษะทางด้านกีฬา หรือกิจกรรมประเภทกีฬาไม่ได้ส่งเสริมให้เด็กรู้จักการเล่นกิจกรรมเข้าจังหวะ ดังนั้นเป็นต้น ฉะนั้นถ้าครูจะสอนกิจกรรมอย่างมากเพื่อให้เด็กได้พัฒนาการครบทุกส่วนของร่างกาย ก็จำเป็นต้องมีอุปกรณ์การสอนอย่างพร้อมเพียงและครบถ้วน

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548 : 369 - 371) การจัดและการดูแลรักษาอุปกรณ์สำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามีความจำเป็นและความสำคัญนั้นเนื่องจากสาเหตุดังต่อไปนี้

1. วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่มีลักษณะพิเศษ และเป็นวิชาที่มีขอบข่ายค่อนข้างจะกว้างขวางมีความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมหลายอย่างมากกว่าวิชาอื่นๆ ในโรงเรียน และกิจกรรมแต่ละอย่างเหล่านั้นก็มักจะมีเกี่ยวข้องและมีความจำเป็นที่จะต้องใช้อุปกรณ์และวัสดุหลายอย่างหลายชนิดที่แตกต่างกันมาใช้ประกอบการเรียนการสอนตามไปด้วย ดังนั้น การที่จะช่วยให้ครูสามารถหยิบฉวยอุปกรณ์และวัสดุต่างๆแต่ละอย่างเหล่านั้นมาใช้ประกอบการเรียนการสอนในแต่ละชนิดของกิจกรรมมาใช้ได้อย่างรวดเร็ว ทำให้การเรียนการสอนของครูได้บรรลุผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ได้วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพได้ครูหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องจึงจำเป็นต้องมีหลักการและวิธีการที่ถูกต้องในการที่จะจัดและการดูแลรักษาอุปกรณ์ที่มีอยู่เหล่านั้นให้มีความคงทนถาวรและเป็นไปด้วยความเรียบร้อยเป็นอย่างดี

2. อุปกรณ์และวัสดุที่ใช้ในการพลศึกษาและกีฬาอาจจะแบ่งออกได้เป็นประเภทที่มีความคงทนถาวรใช้งานได้เป็นเวลานานๆ หลายปี อุปกรณ์ประเภทนี้จึงอาจจะเรียกว่าเป็นอุปกรณ์ประเภทครุภัณฑ์ เช่น ราวเดี่ยว ราวคู่ หีบกระโดด เป็นต้น อีกประเภทหนึ่งเป็นอุปกรณ์ที่มีการสึกหรอได้ มีการแตกสลายได้และมีอายุการใช้งานน้อยกว่าประเภทแรก เช่น ลูกบอลชนิดต่างๆ ลูกขนไก่ ไม้แร็กเก็ต เป็นต้น และบางอย่างก็สามารถใช้ได้เพียงครั้งเดียวก็หมดสภาพไปไม่สามารถที่จะเก็บรักษาเพื่อนำมาใช้อีกครั้งได้ เช่น ปืนขาว เทปติดพื้น เป็นต้น อุปกรณ์ต่างๆ เหล่านี้ จึงต้องมีการจัดซื้อหรือจัดหาหาแทนของเก่าเสมอ อุปกรณ์ต่างๆ เหล่านี้จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการจัด การเก็บ และการดูแลรักษา ตามลักษณะที่แตกต่างกันตามชนิดและประเภทของอุปกรณ์แต่ละอย่างนั้นๆ ด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย อุปกรณ์และวัสดุเหล่านั้นจึงจะมีความคงทนถาวร และสามารถที่จะหยิบฉวยมาใช้ได้โดยง่าย

3. โรงเรียนได้เริ่มเห็นความสำคัญในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามากยิ่งขึ้น การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่จะได้ผลดีและมีประสิทธิภาพนั้น จะต้องเป็นการเรียนการสอนที่มีอุปกรณ์และวัสดุให้พร้อมเพื่อการเรียนการสอนในกิจกรรมต่างๆ ได้เป็นอย่างดีด้วย ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของครูหรือผู้สอนวิชาพลศึกษาโดยตรงที่จะต้องดูแลรักษาอุปกรณ์เหล่านั้นให้อยู่ในสภาพพร้อมที่จะนำมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนได้ด้วยดีตลอดเวลาด้วย

4. ราคาและต้นทุนในการจัดหาหรือจัดซื้ออุปกรณ์แต่ละอย่างสำหรับกิจกรรมพลศึกษาและกีฬาแต่ละชนิดในวิชาพลศึกษานั้นมีราคาสูงมาก โรงเรียนต้องลงทุนจัดซื้อมาด้วยเงินทุนที่สูง ดังนั้นครูพลศึกษาจึงจำเป็นที่จะต้องจัด และดูแลรักษาอุปกรณ์ที่มีอยู่แล้วเหล่านี้ให้มีอายุที่สามารถใช้งานได้ระยะเวลาที่ยาวนานให้มากที่สุดและคุ้มกับจำนวนเงินที่ได้ลงทุนไปแล้ว มิฉะนั้นแล้วโรงเรียนอาจจะมีผลลัพท์ในการที่จะสนับสนุนหรือลงทุนจัดหาหรือจัดซื้ออุปกรณ์สำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาต่อไปอีกได้

5. เพื่อเป็นการสร้างความเชื่อถือและความยอมรับในวิชาชีพพลศึกษา เมื่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเป็นการเรียนการสอนที่มีอุปกรณ์และวัสดุการเรียนการสอนอย่างพร้อมมูล มีการจัดการและการดูแลรักษาอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย ให้มีความคงทนถาวร และมีอายุสมารถที่ใช้ในการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นระยะเวลาที่ยาวนานก็ย่อมทำให้ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ปกครองหรือผู้ที่มีความเกี่ยวข้องในการสนับสนุนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามีความเชื่อถือ มีความศรัทธา และสนับสนุนวิชาชีพพลศึกษาหรือผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบวิชาพลศึกษามากยิ่งขึ้นตามไปด้วย

2.7 หลักในการจัดและการดูแลรักษาอุปกรณ์และวัสดุทางพลศึกษา

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548 : 371 - 372) หลักในการจัดและการดูแลรักษาอุปกรณ์พลศึกษาที่สำคัญมีดังต่อไปนี้

1. อุปกรณ์และวัสดุทุกประเภทควรจะจัดให้มีให้พร้อมสำหรับกิจกรรมพลศึกษาและกีฬาทุกชนิดที่มีแผนว่าจะจัดให้มีการเรียนการสอนในโรงเรียนได้ ทั้งนี้รวมทั้งกิจกรรมที่จะมีการเรียนการสอนตามหลักสูตร ของโรงเรียนที่กำหนดไว้และกิจกรรมที่จะจัดให้มีในลักษณะของกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้วย
2. หลักการของการจัดอุปกรณ์และวัสดุทางพลศึกษานั้นควรจะมุ่งเพื่อความสะดวก ความง่าย และประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับนักเรียนเป็นสำคัญ ทั้งในแง่ของการนำไปใช้ในการเรียนการสอนและที่นักเรียนจะมีการหยิบยืมใช้เวลาว่างตามลำพังได้ด้วย
3. ความมุ่งหมายของการมีอุปกรณ์และวัสดุในวิชาพลศึกษานั้น ก็เพื่อให้นักเรียนได้ใช้เล่นหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาและกีฬาต่างๆ เพื่อจะให้นักเรียนได้เกิดการพัฒนาการทั้งในด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านทักษะการกีฬา ด้านความรู้ความเข้าใจในการเล่นกีฬา ด้านการมีน้ำใจนักกีฬา และด้านการมีความรักและเห็นคุณค่าในการเล่นกีฬา เพื่อให้สามารถนำความรู้และประสบการณ์เหล่านี้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ดังนั้นโรงเรียนหรือผู้ที่รับผิดชอบเกี่ยวกับอุปกรณ์และวัสดุทางพลศึกษาควรมีโครงการส่งเสริมให้นักเรียนทุกคน ได้มีโอกาสใช้อุปกรณ์และวัสดุที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์ด้วยการนำไปใช้ในการเล่นหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาหรือกีฬาต่างๆ ในเวลาว่างตามความถนัดและความสนใจของตนเองให้มากที่สุด
4. คุณค่าหรือประโยชน์ของอุปกรณ์หรือวัสดุที่มีอยู่แต่ละอย่างนั้น ควรพิจารณาในแง่ของความบ่อยที่นักเรียนได้นำออกไปใช้เป็นสำคัญ

5. ความคงทนถาวรของอุปกรณ์และวัสดุทางพลศึกษานั้นควรจะได้รับการพิจารณาในแง่ของความบ่อย และความยาวนานที่อุปกรณ์หรือวัสดุส่วนนั้นได้ถูกนำไปใช้งานมากกว่าการเก็บรักษาไว้เฉยๆ

6. ผู้รับผิดชอบในด้านที่เกี่ยวกับอุปกรณ์และวัสดุทางพลศึกษาควรจะให้การศึกษาในวิธีการใช้ และวิธีการดูแลรักษาอุปกรณ์และวัสดุที่ใช้เหล่านั้นในวิธีการที่ถูกต้องควบคู่ไปด้วย โดยให้ถือว่าอุปกรณ์และวัสดุทุกอย่างที่นำมาใช้นั้น ควรจะได้รับการดูแลรักษาเสมือนกับเป็นสมบัติของตัวเอง

7. เพื่อความปลอดภัยและเพื่อให้เป็นประโยชน์ในการเรียนการสอนอย่างแท้จริง อุปกรณ์และวัสดุที่จัดหามานั้น ควรจะเป็นอุปกรณ์และวัสดุที่ได้เป็นไปตามมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับของวิชาชีพด้วย

8. เพื่อให้การเรียนการสอนได้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง จำนวนและขนาดของอุปกรณ์และวัสดุที่จัดหามานั้นควรจะได้เป็นไปตามหลักการและมีจำนวนเป็นไปตามอัตราส่วนของจำนวนนักเรียนตามหลักการของวิชาชีพพลศึกษาด้วย

9. เพื่อให้การจัดหาอุปกรณ์และวัสดุได้ถูกต้องและเป็นไปตามความมุ่งหมายของหลักสูตรของโรงเรียน ความต้องการ และความสนใจของนักเรียนอย่างแท้จริง การจัดหานั้นควรจะทำโดยความร่วมมือของทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น ผู้บริหาร ครูผู้สอนหรือแม้แต่ตัวนักเรียนเองด้วย

2.8 คุณสมบัติตามลักษณะของครูที่ดี

ฟอง เกิดแก้ว (2517 : 138 – 140) กล่าวว่า คุณสมบัติเบื้องต้นของครูพลศึกษาที่ดีนั้น ก็มีลักษณะเช่นเดียวกับครูผู้สอนวิชาอื่นๆ ในโรงเรียน เช่น

1. มีสุขภาพดี
2. มีความรู้ดี มีทักษะดี
3. มีความสามารถที่จะทำให้ให้นักเรียนเข้าใจในสิ่งที่ทำการสอนได้ดี
4. มีอารมณ์ดี ร่าเริง
5. มีความยุติธรรม
6. มีบุคลิกลักษณะดีสง่า ผ่าเผย
7. มีความเห็นอกเห็นใจและสนใจในตัวนักเรียน
8. มีสามัญสำนึกและเข้าใจในปัญหาของเด็กนักเรียน
9. และอื่นๆ

สำหรับครูพลศึกษา นอกจากจะมีคุณสมบัติข้างต้นดังกล่าวแล้ว จะต้องมีความสมบัติต่อไปนี้

1. จะต้องสามารถสังเกตและมองเห็นความแตกต่าง และการเปลี่ยนแปลงในลักษณะท่าทางหรือพฤติกรรมของเด็กแต่ละคนเป็นอย่างดีเช่น การผิดปกติทางทรวดทรง รูปร่าง ลักษณะอาการ ท่าทาง และสิ่งอื่นๆ ที่เด็กแสดงออกในระหว่างที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เวลาเรียนหรือเวลาเล่นตามลำพัง
2. มองเห็นความสำคัญและสามารถแก้ปัญหาเด็กที่ไม่สามารถมีส่วนร่วมกับเด็กคนอื่น ๆ หรือไม่เป็นที่ยอมรับของคนอื่นๆ และพยายามหาทางช่วยเหลือและจัดประสบการณ์ เพื่อให้เด็กที่มีปัญหาสามารถช่วยเหลือตัวเองได้
3. จะต้องมีความสามารถที่จะปรับปรุงกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้เหมาะสมกับบุคลิกภาพและความสนใจของนักเรียน
4. จะต้องระลึกเสมอว่า กิจกรรมทางพลศึกษาแต่ละอย่างอาจให้คุณค่าแก่นักเรียนแต่ละคนไม่เหมือนกัน
5. ต้องวางโครงการสอนให้มีความก้าวหน้าตามลำดับติดต่อกัน แต่สามารถยืดหยุ่นได้พอสมควร
6. วางโครงการให้นักเรียนแต่ละคนได้มีโอกาสสัมฤทธิ์ผล และพึงพอใจในกิจกรรมพลศึกษาพอสมควร
7. เปลี่ยนแปลงวิธีการจัดและดำเนินการสอนในชั้นตามความเหมาะสม เช่น เข้าแถวเป็นรูปวงกลม เข้าแถวเป็นหมู่หรือแบบอื่น ๆ
8. ให้นักเรียนเคลื่อนย้ายจากกิจกรรมหนึ่งไปอีกกิจกรรมหนึ่ง ในวิธีการที่ง่ายและสะดวก ไม่ต้องเสียเวลามาก เช่น ให้ตามผู้นำไปให้เข้าแถวตามเส้นหรือตามวงกลมที่มีไว้กับพื้นหรืออื่นๆ
9. พยายามใช้สถานที่และอุปกรณ์ให้เป็นประโยชน์มากที่สุดเท่าที่จะมากได้
10. อุปกรณ์บางอย่างนักเรียนอาจจะสามารถทำเองได้ ควรให้เด็กทำขึ้นใช้เอง
11. ถ้าเป็นสหศึกษา ครูอาจจะให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมบางอย่างด้วยกัน แต่ถ้ากิจกรรมบางอย่างที่เกี่ยวกับพลังและความทนทานของร่างกาย ก็ควรจะแยกออกจากกัน
12. สามารถเปลี่ยนและปรับโครงการให้เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนแต่ละวัย
13. จะต้องสามารถจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้แก่นักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือมากที่สุด
14. จะต้องสามารถจัดแบ่งกลุ่มที่เด็กทุกคนสามารถมีส่วนร่วมได้อย่างทั่วถึงกัน โดยไม่ต้องใช้เวลาเวลานาน
15. หาวิธีจัดคู่และแบ่งทีม ที่ไม่ให้นักเรียนบางคนรู้สึกว่าคุณหาคู่ได้ยาก หรือเป็นคนสุดท้ายที่หาคู่ได้
16. จะต้องรับรู้และเข้าใจในสภาพของเด็กที่แท้จริงว่าเด็กมีความต้องการ

17. จะต้องรู้ถึงความสำคัญของสิ่งต่อไปนี้

- 17.1 ใช้เวลาที่มีอยู่ให้มีประโยชน์มากที่สุดเท่าที่จะมากได้
- 17.2 ให้นักเรียนเป็นผู้ช่วยในการสาธิตหรืออื่นๆ
- 17.3 ใช้เวลาส่วนใหญ่เพื่อกิจกรรมที่หนัก
- 17.4 จัดกิจกรรมตามความสนใจของเด็กและตามฤดูกาล
- 17.5 จะต้องมีการอุปกรณ์ให้พร้อมที่จะหยิบยกมาสอนได้ทันพ่วงที่
- 17.6 จะพูดก็ต่อเมื่อมีนักเรียนฟังเท่านั้น
- 17.7 ใช้การสาธิตให้ดูเป็นส่วนใหญ่ และใช้คำพูดแต่เพียงส่วนน้อย
- 17.8 ให้ทุกสิ่งทุกอย่างดำเนินไปตลอดเวลา
- 17.9 เปิดโอกาสให้เด็กทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน
- 17.10 รักษาระดับเสียงให้อยู่ในระดับน่าฟัง
- 17.11 ทำให้นักเรียนในชั้นมีความสนุกสนานและพอใจ

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2536 : 392 – 394) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของครูพลศึกษาที่ดี ดังนี้

1. เป็นผู้ที่มีสุขภาพดีทั้งกายและจิต ทั้งนี้เพราะงานครูเป็นงานที่หนัก โดยปกติจะต้องทำงานตั้งแต่ 08.00 – 15.30 น. (โดยประมาณ) รวมแล้วเป็นเวลาวันละประมาณ 7 ชั่วโมงครึ่งเป็นอย่างต่ำ และหลังจากโรงเรียนเลิกแล้วก็ยังใช้เวลาในเรื่องอื่นๆ อีก เช่น งานลูกเสือ เนตรนารี ทบพวน ความรู้ วางแผนการเล่นกีฬาต่างๆ ร่วมกับผู้อื่น รวมทั้งเตรียมงานสอนด้วย

2. เป็นผู้มีความสามารถในการฝึก การสอน และมีส่วนร่วมในกีฬาต่างๆ ทั้งหลายประเภท เพราะประสบการณ์เหล่านี้จะทำให้ครูเข้าใจนักเรียนที่เรียนรู้อยู่ได้เข้า ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจถึงประโยชน์และความสำคัญของการฝึกฝนอยู่ประจำ มีความเต็มใจในการเข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ หลังจากการฝึก เข้าใจในเรื่องของการแพ้ – ชนะ และครูจะมีความรู้สึกว่าตนเองประสบผลสำเร็จ หลังจากการสอน จึงสามารถกล่าวได้ว่า “ยังมีทักษะมากขึ้นเท่าไร ก็ยิ่งเป็นครูพลศึกษาที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นเท่านั้น”

3. มีความต้องการและพร้อมที่จะให้บริการแก่บุคคลทั่วไป ซึ่งเป็นเรื่องของการช่วยให้ความช่วยเหลือ โดยไม่มุ่งเพียงจะให้นักเรียนจดจำทักษะจนขึ้นใจเท่านั้น แต่ควรตั้งจุดมุ่งหมายว่าต้องสอนหรือช่วยนักเรียนให้เกิดพัฒนาการด้านทักษะ ช่วยให้นักเรียนมีความรู้สึกเป็นอิสระ และมีวุฒิภาวะตามวัยด้วยการแสดงออกในขณะมีส่วนร่วมในกีฬาต่างๆ ตามทักษะความสามารถ

ปัญหาที่มักเกิดขึ้นก็คือ ผู้ที่เพิ่งจะมาเป็นผู้ใหม่ๆ และเป็นผู้ที่มีทักษะดี หรือเคยเป็นนักกีฬามาก่อนมักไม่ชอบสอน เหตุก็เพราะครูเหล่านี้ยึดถือตนเองเป็นหลักมากเกินไปโดยเอานักเรียนมาเปรียบเทียบกับตนเอง ตัวอย่างเช่น ในกรณีที่ครูเป็นผู้มีความสามารถในการเรียนรู้ทักษะต่างๆ ได้

ง่ายและรวดเร็ว ครูผู้นั้นมักจะขาดความเห็นอกเห็นใจนักเรียนเนื่องจากการคาดหวังว่า นักเรียนควรจะเรียนรู้ได้ง่ายและรวดเร็วเหมือนตนเอง และมักคิดว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องอธิบายหรือแยกแยะทักษะอย่างละเอียดให้แก่ นักเรียน ครูที่ประสบความสำเร็จในการสอนคือครูที่พอใจที่จะเห็นนักเรียนสนุกสนานและภาคภูมิใจในพัฒนาการทางทักษะของตน

4. มีความสามารถในการวิเคราะห์แยกแยะทักษะย่อยและการเคลื่อนไหวต่างๆ ออกมาให้ นักเรียน ได้อย่างถูกต้องชัดเจนไม่ผิดพลาด ฉะนั้น ครูจึงควรฝึกฝนตนเองให้รู้จักสังเกต การเคลื่อนไหวของนักเรียนอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรนำหลักของวิชาวิทยาศาสตร์ การเคลื่อนไหว (Kinesiology) หรือวิทยาศาสตร์การกีฬา (Sport Science) มาประยุกต์ใช้ด้วยเพราะ จะทำให้การวิเคราะห์นั้นสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

5. มีความสามารถที่จะทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกพึงพอใจ และอยากที่จะฝึกหรือเล่น กีฬาต่อไป ทั้งนี้เพื่อเป็นการยกระดับความสามารถทางทักษะกลไกและความสนใจของนักเรียนให้มากขึ้น แต่ไม่ได้หมายความว่าครูพลศึกษาชอบกีฬาประเภทใดก็จะบังคับหรือนั้นแต่กีฬาประเภทนั้น ให้แก่นักเรียนอย่างเดียว ต้องทำให้นักเรียนสนใจและอยากที่จะเล่นกีฬาประเภทอื่นๆ ด้วย เพราะกีฬา ทุกประเภทมีคุณค่าทั้งสิ้น และกีฬาที่มีประโยชน์มาก คือกีฬาที่เหมาะสมกับนักเรียนทั้งชายและหญิง ดังนั้นการจูงใจนักเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญ

6. เป็นผู้ที่มีรูปร่างและลักษณะท่าทางเหมาะสมกับอาชีพพลศึกษา โดยครูต้องฝึก ตนเองให้เป็นผู้ที่มีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์อยู่ตลอดเวลา (be fit) แต่งกายสะอาดเรียบร้อยเหมาะสมกับ เวลาและสถานที่ นอกจากนั้นอุปกรณ์เครื่องใช้ประจำตัว ไ้ตะ แก้วน้ำ ก็ต้องสะอาดเรียบร้อยด้วย การปฏิบัติ ได้เช่นนี้ไม่ไ้จะเกิดประโยชน์ต่อตนเองเท่านั้น แต่ยังเกิดประโยชน์และสร้างภาพพจน์ที่ดีให้แก่เพื่อนร่วม อาชีพด้วย ต้องพยายามระลึกไว้เสมอว่าผู้ที่สูญเสียบุคลิกภาพของตนเองย่อมสูญเสียทุกสิ่งด้วย

7. มีน้ำใจเป็นนักกีฬา และพยายามปลูกฝังให้นักเรียนมีคุณสมบัติของผู้มีน้ำใจเป็น นักกีฬาอยู่เสมอ

8. เป็นผู้ที่มีลักษณะของความเป็นผู้นำ ตามความหมายของคำว่า “LEADERSHIP” ดังนี้

L = LOVE = รักในหน้าที่ รักความยุติธรรม รักผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาหรือสมาชิกในกลุ่ม รักนักเรียน และรักความก้าวหน้า

E = EDUCATION AND EXPERIENCE = มีการศึกษา มีความรู้ และประสบการณ์ มาเป็นอย่างดี

A = ADAPTABILITY = มีความสามารถในการปรับตัวให้เหมาะสมและเข้ากับ สภาพการณ์ สิ่งแวดล้อมต่างๆ ได้เป็นอย่างดี

D = DECISIVENESS = มีความสามารถในการตัดสินใจและสั่งการได้อย่างรวดเร็ว และถูกต้องตามเหตุผลเสมอ

E = ENTHUSIASM = มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน มีความตั้งใจและเอาใจจดจ่อต่อหน้าที่การงานอย่างจริงจัง

R = RESPONSIBILITY = มีความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงานของตนเองและสมาชิก หรือผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา

S = SACRIFICE AND SINCERE = มีความเสียสละและอุทิศตนให้เป็นประโยชน์ ต่อส่วนรวม

H = HARMONIZE = มีความนุ่มนวล พุดจา น่าฟัง อ่อนน้อมถ่อมตน ไม่หยิ่งจองหอง รู้จักกาลเทศะ และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อทุกคน

I = INTELLECTUAL CAPACITY = มีสติปัญญาเฉลียวฉลาดมีไหวพริบดี และรู้ทันคน

P = PERSUASIVENESS = มีความสามารถในการโน้มน้าว ชักจูงใจคน

9. มีคุณสมบัติอื่นๆ เป็นส่วนประกอบอีก คือ เป็นผู้ที่มีหลักการหรืออุดมคติของตนเองมีบุคลิกที่ดีและมีคุณธรรม เหตุที่ครูต้องมีคุณสมบัติเหล่านี้ เพราะนอกเหนือจากความสามารถทางการสอนที่มีประสิทธิภาพแล้ว ครูต้องปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างแก่นักเรียนได้ เมื่อนักเรียนได้เห็นแบบอย่างที่ดี นักเรียนก็จะเกิดความรู้สึกที่ดีและยอมรับต่อไป ถ้าครูไม่ดีแล้ว จะสอนนักเรียนให้เป็นคนดีนั้นเป็นเรื่องยาก เพราะนักเรียนย่อมไม่เชื่อถือ ท่านมหาตมะคานธี กล่าวว่า “เป็นความผิดเสียนี้กระไรที่เราสอนให้ผู้อื่นรักษาความบริสุทธิ์สะอาดในเมื่อตัวเราเองสกปรก” เช่น สอนให้นักเรียนยอมรับในความคิดเห็นของผู้อื่น แต่ครูไม่ยอมรับความคิดเห็นของนักเรียน เป็นต้น ครูจึงต้องฝึกตนเองให้เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ดี น่านับถือ มีความซื่อสัตย์สุจริต เสียสละ และไม่เห็นแก่ตัว ผลสุดท้ายนักเรียนก็จะเข้าใจและเห็นถึงคุณค่าของคำว่า “น้ำใจนักกีฬาและการเล่นที่ยุติธรรม” ได้ดี

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548 : 189- 208) ครูพลศึกษาและกีฬา คือ เป็นผู้ยึดถือในหลักการและปรัชญาของการพลศึกษาและการกีฬา และได้ใช้กิจกรรมพลศึกษาและการกีฬาเป็นสื่อในการเรียนรู้ เพื่อช่วยให้นักเรียนได้มีการเรียนรู้และมีพัฒนาการในทุกๆ ด้านตามหลักการและปรัชญาการพลศึกษาและการกีฬา คือ ทั้งใน (1) ด้านสมรรถภาพทางกาย (2) ด้านทักษะการเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายและทักษะกีฬา (3) ด้านความรู้ความเข้าใจในวิธีการเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกาย และการเล่นกีฬา (4) ด้านคุณธรรมประจำตัว เช่น การมีระเบียบวินัย การมีน้ำใจเป็นนักกีฬา และ (5) ด้านการมีเจตคติที่ดีต่อการพลศึกษาและการกีฬา ทั้งนี้เพื่อจะนำไปสู่การมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดีทั้งในปัจจุบันและอนาคตตามเจตนารมณ์ของอุดมคติของการพลศึกษาและกีฬา

ครูพลศึกษาและกีฬาก็เป็นครูและนักการศึกษาคนหนึ่งที่จะต้องทำหน้าที่และความรับผิดชอบในด้านต่าง ๆ เช่นในโรงเรียน แต่ครูพลศึกษาและกีฬานั้นอาจจะต้องมีหน้าที่และความรับผิดชอบ ตลอดจนลักษณะงานมีความแตกต่างและมีขอบข่ายของงานค่อนข้างจะกว้างกว่าครูอื่นๆ บ้าง ดังนั้นครูพลศึกษาที่ดีจึงจำเป็นต้องมีคุณสมบัติพิเศษเฉพาะที่แตกต่างและเพิ่มเติมนอกเหนือจากครูคนอื่นๆ เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่และความรับผิดชอบได้ดียิ่งขึ้นดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้ที่มีความรู้ดีทั้งในด้านวิชาการทั่วไป วิชาการศึกษา และพลศึกษา
2. เป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในหลักการ และปรัชญาการพลศึกษาและการกีฬา

เป็นอย่างดี

3. เป็นผู้ที่มีความรักและมีความศรัทธาในวิชาชีพพลศึกษาและการกีฬาด้วยความบริสุทธิ์ใจอย่างแท้จริง

4. เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบสูง
5. เป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และมีความกระตือรือร้นสูง
6. เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพและสุขภาพที่ดี มีร่างกายที่แข็งแรง สมบูรณ์
7. เป็นผู้ที่มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตใจโอบอ้อมอารีเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
8. เป็นผู้ที่มีอารมณ์สนุกสนานและมีความรักเด็ก
9. เป็นผู้ที่ยึดมั่นในจรรยาบรรณของวิชาชีพครูโดยเคร่งครัด

2.9 การประเมินผลทางพลศึกษา

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548 : 391 - 392) กล่าวว่า การวัดเพื่อประเมินผลทางการพลศึกษา (Measurement for Evaluation in Physical Education) คือ การหาปริมาณปริมาณของพัฒนาการที่เกิดขึ้นในตัวนักเรียนตามหลักการและกระบวนการของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามสาระ มาตรฐาน หรือจุดประสงค์ของการเรียนรู้ที่ตั้งไว้ แล้วก็นำผลของพัฒนาการที่วัดได้มานั้น มาประเมินด้วยการพิจารณาเปรียบเทียบกับมาตรฐานหรือคุณภาพอย่างอื่นที่มีอยู่แล้ว เพื่อดูว่าผลของพัฒนาการที่เกิดขึ้นจากกระบวนการเรียนการสอนที่แล้วมานั้นดีหรือไม่ ควรจะมีการปรับปรุงแก้ไขหรือไม่อย่างไร การวัดเพื่อการประเมินผลทางพลศึกษาส่วนมากมักจะกระทำเพื่อการให้คะแนนนักเรียนหลังจากได้เรียนจบวิชาแต่ละวิชาในภาคการศึกษาหนึ่งๆ หรือจบหลักสูตรการเรียนหนึ่ง ๆ เรียบร้อยแล้ว

การวัดผลทางการพลศึกษาอาจจะเป็นการวัดเพื่อการประเมินผลในหลาย ๆ ประการ แต่ส่วนใหญ่แล้วมักจะวัดเพื่อความมุ่งหมายที่สำคัญในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้มีความสนใจ มีความพยายามศึกษาค้นคว้าหรือทำแบบฝึกหัดในบทเรียนที่มีความรู้ ความเข้าใจ ให้ดียิ่งขึ้นหรือฝึกฝนตนเองให้มีความชำนาญให้มากยิ่งขึ้น

2. เพื่อให้ผู้สอนได้ทราบความก้าวหน้าของนักเรียนและผู้เรียนเองก็ได้ทราบความก้าวหน้าและสถานการณ์การเรียนของตนเองไปพร้อมๆ กันด้วย

3. เพื่อให้ทราบสถานการณ์ของการเรียนการสอน คือ ผู้สอนจะรู้ว่าการสอนของตนเองเป็นอย่างไรและจะหาทางปรับปรุงหรือแก้ไขวิธีการสอนของตนเองให้ดีขึ้นต่อไปอย่างไร และผู้เรียนเองก็จะได้ปรับปรุงวิธีการเรียนของตนเองไปพร้อมๆ กันด้วย

4. เพื่อนำผลจากการวัดมาใช้เป็นแนวทางในการจำแนกกลุ่มนักเรียนเพื่อประโยชน์ในการจัดชั้นเรียนจัดกลุ่มตามระดับความสามารถ ที่สามารถเห็นได้ชัดก็เช่นการจัดกลุ่มในการสอนว่ายน้ำเพื่อความปลอดภัย

5. เพื่อนำผลมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างมาตรฐาน สำหรับใช้เป็นเกณฑ์สำหรับเปรียบเทียบกับผลของการเรียนการสอนของนักเรียนในโอกาสต่อไป

6. เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการให้คะแนนผู้เรียนหลังจากการเรียนจบวิชาในภาคหนึ่ง ๆ หรือหลังจากการเรียนจบสูตรหนึ่ง ๆ แล้ว ทั้งนี้เพื่อผู้สอน ผู้เรียน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบว่า เมื่อเรียนจบในวิชาหรือสำเร็จตามหลักสูตรการเรียนนั้น ๆ แล้ว ผู้เรียนได้มีการพัฒนาตามที่ได้ตั้งจุดมุ่งหมายไว้หรือไม่เพียงใดโดยมักจะถือตามเกณฑ์มาตรฐานที่วางไว้ว่า ถ้าผู้ใดที่ได้คะแนนมาก คือ ผู้ที่บรรลุตามจุดหมายของการเรียน การสอนมากก็แสดงให้เห็นว่ามีพัฒนาการมากด้วย และในทำนองเดียวกัน ผู้ใดที่เรียนแล้วได้คะแนนอยู่ในระดับปานกลางและน้อยก็จะเป็นผู้ที่บรรลุตามจุดมุ่งหมายในระดับปานกลางและน้อย และก็แสดงให้เห็นว่าเป็นผู้ที่มีพัฒนาการปานกลางและน้อยตามลำดับด้วย ดังนั้นผู้ที่ได้เรียนในวิชาหนึ่ง ๆ หรือในหลักสูตร หนึ่ง ๆ เมื่อเรียนจบวิชาหรือหลักสูตรนั้น ๆ แล้ว จึงมักต้องมีสัญลักษณ์เพื่อแสดงว่า ผู้เรียนผู้ใดได้มีพัฒนาการมากน้อยเพียงใดกำกับไว้เพื่อให้เป็นที่ทราบด้วยเสมอ

3. หลักสูตรการศึกษา

1. จำนวนหน่วยกิต และระยะเวลาการศึกษา ตามหลักสูตรระดับปริญญาตรี มีดังนี้

1.1 หลักสูตรปริญญาตรี (4ปี) มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 120 หน่วยกิต ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน 8 ปีการศึกษาสำหรับลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่เกิน 12 ปีการศึกษาสำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

1.2 หลักสูตรปริญญาตรี (5ปี) มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 150 หน่วยกิต ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน 10 ปีการศึกษาสำหรับลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่เกิน 15 ปีการศึกษาสำหรับลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

1.3 หลักสูตรปริญญาตรี (ไม่น้อยกว่า6ปี) มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 180 หน่วยกิต ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน 12 ปีการศึกษาสำหรับลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่เกิน 18 ปีการศึกษาสำหรับลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

1.4 หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 72 หน่วยกิต ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน 4 ปีการศึกษาสำหรับลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่เกิน 6 ปีการศึกษาสำหรับลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) จะต้องถือเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรปริญญาตรีและจะต้องสะท้อนปรัชญาและเนื้อหาสาระของหลักสูตรปริญญาตรีนั้นๆ โดยครบถ้วนและให้ระบุว่า “ต่อเนื่อง” ไว้ในวงเล็บต่อท้ายชื่อหลักสูตร

1.5 หลักสูตรปริญญาตรี (เทียบความรู้) มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 120 หน่วยกิต ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน 8 ปีการศึกษาสำหรับลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่เกิน 12 ปีการศึกษาสำหรับลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

หลักสูตรปริญญาตรี (เทียบความรู้) สามารถเทียบหน่วยกิตตามประสบการณ์หรือตามความรู้ของผู้เรียนได้ โดยเป็นไปตามหลักเกณฑ์การเทียบที่มหาวิทยาลัยกำหนด

2. การนับเวลาการศึกษา ให้นับจากวันที่เปิดภาคการศึกษาแรกที่รับเข้าศึกษาในหลักสูตรนั้น

3. โครงสร้างหลักสูตรประกอบด้วยหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะ หมวดวิชาเลือกเสรี โดยมีสัดส่วนจำนวนหน่วยกิตของแต่ละหมวดวิชาดังนี้

3.1 หมวดศึกษาทั่วไป ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต

3.2 หมวดวิชาเฉพาะ หมายถึง วิชาแกน วิชาเฉพาะด้าน วิชาพื้นฐานวิชาชีพ และวิชาชีพ ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวม ดังนี้

3.2.1 หลักสูตรปริญญาตรี (4ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 84 หน่วยกิต

3.2.2 หลักสูตรปริญญาตรี (5ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 114 หน่วยกิต

3.2.3 หลักสูตรปริญญาตรี (6ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 144 หน่วยกิต

3.2.4 หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 42 หน่วยกิต

3.2.5 หลักสูตรปริญญาตรี (เทียบ) ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 84 หน่วยกิต

หมวดวิชาเฉพาะอาจจัดในลักษณะวิชาเอกเดี่ยว วิชาเอกคู่ หรือวิชาเอกและวิชาโทก็ได้ โดยวิชาเอกต้องมีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต และวิชาโทต้องมีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต ในกรณีที่จัดหลักสูตรแบบวิชาเอกคู่ต้องเพิ่มจำนวนหน่วยกิต ของวิชาเอกอีกไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต และให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 150 หน่วยกิต

3.3 หมวดวิชาเลือกเสรี หมายถึง รายวิชาใดๆ ที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาเลือกเรียนในหลักสูตรระดับปริญญาตรี ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2550 : 10 – 12)

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

ปรับปรุงกลุ่มวิชาพลศึกษา พ.ศ. 2549

1. ชื่อหมวดวิชา หมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาพลศึกษา
2. หน่วยงานที่รับผิดชอบ คณะพลศึกษา
3. หลักการและเหตุผล

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 และฉบับที่ 10 รวมถึงแผนยุทธศาสตร์ของประเทศ ต่างมุ่งเน้นในด้านการพัฒนาให้ทรัพยากรบุคคลมีสุขภาพที่ดี การมีสุขภาพที่ดีนั้นจะต้องอาศัยองค์ประกอบหลายด้านรวมถึงการมีพฤติกรรมที่เหมาะสม ด้านการออกกำลังกาย การบริโภคอาหาร และการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ต่างๆ เพื่อให้คนทุกคนมีสุขภาพดี โดยมีการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างถูกต้อง มีพฤติกรรมสุขภาพที่ดี

คณะพลศึกษา จึงเห็นสมควรให้มีการปรับปรุงหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาพลศึกษาให้รายวิชา และเนื้อหาของแต่ละรายวิชามีความเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ซึ่งจะนำไปสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดี เป็นทรัพยากรที่มีคุณภาพของมหาวิทยาลัย และของประเทศชาติต่อไป

4. โครงสร้างหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้กำหนดจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาศึกษาทั่วไป โดยให้เรียนไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต แบ่งเป็น 7 กลุ่มวิชา ดังนี้

1. กลุ่มวิชาภาษา	ไม่น้อยกว่า	6	หน่วยกิต
ภาษาต่างประเทศ	ไม่น้อยกว่า	4	หน่วยกิต
ภาษาไทย	ไม่น้อยกว่า	2	หน่วยกิต
2. กลุ่มวิชาสารสนเทศ	ไม่น้อยกว่า	2	หน่วยกิต

3. กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์	ไม่น้อยกว่า	2	หน่วยกิต
4. กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์	ไม่น้อยกว่า	2	หน่วยกิต
5. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์/คณิตศาสตร์	ไม่น้อยกว่า	2	หน่วยกิต
6. กลุ่มวิชาพลศึกษา	ไม่น้อยกว่า	2	หน่วยกิต
7. กลุ่มวิชาบูรณาการ	ไม่น้อยกว่า	10	หน่วยกิต
รวมไม่น้อยกว่า		30	หน่วยกิต

ที่มา : คณะพลศึกษา

ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา ได้เปิดวิชาของกลุ่มพลศึกษาเพื่อให้บัณฑิตได้ลงทะเบียนเรียนดังรายวิชาต่อไปนี้

- พล 100 พลศึกษาเพื่อชีวิต
- พล 182 วายน้ำเบื้องต้น
- พล 183 เทนนิสเบื้องต้น
- พล 184 ยูโดเบื้องต้น
- พล 185 ไคคิโดเบื้องต้น
- พล 186 การเสริมสร้างร่างกายเบื้องต้น
- พล 187 กิจกรรมเข้าจังหวะเบื้องต้น
- พล 189 กอล์ฟเบื้องต้น
- พล 191 บาสเกตบอลเบื้องต้น
- พล 193 เทเบิลเทนนิสเบื้องต้น
- พล 194 แบดมินตันเบื้องต้น
- พล 195 ลีลาศพื้นฐาน
- พล 197 เกมเบ็ดเตล็ดเบื้องต้น

ที่มา : กองบริการการศึกษา

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ชี (Chi. X. 1993 : 53) ได้วิจัยเรื่องการยอมรับในคุณค่าของกิจกรรมพลศึกษาของนักเรียนในประเทศจีน โดยใช้แบบวัดทัศนคติของ เคนยอน (Kenyon) วัดใน 6 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านสุขภาพและสมรรถภาพ 2. ด้านสังคม 3. ด้านความตื่นตัวและท้าทาย 4. ด้านสุนทรีภาพ 5. ด้านการผ่อนคลายความตึงเครียด 6. ด้านความยากและหนักในการฝึกกับนักศึกษา 1,686 คน ใน 10 มหาวิทยาลัยของประเทศจีน พบว่า

1. นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมพลศึกษา
2. มีความแตกต่างในการยอมรับคุณค่าของกิจกรรมพลศึกษาในแต่ละด้าน
3. นักศึกษาหญิงยอมรับในคุณค่าของกิจกรรมพลศึกษามากกว่านักศึกษาชาย
4. นักศึกษาในระดับต่างๆ ยอมรับคุณค่าทางด้านสังคม ด้านสุขภาพและสมรรถภาพด้านสุนทรีภาพและด้านผ่อนคลายความตึงเครียด แต่ไม่ได้ให้ความสำคัญต่อด้านความตื่นตัวและท้าทายด้านความยากและหนักในการฝึก
5. นักศึกษาในสาขาวิชาต่างๆ มีความแตกต่างกันในการยอมรับคุณค่าด้านสุนทรีภาพกับด้านผ่อนคลายความตึงเครียด
6. นักศึกษาที่มีสมรรถภาพทางกายสูงยอมรับคุณค่าด้านสุนทรีภาพและด้านผ่อนคลายความตึงเครียด มากกว่านักศึกษาที่มีสมรรถภาพทางกายต่ำ
7. นักศึกษาที่เล่นกีฬายอมรับคุณค่าด้านสุนทรีภาพ และด้านผ่อนคลายความตึงเครียดมากกว่านักศึกษาที่ไม่ได้เล่นกีฬา

ลูค; และซินแคล (Luke; & Sinclair. 1996 : 31 – 46) ได้วิจัยเรื่อง “ความแตกต่างทางเพศกับเจตคติต่อวิชาพลศึกษา” โดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับประสบการณ์จากการเรียนวิชาพลศึกษา ตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 เพื่อที่จะหาปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดเจตคติต่อวิชาพลศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 488 คน ผลการวิจัยว่า ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ได้แก่ เนื้อหาวิชา พฤติกรรมการสอนของครู บรรยากาศภายในชั้นเรียน การรับรู้ อุปกรณ์ และไม่มี ความแตกต่างระหว่างเพศเกี่ยวกับปัจจัยทั้งหมดนี้

สโตเกอร์ (Stoker. 1999 : 37A) ได้วิจัยเรื่อง หลักสูตรพลศึกษาและสุขศึกษา เรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาต่อการเรียนแบบร่วมมือ ศึกษา กับนักเรียนเกรด 7 ในชั้นเรียน สุขศึกษาที่ใช้หลักสูตร 6 สัปดาห์ ผลการศึกษา พบว่า เจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาพลศึกษาเพิ่มสูงขึ้น หลังจากมีการเพิ่มหลักสูตรสุขศึกษาที่มีต่อความสำคัญต่อกิจกรรมต่างๆ

นอกจากนี้ยังค้นพบว่าวิชาสุขศึกษามีประโยชน์ต่อสุขภาพและช่วยให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิถีกระตือรือร้น

4.2 งานวิจัยในประเทศ

แผน เลี้ยวระนัย (2537 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัญหาการเรียนการสอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร” เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาในเรื่องต่อไปนี้ คือ

1. ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา
2. ด้านปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา ซึ่งประกอบด้วย
 - 2.1 ปัญหาด้านตัวผู้สอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา
 - 2.2 ปัญหาด้านตัวผู้เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา
 - 2.3 ปัญหาด้านการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา
 - 2.4 ปัญหาด้านการฝึกซ้อมกีฬา สนาม อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก
 - 2.5 ปัญหาด้านอื่นๆ ที่คาดว่าจะมีผลต่อการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตตามความมุ่งหมายของข้อ 1 และ ข้อ 2 ระหว่างกลุ่มนิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาเป็นวิชาเอก กับกลุ่มนิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาเป็นวิชาศึกษาทั่วไป

1. เปรียบเทียบตามความคิดเห็นของนิสิตตามความมุ่งหมายในข้อ 1 และ ข้อ 2 ระหว่างกลุ่มนิสิตชายกับกลุ่มนิสิตหญิง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนิสิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่ลงทะเบียนเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2536 จำนวน 284 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่ายจากนิสิตทั้งหมด 580 คน เป็นนิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาเป็นวิชาเอกจำนวน 99 คน ที่เรียนเป็นวิชาศึกษาทั่วไป 185 คน เป็นนิสิตชายจำนวน 101 คน เป็นนิสิตหญิงจำนวน 183 คน ซึ่งแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมี 4 ตอน ได้แก่ สถานภาพของผู้ตอบ แบบสอบถามประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา ปัญหาด้านต่างๆ ที่มีผลต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาและความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ร้อยละค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที และหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟาผลการวิจัยพบว่า

1. นิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาส่วนใหญ่ เป็นนิสิตหญิง คิดเป็นร้อยละ 64.40 อยู่ชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 93.70 เรียนเป็นวิชาศึกษาทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 65.10 และจำนวนรายวิชาที่ลงทะเบียน 1 รายวิชาคิดเป็นร้อยละ 44.70

2. ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษานั้น นิสิตส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับได้ประโยชน์มากคิดเป็นร้อยละ 54.40

3. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษานั้น นิสิตส่วนใหญ่มีความคิดเห็นทางด้านอาจารย์ผู้สอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาในระดับไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 31.80 ปัญหาเกี่ยวกับตัวนิสิตในการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาในระดับไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 33.30 แต่เมื่อพิจารณาในข้อย่อย พบว่า อุปกรณ์ สนาม อุปกรณ์โสตทัศนศึกษาและสถานที่ทำความสะอาดสำหรับร่างกายหลังเลิกเรียนมีปัญหาในระดับมาก

4. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตระหว่างกลุ่มนิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาเป็นนิสิตวิชาเอกกับนิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาเป็นวิชาศึกษาทั่วไป พบว่าความคิดเห็นของนิสิตทางด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับตัวอาจารย์ผู้สอนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับตัวนิสิตในการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับการฝึกซ้อมกีฬา สนาม อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัญหาอื่นๆ ที่คาดว่าจะมีผลต่อการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตระหว่างกลุ่มนิสิตชายกับกลุ่มนิสิตหญิงที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของนิสิตทางด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับตัวอาจารย์ผู้สอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ปัญหาเกี่ยวกับตัวนิสิตในการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับการฝึกซ้อมกีฬา สนาม อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัญหาอื่นๆ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประสิทธิ์ ผลพฤษ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2545 กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ลงทะเบียนเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 350 คน เป็นนิสิตชาย จำนวน 110 คน เป็นนิสิตหญิง จำนวน 240 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการ

เรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2545 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .89
วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และ ไค – สแควร์ (Chi-Square) กำหนดความมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง และเห็นด้วยมากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 64.0, 35.1 และ 0.9 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ด้านจุดมุ่งหมาย ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน และด้านการวัดผลและประเมินผล ส่วนใหญ่อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยคิดเป็นร้อยละ 68.6, 64.6, 62.3 และ 69.4 ตามลำดับ ส่วนหลักสูตรและด้านอุปกรณ์และสถานที่นั้นส่วนใหญ่อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง โดยคิดเป็นร้อยละ 64.9 และ 58.6 ตามลำดับ
2. ความคิดเห็นของนิสิตชายกับนิสิตหญิงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาไม่แตกต่างกัน
3. ความคิดเห็นของนิสิตระหว่างกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพกับกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาไม่แตกต่างกัน
4. ความคิดเห็นของนิสิตชายระหว่างกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพกับกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาไม่แตกต่างกัน
5. ความคิดเห็นของนิสิตหญิงระหว่างกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพกับกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาไม่แตกต่างกัน

วรรณพร ฉัตรทอง (2546 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปของหลักสูตรปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย อาจารย์ผู้สอนวิชาศึกษาทั่วไป 90 คน และนิสิต 379 คน รวม 469 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว และการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเซฟเฟ ผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้

1. อาจารย์มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป ของหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดหลักสูตร ด้านวิธีการสอน และด้านการวัดและประเมินผล มีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนด้านการจัดผู้สอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านอาคารสถานที่ สื่อ และอุปกรณ์การสอน มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

2. นิสิตมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป ของหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดหลักสูตร ด้านการจัดผู้สอน และด้านวิธีการสอน มีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ สื่อ และอุปกรณ์การสอน และด้านการวัดและประเมินผล มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

3. อาจารย์ที่สอนในกลุ่มวิชาภาษา กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ และกลุ่มวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอาจารย์ที่สอนในกลุ่มวิชาภาษา มีความคิดเห็นแตกต่างจากอาจารย์ที่สอนในกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ และอาจารย์ที่สอนในกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ มีความคิดเห็นแตกต่างจากอาจารย์ที่สอนในกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ ในด้านการจัดผู้สอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านอาคารสถานที่ สื่อ และอุปกรณ์การสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. อาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอน 1-5 ปี 6-10 ปี และมากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป โดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอน 1-5 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างจากอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอน 6-10 ปี ในด้านการจัดหลักสูตร และอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอน 1-5 ปี และ 6-10 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างจากอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอน มากกว่า 10 ปี ในด้านอาคารสถานที่ สื่อ และอุปกรณ์การสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. นิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชามนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพและสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชามนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์ มีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในด้านอาคารสถานที่ สื่อ และอุปกรณ์การสอน และนิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชามนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์ มีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ในด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. นิสิตที่ศึกษาในชั้นปีที่1 ชั้นปีที่2 ชั้นปีที่3 และชั้นปีที่4 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตที่ศึกษาในชั้นปีที่1 มีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตที่ศึกษาในชั้นปีที่2 ชั้นปีที่3 และชั้นปีที่4 ในด้านการจัดหลักสูตร นิสิตที่ศึกษาในชั้นปีที่1 มีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตที่ศึกษาในชั้นปีที่3 ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนิสิตที่ศึกษาในชั้นปีที่3 มีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตที่ศึกษาในชั้นปีที่4 ในด้านอาคารสถานที่ สื่อ และอุปกรณ์การสอน และนิสิตที่ศึกษาในชั้นปีที่1 มีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตที่ศึกษาในชั้นปีที่3 และชั้นปีที่4 ในด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชาญณรงค์ คำเพชร (2549 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ในจังหวัดชลบุรี จำนวน 375 คน เป็นนักเรียนชาย 145 คน และนักเรียนหญิง 230 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .97 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผลพลศึกษา โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.9, 42.7, 44.5 และ 45.8 ตามลำดับ ยกเว้นด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.4

2. ความคิดเห็นของนักเรียนชายระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผลพลศึกษา โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 43.6, 46.2, 44.8 และ 47.9 ตามลำดับ ยกเว้นด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 31.5

3. ความคิดเห็นของนักเรียนหญิงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน และด้านการวัด และประเมินผลพลศึกษา โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 45.7, 41.8, 44.2 และ 44.5 ตามลำดับ ยกเว้นด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.9

จารุวรรณ บุญรอด (2549 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนเตรียมทหาร ปีการศึกษา 2548 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนเตรียมทหาร โรงเรียนเตรียมทหาร ปีการศึกษา 2548 จำนวน 330 คน แบ่งเป็น ชั้นปีที่ 1 จำนวน 110 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 110 คน และชั้นปีที่ 3 จำนวน 110 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .93 วิเคราะห์ข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า

1. ความคิดเห็นของนักเรียนทั้ง 3 ชั้นปี ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนเตรียมทหาร ปีการศึกษา 2548 ด้านครูผู้สอน ด้านการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียน และด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 4.10 และ 4.09 ตามลำดับ
2. ด้านการสอน นักเรียนทั้ง 3 ชั้นปี เห็นด้วยมากที่สุดกับการอธิบายและสาธิตให้นักเรียนดูทักษะในเนื้อหาที่เรียน
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียน นักเรียนชั้นปีที่ 2 และ 3 เห็นด้วยมากที่สุดในการจัดกิจกรรมได้เหมาะสมกับอุปกรณ์และสถานที่

ผจญ ชมจันทร์ (2550 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดหนองคาย ปีการศึกษา 2549 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดหนองคาย ปีการศึกษา 2549 จำนวน 346 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับได้ 0.98 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของ เชฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดหนองคาย ปีการศึกษา 2549 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.83 และ 0.49 ตามลำดับ
2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดหนองคาย ปีการศึกษา 2549 ตามตัวแปรเพศ และระดับชั้นปี โดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก มีผลต่อการเรียนรู้วิชาพลศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษาค้นคว้า จากเอกสาร ตำรา งานวิจัยในต่างประเทศและงานวิจัยในประเทศ
 เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาได้ใช้ทฤษฎีองค์ประกอบการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
 ซึ่งสอดคล้องกับตำราเอกสารคำสอนวิชาพลศึกษาของ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) และวาสนา คุณาภิสิทธิ์
 (2536) อันได้แก่ ด้านจุดมุ่งหมาย ด้านหลักสูตร ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านอุปกรณ์
 และสถานที่ ด้านผู้สอน และด้านการวัดผลประเมินผล จึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของนิสิตว่า
 มีผลต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาว่ามีประโยชน์ต่อนิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมพลศึกษา นอกจากนี้
 กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษายังช่วยให้นิสิตมีสุขภาพพลานามัยที่ดี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ลงทะเบียนเรียน วิชากิจกรรมพลศึกษา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ยกเว้นนิสิตคณะพลศึกษา เป็นนิสิตที่ศึกษา ที่ประสานมิตร 1,147 คน เป็นนิสิตที่ศึกษาที่องครักษ์ 1,158 คน รวมทั้งสิ้น 2,305 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 (ยกเว้นนิสิตคณะพลศึกษา) จำนวน 400 คน เป็นนิสิตที่ศึกษาที่ประสานมิตร จำนวน 200 คน เป็นนิสิตที่ศึกษาที่องครักษ์ จำนวน 200 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random sampling) และการประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่ และมอร์แกน (ศิริชัย กาญจนวาสี. 2537 : 104; อ้างอิงจาก Krejcie; & Morgan) โดยมีขั้นตอนดังนี้

ศึกษาจากตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน จากจำนวนประชากร 2,305 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 331 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะทำการเก็บข้อมูลจากนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษา จำนวน 400 คน

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานที่ศึกษา

สถานที่ใช้ศึกษา	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
1. คณะที่ศึกษาที่ประสานมิตร	1,147	200
2. คณะที่ศึกษาที่องครักษ์	1,158	200
รวม	2,305	400

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมี 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ(Checklist)

ตอนที่2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อวิชากิจกรรมพลศึกษา

แบ่งออกได้เป็น 6 ด้าน คือ

1. ด้านจุดมุ่งหมาย
2. ด้านหลักสูตร
3. ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรม
4. ด้านอุปกรณ์และสถานที่
5. ด้านผู้สอน
6. ด้านการวัดและประเมินผล

การกำหนดการให้คะแนนจากแบบสอบถาม ตอนที่2 ผู้วิจัยกำหนดค่าน้ำหนักคะแนน ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยมาก

คะแนน 3 หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่3 ข้อเสนอแนะต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา แบบสอบถามมีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open – Ended Questionnaires)

ลักษณะแบบสอบถามตอนที่ 1 เป็นแบบเลือกตอบ ตอนที่2 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) มี 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด ตอนที่3 เป็นแบบเสนอแนะ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้า ตำรา เอกสาร และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อรวบรวมข้อมูล และรายละเอียดต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ
2. นำข้อมูลมาสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ทุกด้าน
3. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วไปให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาบัณฑิตพิจารณา ตรวจสอบ เพื่อแก้ไข ปรับปรุง

4. นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 4 ท่านพิจารณาตรวจเพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity)

5. นำแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและแก้ไขมาปรับปรุงข้อคำถามแล้วให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตรพิจารณา

6. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปทดลองกับนิสิตที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ผ่านการเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษามาแล้วจำนวน 30 คน ได้ค่าความเชื่อมั่น .96

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขออนุญาตจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงคณบดีคณะพลศึกษา เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

3. แบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง แล้วนำไปดำเนินการวิเคราะห์ต่อไป

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลของแบบสอบถามตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

2. นำข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 2 มาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความคิดเห็น ซึ่งแปลความหมายจากค่าเฉลี่ย คือ

4.21 – 5.00	หมายถึง	มากที่สุด
3.41 – 4.20	หมายถึง	มาก
2.61 – 3.40	หมายถึง	ปานกลาง
1.81 – 2.60	หมายถึง	น้อย
1.00 – 1.80	หมายถึง	น้อยที่สุด

แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 จำแนกตามเพศ และจำแนกตามสถานที่ใช้ศึกษา โดยใช้สถิติ t – test independent แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

4. นำข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 3 มาสรุปและทำเป็นความเรียง

5. กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการแปลความหมายและการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเสนอผลการวิจัย ดังนี้

N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
f	แทน	จำนวนความถี่
%	แทน	ร้อยละ
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย (Mean)
SD	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบที (t - distribution)
P	แทน	ความน่าจะเป็น (Probability)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

- นำข้อมูลของแบบสอบถามตอนที่1 มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
- นำข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 2 มาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความคิดเห็น ซึ่งแปลความหมายจากค่าเฉลี่ย คือ 4.21 – 5.00 หมายถึง มากที่สุด 3.41 – 4.20 หมายถึง มาก 2.61 – 3.40 หมายถึง ปานกลาง 1.81 – 2.60 หมายถึง น้อย 1.00 – 1.80 หมายถึง น้อยที่สุด แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
- เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 จำแนกตามเพศ และจำแนกตามสถานที่ใช้ศึกษา โดยใช้สถิติ t – test independent แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
- นำข้อมูลแบบสอบถามตอนที่3 มาสรุปและทำเป็นความเรียง
- กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบสอบถามทั้งหมด 400 ฉบับ โดยได้รับแบบสอบถามที่มีข้อมูลครบถ้วน 400 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 จากนั้นนำไปวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
ตาราง 2 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปร

ตัวแปร		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	134	33.5
	หญิง	266	66.5
รวม		400	100
สถานที่	ประสานมิตร	200	50
	องครักษ์	200	50
รวม		400	100

จากตาราง 2 แสดงว่าสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 66.5 และเพศชาย จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 33.5 จำแนกตามสถานที่ ที่ประสานมิตร และ ที่องครักษ์ แห่ละจำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น ซึ่งแปลความหมาย จากค่าเฉลี่ย คือ 4.21 – 5.00 หมายถึง มากที่สุด 3.41 – 4.20 หมายถึง มาก 2.61 – 3.40 หมายถึง ปานกลาง 1.81 – 2.60 หมายถึง น้อย 1.00 – 1.80 หมายถึง น้อยที่สุด แล้วนำเสนอในรูปตาราง ประกอบความเรียง

ตาราง 3 ความคิดเห็นด้านจุดมุ่งหมาย ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 (N=400)

ด้านจุดมุ่งหมาย	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. วิชาพลศึกษามีส่วนสำคัญในการส่งเสริมสุขภาพ	4.50	0.60	มากที่สุด
2. วิชาพลศึกษาช่วยสร้างมิตรภาพได้เป็นอย่างดี	4.32	0.69	มากที่สุด
3. วิชาพลศึกษาส่งเสริมการเคลื่อนไหวร่างกายได้ถูกต้อง	4.31	0.68	มากที่สุด
4. นิสิตสามารถนำกิจกรรมทางพลศึกษาไปใช้ในเวลารว่างให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและเพื่อน	4.30	0.73	มากที่สุด
5. วิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้างให้เป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา	4.26	0.71	มากที่สุด
6. วิชาพลศึกษามีคุณค่าในการพัฒนาบุคคลทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา	4.16	0.67	มาก
7. วิชาพลศึกษาสามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้	4.13	0.77	มาก
8. วิชาพลศึกษาช่วยให้รู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี	4.12	0.76	มาก
9. วิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้างให้นิสิตมีวินัย มีความรับผิดชอบ และตรงต่อเวลา	3.73	0.80	มาก
10. วิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้างให้นิสิตมีคุณธรรม และจริยธรรม	3.56	0.81	มาก
รวม	4.14	0.49	มาก

จากตาราง 3 แสดงว่า ความคิดเห็นด้านจุดมุ่งหมาย ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 (SD = 0.49) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ วิชาพลศึกษามีส่วนสำคัญในการส่งเสริมสุขภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 (SD = 0.60)

ตาราง 4 ความคิดเห็นด้านหลักสูตร ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอน
วิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 (N=400)

ด้านหลักสูตร	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. หลักสูตรกำหนดให้เรียนวิชาพลศึกษาน้อยเกินไป	4.34	0.69	มากที่สุด
2. เนื้อหาวิชาพลศึกษาสามารถทำความเข้าใจได้ง่าย	4.11	0.79	มาก
3. กฎ กติกาของกีฬาที่เรียนเป็นเนื้อหาที่จำเป็นต้องเรียนรู้	4.04	0.74	มาก
4. หลักสูตรวิชาพลศึกษากำหนดเนื้อหาได้อย่างเหมาะสม	3.94	0.63	มาก
5. หลักสูตรควรเน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิต	3.93	0.77	มาก
6. หลักสูตรวิชาพลศึกษากำหนดเวลาเรียนไว้อย่างเหมาะสม	3.84	0.80	มาก
7. เนื้อหาที่เรียนมีความเหมาะสมกับความสนใจของนิสิต	3.83	0.84	มาก
8. วิชาพลศึกษามีความสำคัญเท่ากับวิชาอื่นๆ	3.75	0.81	มาก
9. ควรมีการสอนภาคทฤษฎีควบคู่กับการปฏิบัติ	3.59	0.98	มาก
10. วิชาที่เปิดสอนเพียงพอต่อความต้องการของนิสิต	3.52	0.95	มาก
รวม	3.78	0.53	มาก

จากตาราง 4 แสดงว่า ความคิดเห็นด้านหลักสูตร ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 (SD = 0.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ หลักสูตรกำหนดให้เรียนวิชาพลศึกษาน้อยเกินไป มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 (SD = 0.69)

ตาราง 5 ความคิดเห็นด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 (N=400)

ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามีความสนุกสนาน	4.34	0.73	มากที่สุด
2. การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ควรใช้วิธีการอธิบาย และ สาธิตให้ผู้เรียนดูก่อนจากนั้นจึงให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ	4.25	0.70	มากที่สุด
3. หลังจากเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาทำให้ผู้เรียนได้ออกกำลังกายอย่างถูกต้อง	4.22	0.69	มากที่สุด
4. การเรียนการสอนวิชาพลศึกษามีกิจกรรมให้ผู้เรียนทำงาน ร่วมกันเป็นหมู่คณะ	4.19	0.68	มาก
5. กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามีความปลอดภัย	4.01	0.74	มาก
6. การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาได้ตรงตาม จุดมุ่งหมายของหลักสูตร	3.94	0.65	มาก
7. การเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาสามารถจัดกิจกรรม ได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียน	3.92	0.83	มาก
8. ช่วยให้ค้นพบความสามารถทางกีฬาของตนเอง	3.84	0.91	มาก
9. เปิดโอกาสให้เลือกเรียนได้ตามความสนใจ	3.79	1.03	มาก
รวม	3.64	0.47	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่า ความคิดเห็นด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 (SD = 0.47) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามีความสนุกสนาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 (SD = 0.73)

ตาราง 6 ความคิดเห็นด้านอุปกรณ์และสถานที่ ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 (N=400)

ด้านอุปกรณ์และสถานที่	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. อุปกรณ์กีฬาเหมาะสมกับผู้เรียน	3.73	0.84	มาก
2. สถานที่เรียนมีความเหมาะสม	3.66	0.92	มาก
3. สถานที่มีบรรยากาศที่น่าเรียน สะอาด เรียบร้อย	3.66	0.87	มาก
4. อุปกรณ์กีฬามีคุณภาพตรงตามมาตรฐานและทันสมัย	3.60	0.86	มาก
5. มีอุปกรณ์กีฬาเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	3.58	0.98	มาก
6. สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายของนิสิตมีความเหมาะสมปลอดภัย	3.58	0.95	มาก
7. นิสิตสามารถยืมอุปกรณ์ใช้ได้ทั้งในและนอกเวลา การเรียนวิชาพลศึกษา	3.57	1.04	มาก
8. สนามกีฬาเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	3.27	1.13	มาก
9. อุปกรณ์มีสภาพที่สมบูรณ์ไม่ชำรุด	3.26	0.95	ปานกลาง
10. มีอุปกรณ์ทางสันทนาการ เช่น วีดีโอ ซีดี	3.02	0.97	ปานกลาง
รวม	3.49	0.70	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่า ความคิดเห็นด้านอุปกรณ์และสถานที่ ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 (SD = 0.70) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ อุปกรณ์กีฬาเหมาะสมกับผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 (SD = 0.84)

ตาราง 7 ความคิดเห็นด้านผู้สอน ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอน
วิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 (N=400)

ด้านผู้สอน	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. ครูผู้สอนมีการแต่งกายที่เหมาะสมกับวิชาที่ทำการสอน	4.51	0.61	มากที่สุด
2. ครูผู้สอนใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม มีความสุภาพ เรียบร้อยในขณะทำการสอน	4.44	0.65	มากที่สุด
3. ครูผู้สอนสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน	4.43	0.63	มากที่สุด
4. ครูผู้สอนมีความรู้และทักษะในวิชาที่สอนจริง	4.40	0.64	มากที่สุด
5. ครูผู้สอนให้ความยุติธรรมแก่นิสิตทุกคน ไม่ลำเอียง	4.39	0.69	มากที่สุด
6. ครูผู้สอนมีความสามารถในการคุมชั้นเรียน	4.37	0.64	มากที่สุด
7. ครูผู้สอนมีบุคลิกลักษณะเหมาะสมกับความเป็นครู	4.36	0.64	มากที่สุด
8. ครูผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อการสอน และตรงต่อเวลา	4.34	0.74	มากที่สุด
9. ครูผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนการสอน	4.34	0.69	มากที่สุด
10. ครูผู้สอนสามารถสอนได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และตรง กับเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	4.27	0.68	มากที่สุด
รวม	4.38	0.52	มากที่สุด

จากตาราง 7 แสดงว่า ความคิดเห็นด้านผู้สอน ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากที่สุด
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 (SD = 0.52) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ
ครูผู้สอนมีการแต่งกายที่เหมาะสมกับวิชาที่ทำการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 (SD = 0.61)

ตาราง 8 ความคิดเห็นด้านการวัดและประเมินผล ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 (N=400)

ด้านการวัดและประเมินผล	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. ประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม	4.18	0.72	มาก
2. แจ้งให้นักเรียนทราบล่วงหน้าก่อนจะมีการทดสอบ	4.17	0.75	มาก
3. การวัดและประเมินผลสามารถวัดได้เหมาะสมกับสภาพของกลุ่มผู้เรียน	4.15	0.73	มาก
4. มีการสอบปฏิบัติที่เหมาะสมกับเนื้อหา	4.10	0.72	มาก
5. เก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน การสอน เช่น การแต่งกาย การเข้าชั้นเรียน	4.09	0.80	มาก
6. การวัดและประเมินผลที่ดีทำให้นิสิตสนใจเรียนมากขึ้น	4.07	0.75	มาก
7. เมื่อทดสอบไม่ผ่านให้นักเรียนได้สอบแก้ตัวใหม่	4.04	0.83	มาก
8. ข้อสอบสามารถสอบได้ตรงตามจุดประสงค์ของหลักสูตร	3.97	0.65	มาก
9. มีเกณฑ์การวัดและประเมินที่ชัดเจน	3.97	0.69	มาก
10. มีการสอบข้อเขียนที่เหมาะสมกับเนื้อหา	3.79	0.82	มาก
รวม	4.05	0.54	มาก

จากตาราง 8 แสดงว่า ความคิดเห็นด้านการวัดและประเมินผล ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 (SD = 0.54) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 (SD = 0.72)

ตาราง 9 ความคิดเห็น ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา
กิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 (N=400)

ความคิดเห็นที่มีต่อวิชากิจกรรมพลศึกษา	$\bar{x}$	SD	ระดับ
1. ด้านผู้สอน	4.38	0.52	มากที่สุด
2. ด้านจุดมุ่งหมาย	4.14	0.49	มาก
3. ด้านการวัดและประเมินผล	4.05	0.54	มาก
4. ด้านหลักสูตร	3.78	0.53	มาก
5. ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรม	3.64	0.47	มาก
6. ด้านอุปกรณ์และสถานที่	3.49	0.70	มาก
รวม	3.92	0.44	มาก

จากตาราง 9 แสดงว่า ความคิดเห็น ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียน
การสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ระดับ มาก
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 (SD = 0.44)

ตาราง 10 ความคิดเห็นด้านจุดมุ่งหมาย ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 จำแนกตามเพศ

ด้านจุดมุ่งหมาย	ชาย (n=134)			หญิง (n=266)		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. วิชาพลศึกษามีส่วนสำคัญในการส่งเสริมสุขภาพ	4.57	0.54	มากที่สุด	4.47	0.63	มากที่สุด
2. วิชาพลศึกษาช่วยสร้างมิตรภาพได้เป็นอย่างดี	4.46	0.60	มากที่สุด	4.24	0.73	มากที่สุด
3. วิชาพลศึกษาส่งเสริมการเคลื่อนไหวร่างกายได้ถูกต้อง	4.39	0.60	มากที่สุด	4.27	0.71	มากที่สุด
4. นิสิตสามารถนำกิจกรรมทางพลศึกษาไปใช้ในเวลารว่างให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและเพื่อน	4.38	0.68	มากที่สุด	4.25	0.75	มากที่สุด
5. วิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้างให้เป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา	4.30	0.69	มากที่สุด	4.23	0.73	มากที่สุด
6. วิชาพลศึกษามีคุณค่าในการพัฒนาบุคคลทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา	4.20	0.62	มาก	4.14	0.69	มาก
7. วิชาพลศึกษาสามารถนำไปใช้ชีวิตประจำวันได้	4.28	0.68	มากที่สุด	4.05	0.80	มาก
8. วิชาพลศึกษาช่วยให้รู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี	4.10	0.82	มาก	4.13	0.73	มาก
9. วิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้างให้นิสิตมีวินัย มีความรับผิดชอบ และตรงต่อเวลา	3.85	0.80	มาก	3.67	0.80	มาก
10. วิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้างให้นิสิตมีคุณธรรม และจริยธรรม	3.58	0.84	มาก	3.55	0.80	มาก
รวม	4.21	0.41	มากที่สุด	4.10	0.52	มาก

จากตาราง 10 แสดงว่าความคิดเห็นด้านจุดมุ่งหมาย ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาทฤษฎีการพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 จำแนกตามเพศ โดยรวม นิสิตชาย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 (SD = 0.41) และนิสิตหญิงมีความคิดเห็น อยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 (SD = 0.52)

ตาราง 11 ความคิดเห็นด้านหลักสูตร ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอน
วิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 จำแนกตามเพศ

ด้านหลักสูตร	ชาย (n=134)			หญิง (n=266)		
	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ
1. หลักสูตรกำหนดให้เรียนวิชาพลศึกษาน้อยเกินไป	4.40	0.64	มากที่สุด	4.31	0.71	มากที่สุด
2. เนื้อหาวิชาพลศึกษาสามารถทำความเข้าใจได้ง่าย	4.22	0.71	มากที่สุด	4.06	0.82	มาก
3. กฎ กติกาของกีฬาที่เรียนเป็นเนื้อหาที่จำเป็นต้องเรียนรู้	4.16	0.67	มาก	3.99	0.77	มาก
4. หลักสูตรวิชาพลศึกษากำหนดเนื้อหาได้อย่างเหมาะสม	4.02	0.57	มาก	3.90	0.65	มาก
5. หลักสูตรควรเน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิต	3.95	0.77	มาก	3.93	0.77	มาก
6. หลักสูตรวิชาพลศึกษากำหนดเวลาเรียนไว้ได้อย่างเหมาะสม	3.84	0.81	มาก	3.84	0.80	มาก
7. เนื้อหาที่เรียนมีความเหมาะสมกับความสนใจของนิสิต	3.91	0.74	มาก	3.79	0.89	มาก
8. วิชาพลศึกษามีความสำคัญเท่ากับวิชาอื่นๆ	3.75	0.80	มาก	3.76	0.81	มาก
9. ควรมีการสอนภาคทฤษฎีควบคู่กับการปฏิบัติ	3.78	0.91	มาก	3.50	0.99	มาก
10. วิชาที่เปิดสอนเพียงพอต่อความต้องการของนิสิต	3.51	0.97	มาก	3.53	0.94	มาก
รวม	3.86	0.42	มาก	3.75	0.57	มาก

จากตาราง 11 แสดงว่าความคิดเห็นด้านหลักสูตร ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 จำแนกตามเพศ โดยรวม นิสิตชายมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 (SD = 0.42) และนิสิตหญิงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 (SD = 0.57)

ตาราง 12 ความคิดเห็นด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 จำแนกตามเพศ

ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ชาย (n=134)			หญิง (n=266)		
	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ
1. กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามี ความสนุกสนาน	4.40	0.66	มากที่สุด	4.30	0.75	มากที่สุด
2. การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ควรใช้วิธีการ อธิบาย และสาธิตให้ผู้เรียนดูก่อนจากนั้นจึงให้ ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ	4.30	0.71	มากที่สุด	4.22	0.70	มากที่สุด
3. หลังจากเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาทำให้ ผู้เรียนได้ออกกำลังกายอย่างถูกต้อง	4.28	0.64	มากที่สุด	4.18	0.71	มาก
4. การเรียนการสอนวิชาพลศึกษามีกิจกรรมให้ ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ	4.20	0.70	มาก	4.19	0.67	มาก
5. กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามี ความปลอดภัย	4.15	0.70	มาก	3.94	0.76	มาก
6. การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาได้ตรง ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	4.09	0.51	มาก	3.86	0.69	มาก
7. การเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา สามารถจัดกิจกรรมได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียน	4.04	0.63	มาก	3.86	0.91	มาก
8. ช่วยให้ค้นพบความสามารถทางกีฬาของ ตนเอง	3.96	0.81	มาก	3.79	0.95	มาก
9. เปิดโอกาสให้เลือกเรียนได้ตามความสนใจ	3.92	0.94	มาก	3.73	1.05	มาก
รวม	3.73	0.38	มาก	3.61	0.51	มาก

จากตาราง 12 แสดงว่าความคิดเห็นด้านวิธีสอนและจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ของนิสิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550
จำแนกตามเพศ โดยรวม นิสิตชายมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 (SD = 0.38)
และนิสิตหญิงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 (SD = 0.51)

ตาราง 13 ความคิดเห็นด้านอุปกรณ์และสถานที่ ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาทฤษฎีการผลึกษา ปีการศึกษา 2550 จำแนกตามเพศ

ด้านอุปกรณ์และสถานที่	ชาย (n=134)			หญิง (n=266)		
	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ
1. อุปกรณ์กีฬาเหมาะสมกับผู้เรียน	3.79	0.79	มาก	3.70	0.86	มาก
2. สถานที่เรียนมีความเหมาะสม	3.69	0.94	มาก	3.64	0.91	มาก
3. สถานที่มีบรรยากาศที่น่าเรียน สะอาด เรียบง่าย	3.68	0.82	มาก	3.64	0.90	มาก
4. อุปกรณ์กีฬาที่มีคุณภาพตรงตามมาตรฐานและ ทันสมัย	3.62	0.91	มาก	3.60	0.83	มาก
5. มีอุปกรณ์กีฬาเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	3.68	1.00	มาก	3.52	0.96	มาก
6. สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายของนิสิตมีความ เหมาะสมปลอดภัย	3.66	0.90	มาก	3.54	0.98	มาก
7. นิสิตสามารถยืมอุปกรณ์ใช้ได้ทั้งในและนอก เวลาการเรียนวิชาผลึกษา	3.57	1.05	มาก	3.57	1.03	มาก
8. สนามกีฬาเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	3.35	1.18	ปาน กลาง	3.23	1.11	ปาน กลาง
9. อุปกรณ์มีสภาพที่สมบูรณ์ ไม่ชำรุด	3.23	0.95	ปาน กลาง	3.28	0.95	ปาน กลาง
10. มีอุปกรณ์ทางสันทนาการ เช่น วีดีโอ ซีดี	3.00	1.06	ปาน กลาง	3.03	0.93	ปาน กลาง
รวม	3.53	0.67	มาก	3.48	0.71	มาก

จากตาราง 13 แสดงว่าความคิดเห็นด้านอุปกรณ์และสถานที่ ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาทฤษฎีการผลึกษา ปีการศึกษา 2550 จำแนกตามเพศ โดยรวมนิสิตชายมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 (SD = 0.67) และนิสิตหญิงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 (SD = 0.71)

ตาราง 14 ความคิดเห็นด้านผู้สอน ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอน
วิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 จำแนกตามเพศ

ด้านผู้สอน	ชาย (n=134)			หญิง (n=266)		
	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ
1. ครูผู้สอนมีการแต่งกายที่เหมาะสมกับวิชาที่ทำ การสอน	4.54	0.57	มากที่สุด	4.49	0.63	มากที่สุด
2. ครูผู้สอนใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม มีความ สุภาพเรียบร้อยในขณะทำการสอน	4.51	0.61	มากที่สุด	4.41	0.67	มากที่สุด
3. ครูผู้สอนสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน	4.47	0.63	มากที่สุด	4.41	0.63	มากที่สุด
4. ครูผู้สอนมีความรู้และทักษะในวิชาที่สอนจริง	4.44	0.58	มากที่สุด	4.38	0.66	มากที่สุด
5. ครูผู้สอนให้ความยุติธรรมแก่นิสิตทุกคน ไม่ ลำเอียง	4.41	0.63	มากที่สุด	4.37	0.72	มากที่สุด
6. ครูผู้สอนมีความสามารถในการคุมชั้นเรียน	4.40	0.64	มากที่สุด	4.35	0.64	มากที่สุด
7. ครูผู้สอนมีบุคลิกลักษณะเหมาะสมกับความ เป็นครู	4.36	0.63	มากที่สุด	4.36	0.65	มากที่สุด
8. ครูผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อการสอน และ ตรงต่อเวลา	4.37	0.69	มากที่สุด	4.32	0.77	มากที่สุด
9. ครูผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนการ สอน	4.40	0.64	มากที่สุด	4.31	0.71	มากที่สุด
10.ครูผู้สอนสามารถสอนได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และตรงกับเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	4.36	0.58	มากที่สุด	4.23	0.72	มากที่สุด
รวม	4.42	0.46	มากที่สุด	4.36	0.55	มากที่สุด

จากตาราง 14 แสดงว่าความคิดเห็นด้านผู้สอน ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาทฤษฎีการพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 จำแนกตามเพศ โดยรวม นิสิตชาย
มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 (SD = 0.46) และนิสิตหญิงมีความคิดเห็น
อยู่ในระดับ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 (SD = 0.52)

ตาราง 15 ความคิดเห็นด้านการวัดและประเมินผล ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาการกิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 จำแนกตามเพศ

ด้านการวัดและประเมินผล	ชาย (n=134)			หญิง (n=266)		
	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ
1. ประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนด้วยความ บริสุทธิ์ยุติธรรม	4.24	0.65	มากที่สุด	4.15	0.75	มาก
2. แจ้งให้นักเรียนทราบล่วงหน้าก่อนจะมีการ ทดสอบ	4.25	0.74	มากที่สุด	4.14	0.75	มาก
3. การวัดและประเมินผลสามารถวัดได้เหมาะสม กับสภาพของกลุ่มผู้เรียน	4.19	0.67	มาก	4.13	0.76	มาก
4. มีการสอบปฏิบัติที่เหมาะสมกับเนื้อหา	4.14	0.65	มาก	4.08	0.76	มาก
5. เก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการ เรียน การสอน เช่น การแต่งกาย การเข้าชั้นเรียน	4.16	0.72	มาก	4.05	0.84	มาก
6. การวัดและประเมินผลที่ดีทำให้นิสิตสนใจเรียน มากขึ้น	4.10	0.69	มาก	4.06	0.78	มาก
7. เมื่อทดสอบไม่ผ่านให้นักเรียนได้สอบแก้ตัว ใหม่	4.09	0.76	มาก	4.01	0.86	มาก
8. ข้อสอบสามารถสอบได้ตรงตามจุดประสงค์ ของหลักสูตร	4.07	0.58	มาก	3.92	0.68	มาก
9. มีเกณฑ์การวัดและประเมินที่ชัดเจน	4.04	0.69	มาก	3.93	0.69	มาก
10. มีการสอบข้อเขียนที่เหมาะสมกับเนื้อหา	3.82	0.90	มาก	3.78	0.77	มาก
รวม	4.11	0.48	มาก	4.03	0.57	มาก

จากตาราง 15 แสดงว่าความคิดเห็นด้านการวัดและประเมินผล ของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาการกิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 จำแนกตามเพศ
โดยรวม นิสิตชายมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 (SD = 0.48) และนิสิตหญิง
มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 (SD = 0.57)

ตาราง 16 ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา
กิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 จำแนกตามเพศ

ความคิดเห็นที่มีต่อวิชากิจกรรมพลศึกษา	ชาย (n=134)			หญิง (n=266)		
	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ
1. ด้านผู้สอน	4.42	0.46	มากที่สุด	4.36	0.55	มากที่สุด
2. ด้านจุดมุ่งหมาย	4.21	0.41	มากที่สุด	4.10	0.52	มาก
3. ด้านการวัดและประเมินผล	4.11	0.48	มาก	4.03	0.57	มาก
4. ด้านหลักสูตร	3.86	0.42	มาก	3.75	0.57	มาก
5. ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรม	3.73	0.38	มาก	3.61	0.51	มาก
6. ด้านอุปกรณ์และสถานที่	3.53	0.67	มาก	3.48	0.71	มาก
รวม	3.98	0.36	มาก	3.89	0.47	มาก

จากตาราง 16 แสดงว่าความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 จำแนกตามเพศ โดยรวม นิสิตชายมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 (SD = 0.36) และนิสิตหญิงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 (SD = 0.47)

ตาราง 17 ความคิดเห็นด้านจุดมุ่งหมาย ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียน
การสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 จำแนกตามสถานที่ใช้ศึกษา

ด้านจุดมุ่งหมาย	ประสานมิตร (n=200)			องครักษ์ (n=200)		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. วิชาพลศึกษามีส่วนสำคัญในการส่งเสริมสุขภาพ	4.49	0.63	มากที่สุด	4.51	0.58	มากที่สุด
2. วิชาพลศึกษาช่วยสร้างมิตรภาพได้เป็นอย่างดี	4.26	0.74	มากที่สุด	4.37	0.64	มากที่สุด
3. วิชาพลศึกษาส่งเสริมการเคลื่อนไหวร่างกายได้ถูกต้อง	4.21	0.73	มากที่สุด	4.41	0.60	มากที่สุด
4. นิสิตสามารถนำกิจกรรมทางพลศึกษาไปใช้ในเวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและเพื่อน	4.23	0.80	มากที่สุด	4.35	0.66	มากที่สุด
5. วิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้างให้เป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา	4.23	0.74	มากที่สุด	4.28	0.69	มากที่สุด
6. วิชาพลศึกษามีคุณค่าในการพัฒนาบุคคลทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา	4.13	0.68	มาก	4.19	0.65	มาก
7. วิชาพลศึกษาสามารถนำไปใช้ชีวิตประจำวันได้	4.02	0.79	มาก	4.23	0.74	มากที่สุด
8. วิชาพลศึกษาช่วยให้รู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี	4.10	0.75	มาก	4.14	0.77	มาก
9. วิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้างให้นิสิตมีวินัยมีความรับผิดชอบ และตรงต่อเวลา	3.69	0.79	มาก	3.78	0.81	มาก
10. วิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้างให้นิสิตมีคุณธรรม และจริยธรรม	3.55	0.80	มาก	3.57	0.83	มาก
รวม	4.09	0.50	มาก	4.18	0.47	มาก

จากตาราง 17 แสดงว่าความคิดเห็นด้านจุดมุ่งหมาย ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาทฤษฎีการพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 จำแนกตามสถานที่ใช้ศึกษา โดยรวมนิสิตที่ใช้สถานที่ศึกษาที่ประสานมิตรมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 (SD = 0.50) และนิสิตที่ใช้สถานที่ศึกษาที่องค์รักษ์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 (SD = 0.47)

ตาราง 18 ความคิดเห็นด้านหลักสูตร ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอน
วิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 จำแนกตามสถานที่ใช้ศึกษา

ด้านหลักสูตร	ประสานมิตร (n=200)			องครักษ์ (n=200)		
	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ
1. หลักสูตรกำหนดให้เรียนวิชาพลศึกษาน้อยเกินไป	4.21	0.74	มากที่สุด	4.47	0.60	มากที่สุด
2. เนื้อหาวิชาพลศึกษาสามารถทำความเข้าใจได้ง่าย	4.06	0.85	มาก	4.17	0.73	มาก
3. กฎ กติกาของกีฬาที่เรียนเป็นเนื้อหาที่จำเป็นต้องเรียนรู้	3.99	0.75	มาก	4.09	0.74	มาก
4. หลักสูตรวิชาพลศึกษากำหนดเนื้อหาได้อย่างเหมาะสม	3.84	0.63	มาก	4.03	0.61	มาก
5. หลักสูตรควรเน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิต	3.88	0.77	มาก	3.99	0.76	มาก
6. หลักสูตรวิชาพลศึกษากำหนดเวลาเรียนไว้ได้อย่างเหมาะสม	3.75	0.82	มาก	3.93	0.78	มาก
7. เนื้อหาที่เรียนมีความเหมาะสมกับความสนใจของนิสิต	3.74	0.87	มาก	3.92	0.81	มาก
8. วิชาพลศึกษามีความสำคัญเท่ากับวิชาอื่นๆ	3.66	0.86	มาก	3.85	0.74	มาก
9. ควรมีการสอนภาคทฤษฎีควบคู่กับการปฏิบัติ	3.53	1.00	มาก	3.66	0.95	มาก
10. วิชาที่เปิดสอนเพียงพอต่อความต้องการของนิสิต	3.41	0.96	มาก	3.63	0.93	มาก
รวม	3.70	0.53	มาก	3.87	0.51	มาก

จากตาราง 18 แสดงว่าความคิดเห็นด้านหลักสูตร ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 จำแนกตามสถานที่ใช้ศึกษา โดยรวมนิสิตที่ใช้สถานที่ศึกษาที่ประสานมิตรมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 (SD = 0.53) และนิสิตที่ใช้สถานที่ศึกษาที่องครักษ์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 (SD = 0.51)

ตาราง 19 ความคิดเห็นด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 จำแนกตาม
สถานที่ใช้ศึกษา

ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ประสานมิตร (n=200)			องครักษ์ (n=200)		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามี ความสนุกสนาน	4.24	0.80	มากที่สุด	4.43	0.63	มากที่สุด
2. การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ควรใช้วิธีการ อธิบาย และสาธิตให้ผู้เรียนดูก่อนจากนั้นจึงให้ ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ	4.20	0.73	มาก	4.30	0.68	มากที่สุด
3. หลังจากเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาทำให้ ผู้เรียนได้ออกกำลังกายอย่างถูกต้อง	4.11	0.75	มาก	4.33	0.59	มากที่สุด
4. การเรียนการสอนวิชาพลศึกษามีกิจกรรมให้ ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ	4.14	0.73	มาก	4.24	0.62	มากที่สุด
5. กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามี ความปลอดภัย	3.88	0.75	มาก	4.14	0.71	มาก
6. การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาได้ตรง ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	3.85	0.66	มาก	4.03	0.62	มาก
7. การเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา สามารถจัดกิจกรรมได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียน	3.80	0.90	มาก	4.04	0.73	มาก
8. ช่วยให้ค้นพบความสามารถทางกีฬาของ ตนเอง	3.71	1.00	มาก	3.98	0.79	มาก
9. เปิดโอกาสให้เลือกรเรียนได้ตามความสนใจ	3.67	1.08	มาก	3.91	0.97	มาก
รวม	3.56	0.51	มาก	3.74	0.42	มาก

จากตาราง 19 แสดงว่าความคิดเห็นด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรม ของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 จำแนกตามสถานที่ใช้ศึกษา
โดยรวม นิสิตที่ใช้สถานที่ศึกษาที่ประสานมิตรมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 (SD = 0.51)
และนิสิตที่ใช้สถานที่ศึกษาที่องครักษ์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 (SD = 0.42)

ตาราง 20 ความคิดเห็นด้านอุปกรณ์และสถานที่ ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาทฤษฎีการพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 จำแนกตามสถานที่ใช้ศึกษา

ด้านอุปกรณ์และสถานที่	ประสานมิตร (n=200)			องครักษ์ (n=200)		
	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ
1. อุปกรณ์กีฬาเหมาะสมกับผู้เรียน	3.73	0.89	มาก	3.74	0.79	มาก
2. สถานที่เรียนมีความเหมาะสม	3.45	0.96	มาก	3.86	0.83	มาก
3. สถานที่มีบรรยากาศที่น่าเรียน สะอาด เรียบง่าย	3.58	0.86	มาก	3.73	0.88	มาก
4. อุปกรณ์กีฬาที่มีคุณภาพตรงตามมาตรฐานและ ทันสมัย	3.59	0.90	มาก	3.62	0.81	มาก
5. มีอุปกรณ์กีฬาเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	3.51	1.06	มาก	3.64	0.89	มาก
6. สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายของนิสิตมีความ เหมาะสมปลอดภัย	3.47	0.97	มาก	3.69	0.93	มาก
7. นิสิตสามารถยืมอุปกรณ์ใช้ได้ทั้งในและนอก เวลาการเรียนวิชาพลศึกษา	3.75	1.03	มาก	3.39	1.01	ปาน กลาง
8. สนามกีฬาเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	2.91	1.12	ปาน กลาง	3.64	1.02	มาก
9. อุปกรณ์มีสภาพที่สมบูรณ์ ไม่ชำรุด	3.20	0.99	ปาน กลาง	3.33	0.91	ปาน กลาง
10. มีอุปกรณ์ทางสันทนาการ เช่น วีดีโอ ซีดี	2.98	0.96	ปาน กลาง	3.06	0.99	ปาน กลาง
รวม	3.42	0.73	มาก	3.57	0.66	มาก

จากตาราง 20 แสดงว่าความคิดเห็นด้านอุปกรณ์และสถานที่ ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาทฤษฎีการพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 จำแนกตามสถานที่ใช้ศึกษาโดยรวม นิสิตที่ใช้สถานที่ศึกษาที่ประสานมิตรมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 (SD = 0.73) และนิสิตที่ใช้สถานที่ศึกษาที่องครักษ์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 (SD = 0.66)

ตาราง 21 ความคิดเห็นด้านผู้สอน ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอน
วิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 จำแนกตามสถานที่ใช้ศึกษา

ด้านผู้สอน	ประสานมิตร (n=200)			องครักษ์ (n=200)		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. ครูผู้สอนมีการแต่งกายที่เหมาะสมกับวิชาที่ทำ การสอน	4.46	0.64	มากที่สุด	4.56	0.57	มากที่สุด
2. ครูผู้สอนใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม มีความ สุภาพเรียบร้อยในขณะทำการสอน	4.35	0.70	มากที่สุด	4.53	0.59	มากที่สุด
3. ครูผู้สอนสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน	4.35	0.66	มากที่สุด	4.50	0.59	มากที่สุด
4. ครูผู้สอนมีความรู้และทักษะในวิชาที่สอนจริง	4.36	0.66	มากที่สุด	4.44	0.61	มากที่สุด
5. ครูผู้สอนให้ความยุติธรรมแก่นิสิตทุกคน ไม่ ลำเอียง	4.35	0.73	มากที่สุด	4.42	0.64	มากที่สุด
6. ครูผู้สอนมีความสามารถในการคุมชั้นเรียน	4.31	0.64	มากที่สุด	4.42	0.64	มากที่สุด
7. ครูผู้สอนมีบุคลิกลักษณะเหมาะสมกับความ เป็นครู	4.30	0.63	มากที่สุด	4.42	0.64	มากที่สุด
8. ครูผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อการสอน และ ตรงต่อเวลา	4.20	0.81	มากที่สุด	4.48	0.65	มากที่สุด
9. ครูผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนการ สอน	4.21	0.74	มากที่สุด	4.47	0.60	มากที่สุด
10.ครูผู้สอนสามารถสอนได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และตรงกับเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	4.16	0.72	มากที่สุด	4.39	0.62	มากที่สุด
รวม	4.30	0.53	มากที่สุด	4.46	0.50	มากที่สุด

จากตาราง 21 แสดงว่าความคิดเห็นด้านผู้สอน ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาทฤษฎีการพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 จำแนกตามสถานที่ใช้ศึกษา
โดยรวม นิสิตที่ใช้สถานที่ศึกษาที่ประสานมิตรมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากที่สุด
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 ($SD = 0.53$) และนิสิตที่ใช้สถานที่ศึกษาที่องครักษ์มีความคิดเห็น
อยู่ในระดับ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 ($SD = 0.50$)

ตาราง 22 ความคิดเห็นด้านการวัดและประเมินผล ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 จำแนกตามสถานที่ใช้ศึกษา

ด้านการวัดและประเมินผล	ประสานมิตร (n=200)			องครักษ์ (n=200)		
	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ
1. ประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม	4.08	0.75	มาก	4.28	0.67	มากที่สุด
2. แจ้งให้นักเรียนทราบล่วงหน้าก่อนจะมีการทดสอบ	4.12	0.75	มาก	4.22	0.75	มากที่สุด
3. การวัดและประเมินผลสามารถวัดได้เหมาะสมกับสภาพของกลุ่มผู้เรียน	4.02	0.78	มาก	4.29	0.65	มากที่สุด
4. มีการสอบปฏิบัติที่เหมาะสมกับเนื้อหา	4.04	0.76	มาก	4.17	0.68	มาก
5. เก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน การสอน เช่น การแต่งกาย การเข้าชั้นเรียน	4.07	0.86	มาก	4.12	0.74	มาก
6. การวัดและประเมินผลที่ดีทำให้นิสิตสนใจเรียนมากขึ้น	4.00	0.79	มาก	4.15	0.70	มาก
7. เมื่อทดสอบไม่ผ่านให้นักเรียนได้สอบแก้ตัวใหม่	3.89	0.94	มาก	4.19	0.67	มาก
8. ข้อสอบสามารถสอบได้ตรงตามจุดประสงค์ของหลักสูตร	3.84	0.70	มาก	4.11	0.57	มาก
9. มีเกณฑ์การวัดและประเมินที่ชัดเจน	3.83	0.72	มาก	4.11	0.63	มาก
10. มีการสอบข้อเขียนที่เหมาะสมกับเนื้อหา	3.73	0.77	มาก	3.85	0.85	มาก
รวม	3.96	0.58	มาก	4.15	0.49	มาก

จากตาราง 22 แสดงว่าความคิดเห็นด้านการวัดและประเมินผล ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 จำแนกตามสถานที่ใช้ศึกษาโดยรวม นิสิตที่ใช้สถานที่ศึกษาที่ประสานมิตรมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 (SD = 0.58) และนิสิตที่ใช้สถานที่ศึกษาที่องครักษ์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 (SD = 0.49)

ตาราง 23 ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา
กิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 จำแนกตามสถานที่ใช้ศึกษา

ความคิดเห็นที่มีต่อวิชากิจกรรมพลศึกษา	ประสานมิตร (n=200)			องครักษ์ (n=200)		
	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ
1. ด้านผู้สอน	4.30	0.53	มากที่สุด	4.46	0.50	มากที่สุด
2. ด้านจุดมุ่งหมาย	4.09	0.50	มาก	4.18	0.47	มาก
3. ด้านการวัดและประเมินผล	3.96	0.58	มาก	4.15	0.49	มาก
4. ด้านหลักสูตร	3.70	0.53	มาก	3.87	0.51	มาก
5. ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรม	3.56	0.51	มาก	3.74	0.42	มาก
6. ด้านอุปกรณ์และสถานที่	3.42	0.73	มาก	3.57	0.66	มาก
รวม	3.84	0.44	มาก	3.99	0.42	มาก

จากตาราง 23 แสดงว่าความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 จำแนกตามสถานที่ใช้ศึกษา โดยรวม นิสิตที่ใช้สถานที่ศึกษาที่ประสานมิตรมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 (SD = 0.44) และ นิสิตที่ใช้สถานที่ศึกษาที่องครักษ์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 (SD = 0.42)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 จำแนกตามเพศ และจำแนกตามสถานที่
ใช้ศึกษา โดยใช้สถิติ $t - test independent$ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตาราง 24 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็น ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อ
การเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 ตามตัวแปรเพศ

ความคิดเห็นที่มีต่อวิชากิจกรรม พลศึกษา	เพศ	N	$\bar{x}$	SD	t	P
1. ด้านจุดมุ่งหมาย	ชาย	134	4.21	0.41	2.165*	.031
	หญิง	266	4.10	0.52		
2. ด้านหลักสูตร	ชาย	134	3.86	0.42	1.978*	.049
	หญิง	266	3.75	0.57		
3. ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรม	ชาย	134	3.73	0.38	2.537*	.012
	หญิง	266	3.61	0.51		
4. ด้านอุปกรณ์และสถานที่	ชาย	134	3.53	0.67	0.714	.476
	หญิง	266	3.48	0.71		
5. ด้านผู้สอน	ชาย	134	4.42	0.46	1.120	.264
	หญิง	266	4.36	0.55		
6. ด้านการวัดและประเมินผล	ชาย	134	4.11	0.48	1.491	.137
	หญิง	266	4.03	0.57		
รวม	ชาย	134	3.98	0.36	1.982*	.048
	หญิง	266	3.89	0.47		

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 24 แสดงว่า ความคิดเห็น ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอน
วิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 โดยรวม นิสิตชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 (SD = 0.36) และนิสิตหญิง
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 (SD = 0.47) เมื่อทำการทดสอบแล้วพบว่า นิสิตชายและนิสิตหญิง มีความคิดเห็น
ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 25 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็น ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 ตามตัวแปร สถานที่ใช้ศึกษา

ความคิดเห็นที่มีต่อวิชากิจกรรม พลศึกษา	สถานที่ใช้ ศึกษา	N	$\bar{x}$	SD	t	P
1. ด้านจุดมุ่งหมาย	ประสานมิตร	200	4.09	0.50	1.937	.053
	องครักษ์	200	4.18	0.47		
2. ด้านหลักสูตร	ประสานมิตร	200	3.70	0.53	3.124*	.002
	องครักษ์	200	3.87	0.51		
3. ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรม	ประสานมิตร	200	3.56	0.51	3.820*	.000
	องครักษ์	200	3.74	0.42		
4. ด้านอุปกรณ์และสถานที่	ประสานมิตร	200	3.42	0.73	2.182*	.030
	องครักษ์	200	3.57	0.66		
5. ด้านผู้สอน	ประสานมิตร	200	4.30	0.53	3.061*	.002
	องครักษ์	200	4.46	0.50		
6. ด้านการวัดและประเมินผล	ประสานมิตร	200	3.96	0.58	3.502*	.001
	องครักษ์	200	4.15	0.49		
รวม	ประสานมิตร	200	3.84	0.44	3.610*	.000
	องครักษ์	200	3.99	0.42		

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 25 แสดงว่า ความคิดเห็น ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 โดยรวม นิสิตที่ใช้สถานที่ศึกษาที่ประสานมิตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 (SD = 0.44) และนิสิตที่ใช้สถานที่ศึกษาที่องครักษ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 (SD = 0.42) เมื่อทำการทดสอบแล้วพบว่า นิสิตที่ใช้สถานที่ศึกษาที่ประสานมิตรและนิสิตที่ใช้สถานที่ศึกษาที่องครักษ์ มีความเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา โดยรวม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

1. ด้านจุดมุ่งหมาย

ควรมุ่งเน้นทางด้านการพัฒนาศักยภาพ ควรมีการจัดการเรียนการสอนเน้นทั้งสุขภาพและจิตใจ ควรพัฒนาศักยภาพทางด้านกีฬาให้ไปสู่ระดับสากล ควรสร้างความแข็งแรงทางด้านร่างกาย และจิตใจของผู้เรียน ควรสร้างความสัมพันธ์ระหว่างนิสิตนักศึกษาต่างสถาบัน และควรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลาย

2. ด้านหลักสูตร

ควรที่จะสอนตามหลักสูตรการเรียนให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละชั้นปี ควรมีเนื้อหาที่สามารถทำความเข้าใจได้ง่าย ควรเพิ่มเวลาในการเรียนการสอนมากกว่านี้ และควรมีกีฬาอย่างอื่นให้เลือกรเรียนได้มากกว่านี้

3. ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ครูผู้สอนไม่สามารถดึงดูดผู้เรียนได้ทั้งหมดจึงควรมีกิจกรรมที่สามารถดึงดูดผู้เรียนได้มากกว่านี้ ควรมีการสอนที่เน้นผู้เรียนเหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียน ควรใช้กิจกรรมเป็นสื่อให้มากขึ้น เน้นความสนุกสนาน

4. ด้านอุปกรณ์และสถานที่

อุปกรณ์พร้อมแต่ควรจัดให้มีคนรับผิดชอบเปลี่ยนกันในการจัดให้ยืม เพราะหากอุปกรณ์หายจะได้มีผู้รับผิดชอบ ปัจจุบันสถานที่ สนามกีฬา ต้องมีการจ่ายเงิน และจองเวลา เป็นไปได้อยากให้สถานที่เปิดให้บริการตลอด สระว่ายน้ำควรเปิดเสาร์-อาทิตย์ เพื่อเพิ่มโอกาสให้นิสิตสามารถออกกำลังกายได้ ควรจัดให้มีสถานที่เล่นกีฬาในเวลาว่างและมีอุปกรณ์กีฬาให้ยืมด้วยตลอด และควรเอื้ออำนวยต่อนิสิตเวลาเรียนและนอกเวลาเรียน

5. ด้านผู้สอน

ผู้สอนควรมีความเข้าใจนิสิตในบางกรณี เช่น นิสิตมาสาย หรือว่านิสิตไม่มาเรียน ผู้สอนสอนเข้าเกินไป ผู้สอนมีการเตรียมตัวในการสอนได้เป็นอย่างดี ครูผู้สอนใจดีมากเกินไป ครูผู้สอนควรรักเด็กและไม่เครียดจนเกินไป

6. ด้านการวัดและประเมินผล

ควรมีเกณฑ์ในการประเมินผลที่ชัดเจนและควรแจ้งให้ผู้เรียนทราบก่อนที่จะทำการวัดทุกครั้ง เพราะผู้เรียนจะได้นำไปฝึกฝนมาก่อน ควรวัดและประเมินผลจากความเป็นจริง

7. อื่นๆ

ควรจะให้ นิสิตสามารถได้เลือกเรียนวิชาพลศึกษาหรือกีฬาเองอย่างอิสระ ตามความถนัดของนิสิตแต่ละคน

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอน วิชากิจกรรมพลศึกษา แบ่งออกเป็น 6 ด้าน คือ ด้านจุดมุ่งหมาย ด้านหลักสูตร ด้านวิธีสอน และการจัดกิจกรรม ด้านอุปกรณ์และสถานที่ ด้านผู้สอน ด้านการวัดและประเมินผล
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ระหว่างนิสิตชาย กับนิสิตหญิง ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ระหว่างนิสิต ที่ใช้สถานที่ศึกษาที่ประสานมิตรกับนิสิตที่ใช้สถานที่ศึกษาที่องครักษ์ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา กิจกรรมพลศึกษา

สมมติฐานในการวิจัย

1. ความคิดเห็นของนิสิตชายกับนิสิตหญิงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียน การสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา แตกต่างกัน
2. ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ระหว่างนิสิตที่ศึกษาที่ประสานมิตร กับนิสิตที่ศึกษาที่องครักษ์ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ลงทะเบียน เรียนวิชากิจกรรมพลศึกษา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 400 คน เป็นนิสิตที่ศึกษา ที่ประสานมิตร จำนวน 200 คน เป็นนิสิตที่ศึกษาที่องครักษ์ จำนวน 200 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่าง แบบแบ่งชั้น (Stratified Random sampling) และการประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตาราง สำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (ศิริชัย กาญจนวาสี. 2537 : 104; อ้างอิงจาก Krejcie; & Morgan)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมี 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ(Checklist)

ตอนที่2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อวิชากิจกรรมพลศึกษา

แบ่งออกได้เป็น 6 ด้าน คือ

1. ด้านจุดมุ่งหมาย
2. ด้านหลักสูตร
3. ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรม
4. ด้านอุปกรณ์และสถานที่
5. ด้านผู้สอน
6. ด้านการวัดและประเมินผล

การกำหนดการให้คะแนนจากแบบสอบถาม ตอนที่2 ผู้วิจัยกำหนดค่าน้ำหนักคะแนน ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยมาก

คะแนน 3 หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่3 ข้อเสนอแนะต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา แบบสอบถามมีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายเปิด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มากระทำการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับดังนี้

1. นำข้อมูลของแบบสอบถามตอนที่1 มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 2 มาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความคิดเห็น ซึ่งแปลความหมายจากค่าเฉลี่ย คือ 4.21 – 5.00 หมายถึง มากที่สุด 3.41 – 4.20 หมายถึง มาก 2.61 – 3.40 หมายถึง ปานกลาง 1.81 – 2.60 หมายถึง น้อย 1.00 – 1.80 หมายถึง น้อยที่สุด แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 จำแนกตามเพศ และจำแนกตามสถานที่ใช้ศึกษา โดยใช้สถิติ t – test independent แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
4. นำข้อมูลแบบสอบถามตอนที่3 มาสรุปและทำเป็นความเรียง

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปผลได้ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 65.5 และเพศชาย จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 33.5 จำแนกตามสถานที่ใช้ศึกษา ที่ประสานมิตรและท้องครักษ์ จำนวนที่ละ 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50

2. วิเคราะห์ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 (SD = 0.44) เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า

2.1 ความคิดเห็นด้านจุดมุ่งหมาย ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 (SD = 0.49)

2.2 ความคิดเห็นด้านหลักสูตร ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 (SD = 0.53)

2.3 ความคิดเห็นด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 (SD = 0.47)

2.4 ความคิดเห็นด้านอุปกรณ์และสถานที่ ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 (SD = 0.70)

2.5 ความคิดเห็นด้านผู้สอน ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 (SD = 0.52)

2.6 ความคิดเห็นด้านการวัดและประเมินผล ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 (SD = 0.54)

3. การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 พบว่า

3.1 นิสิตชายและนิสิตหญิง มีความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ข้อที่ 1 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านิสิตมีความคิดเห็นด้านจุดมุ่งหมาย ด้านหลักสูตร และด้านวิธีสอน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความคิดเห็นด้านอุปกรณ์และสถานที่ ด้านผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 นิสิตที่ใช้สถานที่ศึกษาที่ประสานมิตรและนิสิตที่ใช้สถานที่ศึกษาที่องครักษ์ มีความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ข้อที่ 2 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านิสิตมีความคิดเห็นด้านจุดมุ่งหมายที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าวิชากิจกรรมพลศึกษาเป็นวิชาที่มีความสำคัญมากที่จะทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาการทางด้านร่างกาย ด้านทักษะ ด้านความรู้ ด้านคุณธรรม และด้านเจตคติที่ดีไปพร้อมๆกัน เช่น พลศึกษาช่วยเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาช่วยเสริมสร้างมิตรภาพรวมทั้งการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ กิจกรรมทางพลศึกษาสร้างความสนุกสนานซึ่งสอดคล้องกับ คณะกรรมการองค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (วรศักดิ์ เพียรชอบ 2548:2) กล่าวว่า เมื่อผู้เรียนได้มีส่วนร่วมลงมือและปฏิบัติจริงด้วยตนเองแล้ว นักเรียนจะมีพัฒนาการทั้ง 5 ด้านต่างๆต่อไปนี้พร้อมๆกัน คือ การพัฒนาการทางด้านร่างกาย ทำให้อวัยวะมีความแข็งแรง สุขภาพดีการพัฒนาการทางด้านทักษะ ทำให้สามารถเล่นกีฬาได้และนำกีฬาไปเล่นในเวลาว่างด้วยความสนุกสนานได้ เพราะพัฒนาการทางด้านความรู้ ทำให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักการเบื้องต้นของการเล่นกีฬา และการออกกำลังกาย สามารถเล่นกีฬา และออกกำลังกายได้ด้วยความปลอดภัย การพัฒนาการด้านคุณธรรม ทำให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย มีความรักและความสามัคคีกัน

มีน้ำใจนักกีฬา การพัฒนาการด้านเจตคติที่ดีต่อการพลศึกษาและกีฬา ตลอดจนการออกกำลังกาย ทำให้มีการเล่นกีฬาตามอุดมคติของการกีฬาและออกกำลังกายเป็นประจำทุกวัน

1.1 ความคิดเห็นด้านจุดมุ่งหมาย ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียน การสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็น เพราะวิชาพลศึกษามีส่วนสำคัญในการส่งเสริมสุขภาพ ส่งเสริมการเคลื่อนไหวที่ถูกต้อง และสร้าง มิตรภาพ ส่งเสริมการเคลื่อนไหวที่ถูกต้อง ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์และเป็นผู้ที่มีน้ำใจนักกีฬา ซึ่งสอดคล้องกับ สุวิมล ตั้งสัจจพจน์ (2540 : 14 -15) กล่าวว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาเพื่อการพัฒนา คุณภาพชีวิตทางกาย ทางสุขภาพและสมรรถภาพ รวมทั้งเป็นการเรียนรู้เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการออก กกำลังกายที่ถูกต้อง การสร้างให้คนรู้จักส่งเสริมสุขภาพเพื่อความยืนยาวของชีวิตและกระทำตนให้เป็น ประโยชน์ต่อสังคม พลศึกษาต้องพัฒนาทั้งหลักสูตร และบทบาทและการเรียนการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียน สามารถเป็นบุคคลที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ในฐานะนักสุขภาพที่ดี และสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2512 : 10) กล่าวว่า วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่สร้างเสริมให้นักเรียนได้มีการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม

1.2 ความคิดเห็นด้านหลักสูตร ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอน วิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า หลักสูตรกำหนดให้เรียนวิชาพลศึกษาน้อยเกินไป เนื้อหาวิชาพลศึกษาสามารถทำความเข้าใจได้ง่ายและ หลักสูตรพลศึกษายังกำหนดเนื้อหาได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548 : 348) กล่าวว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาจะสามารถจัดบทเรียนและกิจกรรมการเรียนการสอนที่นักเรียนสามารถจะมีความสำเร็จในการเรียนนั้นได้ ด้วยการจัดบทเรียนที่เริ่มจากกิจกรรมหรือทักษะการกีฬาที่เหมาะสมกับ ร่างกาย จิตใจ อารมณ์และความรู้ของผู้เรียน แล้วมีวิธีการเรียนการสอนในเนื้อหาที่ง่าย ๆ ไปหาที่ยาก ๆ สามารถช่วยให้นักเรียนได้มีความสำเร็จในการเรียนกิจกรรมหรือทักษะนั้นๆ ทุกครั้ง ซึ่งถ้าหากว่านักเรียนได้มีความสำเร็จในการเรียนทุกครั้งแล้วก็จะยอมจะเป็นการแน่ใจได้ว่า นักเรียนจะมีความรัก มีความชอบและมีความอยากที่จะกลับมาเรียนกิจกรรมนั้นๆ

1.3 ความคิดเห็นด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามีความสนุกสนานและตรงตาม จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับ โสภณ อรุณรัตน์ (2528 : 7) กล่าวว่า วิชาพลศึกษาในโรงเรียน ได้กำหนดจุดประสงค์ของหลักสูตรพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายดังนี้ คือ

ก. ให้มีนิสัยและทักษะในการเล่นกีฬา และการออกกำลังกายด้วยกิจกรรมพลศึกษา เพื่อความสนุกสนานและเพื่อสุขภาพ

ข. ให้มีคุณธรรม เช่น ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ความสามัคคี ความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ความยุติธรรม และสามารถนำคุณธรรมดังกล่าวไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

ค. ให้เห็นคุณค่าของการกีฬา และเล่นกีฬาตามอุดมคติของกีฬา เช่น กีฬาเพื่อมิตรภาพ กีฬาเพื่อสุขภาพ และกีฬาเพื่อความสนุกสนาน

ง. ให้สามารถพัฒนาและรักษาสรรพภาพทางร่างกายและจิตใจด้วยการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำ

จ. ให้สามารถใช้วิจารณญาณเลือกเล่นกีฬา และออกกำลังกายตามสภาพการณ์ และระดับความสามารถของตนเองด้วยความปลอดภัย

ฉ. มีความรักและนิยมในพฤติกรรมของผู้เล่นกีฬาและผู้ดูกีฬาที่ดี และสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548 : 347 - 348) ได้กล่าวว่า กิจกรรมในวิชาพลศึกษาและกีฬาต่างๆ นั้น เป็นกิจกรรมที่มีความสนุกสนานตามลักษณะของกิจกรรมในตัวของมันเองแล้ว โอกาสที่จะทำให้นักเรียนได้มีความต้องการมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนต้องการที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนต่างๆ ก็จะเป็นไปตามธรรมชาติของมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนเป็นวัยที่ร่างกายและจิตใจกำลังต้องการการเคลื่อนไหวเพื่อความสนุกสนานเป็นสำคัญดังปรากฏจากรายงานผลของการวิจัยทั้งจากในประเทศและต่างประเทศ หรือจากประสบการณ์โดยตรงทั่วๆ ไปนั้นจะเห็นได้ว่า เหตุผลที่สำคัญข้อหนึ่งไม่ว่าผู้ที่อยู่ในวัยเด็กหรือวัยผู้ใหญ่แล้วก็ตามทีเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายก็เนื่องมาจากความสนุกสนานจากการเล่นกีฬาหรือกิจกรรมนั้นๆ มากกว่าอย่างอื่น

1.4 ความคิดเห็นด้านอุปกรณ์และสถานที่ ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า อุปกรณ์กีฬาเหมาะสมกับผู้เรียน สถานที่มีบรรยากาศที่น่าเรียน สะอาด เรียบร้อย ซึ่งสอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2540 : 540) กล่าวว่า ควรให้มีการส่งเสริมให้จัดสื่อและอุปกรณ์มาใช้กับกิจกรรมที่จัดขึ้นให้แต่ละคนออกกำลังกายในการเล่นที่เป็นไปตามธรรมชาติที่เหมาะสมสำหรับบุคคลให้มีโอกาสทางกีฬาการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และสอดคล้องกับ บูเชอร์ (Bucher. 1971 : 255) ให้ข้อเสนอแนะว่าครูพลศึกษาต้องศึกษาสิ่งที่จะสอนอย่างละเอียดจนเข้าใจ ก่อนจัดเตรียมอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับผู้เรียน และจัดสถานที่เรียนให้น่าสนใจไม่ว่าจะเป็นห้องเรียน โรงฝึกพลศึกษา หรือสนามกีฬา ตลอดจนการสาธิตสิ่งที่สอนตามขั้นตอนโดยใช้อุปกรณ์ ให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมทุกคนในการปฏิบัติกิจกรรม

1.5 ความคิดเห็นด้านผู้สอน ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากที่สุด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ครูผู้สอน ใช้ภาษาอย่างเหมาะสม มีความสุภาพเรียบร้อย มีการแต่งกายที่เหมาะสม กับวิชาที่ทำการสอน และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2536 : 393) กล่าวว่า

เป็นผู้ที่มีรูปร่างและลักษณะท่าทางเหมาะสมกับอาชีพครูพลศึกษา โดยครูต้องฝึกตนเองให้เป็นผู้ที่มีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์อยู่ตลอดเวลา (be fit) แต่งกายสะอาดเรียบร้อยเหมาะสมกับเวลาและสถานที่ นอกจากนั้นอุปกรณ์เครื่องใช้ประจำตัว โต๊ะ เก้าอี้ ก็ต้องสะอาดเรียบร้อยด้วย การปฏิบัติได้เช่นนี้ไม่ใช่จะเกิดประโยชน์ต่อตนเองเท่านั้น แต่ยังเกิดประโยชน์และสร้างภาพพจน์ที่ดีให้แก่เพื่อนร่วมอาชีพด้วย ต้องพยายามระลึกไว้เสมอว่าผู้ที่สูญเสียบุคลิกภาพของตนเองย่อมสูญเสียทุกสิ่งด้วย และสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2549 : 204) กล่าวว่า การที่ครูพลศึกษาและครูกีฬาจะต้องเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพและสุขภาพที่ดี มีร่างกายที่แข็งแรงและสมบูรณ์นั้น ถือว่าเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นและสำคัญยิ่ง และคุณสมบัติต่างๆ เหล่านี้เป็นคุณสมบัติที่ครูพลศึกษาและกีฬาจะต้องมีโดยจะขาดเสียไม่ได้เป็นอันขาด ทั้งนี้ก็เพราะว่าการที่ครูผู้สอนเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพดี มีสุขภาพดีมีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ดี แต่งตัวด้วยเสื้อผ้าที่สะอาดเรียบร้อย ถูกกาลเวลา และสามารถที่จะทำการสอน หรือทำในกิจกรรมพลศึกษาและกีฬาต่างๆ ได้ด้วยความคล่องแคล่วว่องไว หรืออื่นๆ เหล่านี้นั้น ย่อมจะเป็นตัวอย่างให้นักเรียนได้เห็นอย่างเป็นรูปธรรมได้ว่าวิชาพลศึกษาและกีฬานั้นเป็นวิชาที่จะก่อให้เกิดในสิ่งเหล่านี้ นักเรียนก็จะมีความเข้าใจในคุณค่า และคุณประโยชน์ของวิชาพลศึกษาและกีฬาจากตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมเหล่านี้ได้ง่ายและได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้น การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาและกีฬาจะได้ผลดีและเป็นที่ยอมรับของนักเรียนได้ดีนั้น จึงควรจะเป็นการเรียนการสอนที่มีภาพลักษณ์ของอุดมคติของการพลศึกษาและการกีฬาให้นักเรียนได้เห็นอย่างเป็นรูปธรรมจริงๆ ตามที่ได้กล่าวมาแล้วนี้ด้วย โดยการที่มีครูผู้สอนเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพและสุขภาพที่ดี มีร่างกายที่แข็งแรงและสมบูรณ์เพื่อจะได้เป็นตัวอย่างของนักเรียนทุกครั้งไป

1.6 ความคิดเห็นด้านการวัดและประเมินผล ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อ

การเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม มีความเหมาะสมกับสภาพของผู้เรียนและกลุ่มของผู้เรียนซึ่งสอดคล้องกับ บุญส่ง โกสะ (2547 : 130, อ้างอิงจาก Hastad และ Lacy . 1998 : 346) กล่าวว่า ครูพลศึกษามีหน้าที่จะต้องรับผิดชอบการประเมินผลการปฏิบัติและให้เกรดนักเรียน เกรดเป็นสัญลักษณ์ที่ใช้แทนความก้าวหน้าของนักเรียน ดังนั้นต้องพิจารณาด้วยความระมัดระวังและเข้าใจแง่มุมต่างๆ เพื่อให้เกิดความบริสุทธิ์ยุติธรรม การให้เกรดโดยทั่วไปส่วนใหญ่จะมุ่งไปที่โรงเรียน แต่แท้จริงแล้ว การให้เกรดยังสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้กับกลุ่มของวิทยาศาสตร์การออกกำลังกาย โรงพยาบาล และการออกกำลังกายอื่นๆ อีกด้วย และสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548 : 479) กล่าวว่า เพื่อให้การให้คะแนนในวิชาพลศึกษาได้เป็นไปโดยถูกต้องและมีความยุติธรรมแก่นักเรียนทุกคนอย่างแท้จริง การให้คะแนนนั้นควรจะให้ตามพัฒนาการในตัวนักเรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ 5 ด้าน และน้ำหนักของคะแนนในแต่ละด้านนั้นควรจะมีน้ำหนักเท่าๆ กัน เช่น ถ้ามีคะแนนเต็ม 100 คะแนน คะแนนในแต่ละด้านจะเป็นดังนี้ คือ

- (1) ด้านสมรรถภาพทางกาย 20 คะแนน (2) ด้านทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นและทักษะการกีฬา 20 คะแนน
(3) ด้านความรู้ความเข้าใจ 20 คะแนน (4) ด้านคุณธรรม 20 คะแนน (5) ด้านเจตคติ 20 คะแนน

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550

2.1 นิสิตชายและนิสิตหญิง มีความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา

โดยรวม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ข้อที่ 1 ที่ว่า ความคิดเห็นของนิสิตชายกับนิสิตหญิงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านิสิตชายมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาโดยรวมมากกว่านิสิตหญิง เพราะค่านิยม สมรรถภาพทางกาย โครงสร้างของร่างกาย และสภาพทางจิตใจ ของนิสิตชายกับนิสิตหญิงแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องงานวิจัยของ วัฒนา สุทธิพันธุ์ (2548 :108 - 109) ประชาชนที่ออกกำลังกายในสวนสาธารณะและสนามกีฬาในกรุงเทพมหานครที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรม การออกกำลังกายในสวนสาธารณะและสนามกีฬาในกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุธี ดำคง (2544: 1) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมด้านสุขภาพของประชาชน จังหวัดตรัง 2544 พบว่า เพศชายมีพฤติกรรมการออกกำลังกายที่เหมาะสมมากกว่าเพศหญิง โดยสอดคล้องกับ ถนอมวงศ์ กฤษณ์เพ็ชร (2544: 25) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออกกำลังกาย เล่นกีฬา ดูกีฬาของประชาชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนที่ออกกำลังกายเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง และสอดคล้องกับ สกล เจริญวงศ์ (2532: 64) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับการออกกำลังกายของประชาชนที่ออกกำลังกาย อย่างสม่ำเสมอใน กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนที่ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอในกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง จากผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่า เพศชายมีพฤติกรรมการออกกำลังกายมากกว่า เพศหญิง อาจเนื่องด้วยเหตุผลเกี่ยวกับโครงสร้างของร่างกายที่แตกต่างกันของเพศชายและเพศหญิง ซึ่งเพศหญิงมีข้อจำกัดหลายประการที่ส่งผลให้มีพฤติกรรมการออกกำลังกาย น้อยกว่าเพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับ คำกล่าวของ จินดา บุญช่วยเกื้อกูล (2541: 66) ที่ได้ กล่าวไว้ว่า เพศยังมีผลต่อการออกกำลังกายเนื่องจาก ลักษณะโครงสร้างของร่างกายทั้ง กล้ามเนื้อและกระดูก รวมทั้งประสิทธิภาพการทำงานของทุกระบบของ ร่างกายของผู้หญิงและ ผู้ชายแตกต่างกันโดยธรรมชาติ ถ้าเทียบส่วนผู้หญิงจะมีรูปร่างด้อยกว่าผู้ชาย (โดยน้ำหนัก) น้ำหนักผู้หญิงโดยเฉลี่ยน้อยกว่าชาย และน้ำหนักตัวที่เป็นกล้ามเนื้อน้อยกว่า จึงมีคำกล่าวว่า ไม่สามารถฝึกผู้หญิงให้มีความสามารถเท่าผู้ชายได้ โดยเฉพาะผู้หญิงเสียเปรียบ ในเรื่องของการมีประจำเดือน ผู้หญิงส่วนมากจะรู้สึกตนเองว่ามีสมรรถภาพทางกายลดลงเมื่อ มีประจำเดือน มีข้อเดือนสำหรับนักกีฬาที่ต้อง มีการกระโดดขึ้นลงบ่อยครั้ง เนื่องจากในระหว่างมีประจำเดือน มดลูกจะมีเลือดไปคั่งอยู่มาก การกระเทือน ในแนวตั้งอาจเป็นเหตุให้ตกเลือดมากกว่าปกติ หรืออาจจะก่อให้เกิดการอักเสบของมดลูกได้ง่าย

2.2 นิสิตที่ใช้สถานที่ศึกษาที่ประสานมิตรและนิสิตที่ใช้สถานที่ศึกษาที่องค์กรักษ์

มีความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ข้อที่ 2 ที่ว่า ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ระหว่างนิสิตที่ศึกษาที่ประสานมิตรกับนิสิตที่ศึกษาที่องค์กรักษ์ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สถานที่องค์กรักษ์มีพื้นที่สภาพแวดล้อม สภาพบรรยากาศที่เหมาะสมน่าเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษามากกว่าที่ประสานมิตร เพราะที่ประสานมิตรมีพื้นที่คับแคบ มีสนามจำกัด สภาพแวดล้อมบรรยากาศในการเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาไม่ดีเท่าที่ควร นอกจากนั้นนิสิตที่ใช้สถานที่ศึกษาที่องค์กรักษ์ส่วนใหญ่จะพักอยู่ในหอพักของมหาวิทยาลัยจึงมีเวลาเตรียมตัวในการเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาได้ดีกว่านิสิตที่ใช้สถานที่ศึกษาที่ประสานมิตร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ (2549 : 101 - 102) นิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีสถานที่ศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการออกกำลังกายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตที่ศึกษาที่องค์กรักษ์มีพฤติกรรมการออกกำลังกายมากกว่านิสิตที่ศึกษาที่ประสานมิตร ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสถานที่ของวิทยาเขตองค์กรักษ์มีพื้นที่มาก ไม่มีความแออัดเหมือนกับที่ประสานมิตรที่มีสนามจำกัด นอกจากนั้นนิสิตที่ศึกษาที่วิทยาเขตองค์กรักษ์ส่วนใหญ่จะพักอยู่ในหอพักของมหาวิทยาลัย ดังนั้นหลังจากเลิกเรียนในเวลาเย็นนิสิตจะมีเวลาว่าง เพราะไม่ต้องเร่งรีบกลับบ้าน ต่างจากนิสิตที่ศึกษาที่ประสานมิตรซึ่งจะต้องรีบกลับบ้าน เพราะไม่เช่นนั้นอาจกลับบ้านค่ำ เพราะปัญหาการติด ดังนั้นนิสิตที่ศึกษาที่วิทยาเขตองค์กรักษ์จะมีการชักชวนกันมาออกกำลังกายหลังเลิกเรียน โดยในช่วงเย็นนั้นจะมีการจัดผู้นำในการออกกำลังกาย เช่น แอโรบิก เป็นต้น นอกจากการที่ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมการออกกำลังกายของนิสิตที่องค์กรักษ์ในช่วงเย็นจะพบว่านิสิตเป็นจำนวนมากมาออกกำลังกาย เช่น วิ่ง แอโรบิก ฟุตบอล แบดมินตัน บาสเกตบอล วอลเลย์บอล เป็นต้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณพร จัตรทอง (2546 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปของหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิต พบว่า นิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชามนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพและสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชามนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์ มีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในด้านอาคารสถานที่ สื่อและอุปกรณ์การสอน และนิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชามนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์ มีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ในด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย

ควรนำผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้เสนอให้ผู้บริหารและคณาจารย์ได้รับทราบถึงความสำคัญในวิชากิจกรรมพลศึกษาไปใช้เป็นข้อมูล ให้คณาจารย์ผู้สอนวิชากิจกรรมพลศึกษานำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องและเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน เพื่อจะเกิดประสิทธิภาพสูงสุดกับผู้เรียนและผู้สอน ภายในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาในสถาบันต่างๆ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา
2. ควรมีการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาในทุกระดับ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2540). *หลักการพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงฯ.
- จรินทร์ ธานีรัตน์. (2513). *วิชาการพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : อักษรบริการ.
- จรวย แก่นวงศ์คำ. (2523). *การจัดและบริหารพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- จารุวรรณ บุญรอด. (2549). *ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนเตรียมทหาร ปีการศึกษา 2548*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จินดา บุญช่วยเกื้อกุล. (2541). *การดูแลรักษาและส่งเสริมสุขภาพเพื่อชีวิต*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จิระวัฒน์ วงศ์สวัสดิวัฒน์. (2542). *ทัศนคติความเชื่อพฤติกรรมวัดการพยากรและเปลี่ยนแปลง*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ.
- ชาญณรงค์ คำเพชร. (2549). *ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ถนอมวงศ์ กฤษณ์เพชร. (2544, มกราคม-ธันวาคม). *พฤติกรรมกรรมการออกกำลังกาย เล่นกีฬาและดูกีฬาของประชาชนในกรุงเทพมหานคร*. วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันตนาการ. 27: 25 - 33.
- บุญส่ง โกสะ. (2547). *การวัดผลและประเมินผลทางพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2531). *การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรม*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ประสิทธิ์ ผลพฤษา. (2546). *ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2545*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ผจญ ชมจันทร์. (2550). *ความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดหนองคาย ปีการศึกษา 2549*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ผาณิต บิลมาศ. (2522). *คุณลักษณะของครูพลศึกษาที่พึงปรารถนาสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- แผน เจียรน้อย. (2537). *ปัญหาการเรียนการสอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไพบุณย์ ศรีชัยสวัสดิ์. (2549). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พอง เกิดแก้ว. (2517). *การพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : พัทธอักษร.
- _____. (2515). *หลักการและวิธีการสอนพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กองกิจการนิสิต. (2549). *ปฐมนิเทศ*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____. (2550). *คู่มือการเรียนรู้ระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2550*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- เรืองวิทย์ แสงรัตน. (2542). *การฝึกอบรมแบบมีส่วนร่วม : อีกมิติหนึ่งของรูปแบบการฝึกอบรม*. เพิ่มผลผลิต ปีที่ 37, ฉบับที่ 7.
- วิริยา บุญชัย. (2529). *การทดสอบและการวัดผลทางพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- วรรณพร จัตรทอง. (2546). *การจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปของหลักสูตรปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิต*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. "ความหมายและวัตถุประสงค์ของวิชาพลศึกษา". *วารสารพลศึกษา*. 11(มิถุนายน 2512) : 10.
- _____. (2523). *หลักและวิธีการสอนวิชาพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2540). *หลักการพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2548). *ปรัชญา หลักการ วิธีสอน และการวัดเพื่อประเมินผลทางพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วัฒนา สุทธิพันธ์. (2548). *การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของประชาชนในสวนสาธารณะและสนามกีฬาในกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2536). *เอกสารคำสอนวิชาพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .
- _____. (2539). *การสอนพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : บริษัทพิมพ์ดี จำกัด.
- _____. (2541). *หลักสูตรพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ศรันย์ พงษ์รัตนกุล. (2649). *ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูพลศึกษา และอาจารย์นิเทศก์ที่มีต่อการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนิสิตเอกพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2548*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริชัย กาญจนวาสี และคณะ. (2537). *การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมสำหรับการวิจัย*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537 : 105
- สกล เจริญวงศ์. (2532). *ความคิดเห็นเกี่ยวกับการออกกำลังกายของประชาชนที่ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอในกรุงเทพมหานคร*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุชา จันทรโสม. (2522). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา.
- สุธี ดำคง. (2544). *ข้อมูลพฤติกรรมด้านสุขภาพของประชาชนจังหวัดตรัง*. สืบค้นเมื่อ 8 มีนาคม 2548, จาก <http://203.157.230.14/Hed/ps06.Htm>
- สุวิมล ตั้งสัจจพจน์. (2540). *สารความรู้เกี่ยวกับพลศึกษาและนันทนาการ*. กรุงเทพฯ : มิตรภาพการพิมพ์และสตีวดีโอ.
- โสภณ อรุณรัตน์. (2528). *การวัดและประเมินผลทางพลศึกษา*. เชียงใหม่ : ภาควิชาพลน่าย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อนันต์ ธีนทราย. (2535). *ความคิดเห็นในการพัฒนาตนเองของครูประจำการโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเชียงใหม่*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (บริหารการศึกษา). พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- Bucher, C.A.(1960). *Fundamental of Physical Education*. St. Louis : The C.V.Mosby.
- Camille. B. ; & Rosalind, C. (1963). *Theory in Physical Education : A Fuide of Program*

- Chang. Philadelphia : Leafeliger.
- Chi. X. (1993, May). *Chines's College Students'Perecived Value of Physical Activity*.
Dissertation Abstracts International. 53(10) : 42
- Good, Carter V. (1959). *Dictionary of Education*. New York : McGraw-Hill.
- _____. (1973). *Dictionary of Education*. New York : McGraw-Hill Book Co.Inc
- Hornby; et al. (1968). *Working with Parents of Children with Special Needs*. P. 682
- Luke, M.D. and Gary D, Sinclair. (1996). *Gender Differences in Adolescents'Attitudes
Toward School Physical Education*. Journal of Teaching in Physical Education.
53(04) : 31-46
- Oskamp, Stuart. (1997). *Attitudes and Opinions*. New Jersey. Englewood Cliffs:Prentice-Hall
- Stoker, Steven Vauhn. (1999, February). *Physical and Health Education Curriculumms ;
Middle School Students Attitudes Toward a Collaborative Approach*. Dissertation
Abstracts International. 37(01) : 608 – A
- Thurstone, L. (1977). *Attitude Can be Measured* : Attitude Theory and Measurement.
New York : Willey & Sons, Inc.
- Webster, (1998). *Marriam-Webster's Spanish-English Dictionary*. Haraty : Eileen M. P.950

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา

ปีการศึกษา 2550

โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่1 เป็นแบบเลือกตอบ (Checklist) สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่2 เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ สอบถามความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อวิชา กิจกรรมพลศึกษาแบ่งออกได้เป็น 6 ด้าน คือ

1. ด้านจุดมุ่งหมาย
2. ด้านหลักสูตร
3. ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรม
4. ด้านอุปกรณ์และสถานที่
5. ด้านผู้สอน
6. ด้านการวัดและประเมินผล

ตอนที่3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

ตอนที่1 สถานภาพของนิสิตผู้ตอบแบบสอบถาม ทำเครื่องหมาย / ลงใน ☐ ที่ตรงรายละเอียด

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. สถานที่ใช้ศึกษา ☐ ประสานมิตร ☐ องครักษ์

ตอนที่2 ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อวิชากิจกรรมพลศึกษา

ให้นิสิตทำเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับความคิดเห็นหมายเลข 5, 4, 3, 2, 1 ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของนิสิตมากที่สุด

ช่องหมายเลข 5	หมายถึง	นิสิตเห็นด้วย	มากที่สุด
ช่องหมายเลข 4	หมายถึง	นิสิตเห็นด้วย	มาก
ช่องหมายเลข 3	หมายถึง	นิสิตเห็นด้วย	ปานกลาง
ช่องหมายเลข 2	หมายถึง	นิสิตเห็นด้วย	น้อย
ช่องหมายเลข 1	หมายถึง	นิสิตเห็นด้วย	น้อยที่สุด

ด้านจุดมุ่งหมาย

ข้อ	ด้านที่1 ด้านจุดมุ่งหมาย	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	วิชาพลศึกษามีส่วนสำคัญในการส่งเสริมสุขภาพ					
2	วิชาพลศึกษามีคุณค่าในการพัฒนาบุคคลทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา					
3	วิชาพลศึกษาส่งเสริมการเคลื่อนไหวร่างกายได้ถูกต้อง					
4	วิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้างให้นิสิตมีวินัยมีความรับผิดชอบ และตรงต่อเวลา					
5	วิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้างให้นิสิตมีคุณธรรม และจริยธรรม					
6	วิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้างให้เป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา					
7	วิชาพลศึกษาช่วยให้รู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี					
8	วิชาพลศึกษาช่วยสร้างมิตรภาพได้เป็นอย่างดี					
9	นิสิตสามารถนำกิจกรรมทางพลศึกษาไปใช้ในเวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและเพื่อน					
10	วิชาพลศึกษาสามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้					

ด้านหลักสูตร

ข้อ	ด้านที่2 ด้านหลักสูตร	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	หลักสูตรวิชาพลศึกษากำหนดเนื้อหาได้อย่างเหมาะสม					
2	หลักสูตรวิชาพลศึกษากำหนดเวลาเรียนไว้อย่างเหมาะสม					
3	เนื้อหาที่เรียนมีความเหมาะสมกับความสนใจของนิสิต					
4	วิชาพลศึกษามีความสำคัญเท่ากับวิชาอื่นๆ					
5	เนื้อหาวิชาพลศึกษาสามารถทำความเข้าใจได้ง่าย					
6	กฎ กติกาของกีฬาที่เรียนเป็นเนื้อหาที่จำเป็นต้องเรียนรู้					
7	หลักสูตรควรเน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิต					
8	หลักสูตรกำหนดให้เรียนวิชาพลศึกษาน้อยเกินไป					
9	วิชาที่เปิดสอนเพียงพอต่อความต้องการของนิสิต					
10	ควรมีการสอนภาคทฤษฎีควบคู่กับการปฏิบัติ					

ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ข้อ	ด้านที่3 ด้านวิธีสอนและการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาได้ตรงตามจุดมุ่งหมาย ของหลักสูตร					
2	การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ควรใช้วิธีการอธิบาย และสาธิต ให้ผู้เรียนดูก่อนจากนั้นจึงให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ					
3	การเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาสามารถจัดกิจกรรมได้ อย่างเหมาะสมกับผู้เรียน					
4	การเรียนการสอนวิชาพลศึกษามีกิจกรรมให้ผู้เรียนทำงาน ร่วมกันเป็นหมู่คณะ					
5	หลังจากเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาทำให้ผู้เรียนได้ ออกกำลังกายอย่างถูกต้อง					
6	กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามีความปลอดภัย					
7	กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามีความสนุกสนาน					
8	กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาช่วยให้ค้นพบ ความสามารถทางกีฬาของตนเอง					
9	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนได้ตามความสนใจ					

ด้านอุปกรณ์และสถานที่

ข้อ	ด้านที่4 ด้านอุปกรณ์และสถานที่	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	มีอุปกรณ์กีฬาเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน					
2	อุปกรณ์กีฬาเหมาะสมกับผู้เรียน					
3	อุปกรณ์กีฬามีคุณภาพตรงตามมาตรฐานและทันสมัย					
4	นิสิตสามารถยืมอุปกรณ์ใช้ได้ทั้งในและนอกเวลา การเรียนวิชาพลศึกษา					
5	มีอุปกรณ์ทางโสตทัศนศึกษา เช่น วีดีโอ ซีดี					
6	อุปกรณ์มีสภาพที่สมบูรณ์ ไม่ชำรุด					
7	สนามกีฬาเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน					
8	สถานที่เรียนมีความเหมาะสม					
9	สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายของนิสิตมีความเหมาะสม ปลอดภัย					
10	สถานที่มีบรรยากาศที่น่าเรียน สะอาด เรียบร้อย					

ด้านผู้สอน

ข้อ	ด้านที่5 ด้านผู้สอน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	ครูผู้สอนมีความรู้และทักษะในวิชาที่สอนจริง					
2	ครูผู้สอนมีบุคลิกลักษณะเหมาะสมกับความเป็นครู					
3	ครูผู้สอนมีการแต่งกายที่เหมาะสมกับวิชาที่ทำการสอน					
4	ครูผู้สอนสามารถสอนได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และตรงกับเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร					
5	ครูผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อการสอน และตรงต่อเวลา					
6	ครูผู้สอนให้ความยุติธรรมแก่นิสิตทุกคน ไม่ลำเอียง					
7	ครูผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนการสอน					
8	ครูผู้สอนใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม มีความสุภาพเรียบร้อยในขณะทำการสอน					
9	ครูผู้สอนมีความสามารถในการคุมชั้นเรียน					
10	ครูผู้สอนสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน					

ด้านการวัดและประเมินผล

ข้อ	ด้านที่6 ด้านการวัดและประเมินผล	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	ข้อสอบสามารถสอบได้ตรงตามจุดประสงค์ของหลักสูตร					
2	มีเกณฑ์การวัดและประเมินที่ชัดเจน					
3	แจ้งให้นักเรียนทราบล่วงหน้าก่อนจะมีการทดสอบ					
4	มีการสอบข้อเขียนที่เหมาะสมกับเนื้อหา					
5	มีการสอบปฏิบัติที่เหมาะสมกับเนื้อหา					
6	เก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ การสอน เช่น การแต่งกาย การเข้าชั้นเรียน					
7	การวัดและประเมินผลที่ดีทำให้นักเรียนสนใจเรียนมากขึ้น					
8	เมื่อทดสอบไม่ผ่านให้นักเรียนได้สอบแก้ตัวใหม่					
9	ประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม					
10	การวัดและประเมินผลสามารถวัดได้เหมาะสมกับสภาพของ กลุ่มผู้เรียน					

ตอนที่3 ข้อเสนอแนะ

1. ด้านจุดมุ่งหมาย

.....

.....

.....

2. ด้านหลักสูตร

.....

.....

.....

3. ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

.....

.....

.....

4. ด้านอุปกรณ์และสถานที่

.....

.....

.....

5. ด้านผู้สอน

.....

.....

.....

6. ด้านการวัดและประเมินผล

.....

.....

.....

7. อื่น ๆ

.....

.....

ภาคผนวก ข
คำอธิบายรายวิชา

คำอธิบายรายวิชา

สข	100	วิถีชีวิตเพื่อสุขภาพ	1(1-1)
HE	100	Healthy Lifestyle	
ศึกษาหลักการและการดำเนินกิจกรรมการประเมินภาวะสุขภาพ การดูแลสุขภาพโภชนาการ การบริโภค การส่งเสริมบุคลิกภาพ การจัดการความเครียด การป้องกันอุบัติเหตุ การปฐมพยาบาล สุขภาพทางเพศ และสิทธิที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ			
วณก	103	นันทนาการกับการอยู่ค่ายพักแรม	1(1-1)
RCS	103	Recreation and Camping	
ศึกษาความสำคัญของนันทนาการเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ชีวิตร่วมกัน การทำงานร่วมกันอย่างมีความสุข การฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี การนำธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นองค์ประกอบเพื่อนำไปใช้ในการอยู่ค่ายพักแรม			
วทก	100	การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ	1(1-1)
SPS	100	Exercise for Health	
ศึกษาหลักการ วิธีการ และการฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการออกกำลังกาย เพื่อเสริมสร้างสุขภาพ และรูปร่างที่ดี ให้เหมาะสมกับเพศ วัย และการดำรงชีวิต			
พล	100	พลศึกษาเพื่อชีวิต	1(1-1)
PE	100	Physical Education for Life	
ศึกษาแนวความคิดเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย หลักของการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ ตลอดจนการทดสอบสมรรถภาพทางกายเบื้องต้น			
พล	182	ว่ายน้ำเบื้องต้น	1(1-1)
PE	182	Fundamental Swimming	
ศึกษาแนวคิด หลักการของการฝึกกีฬาว่ายน้ำ การฝึกทักษะเบื้องต้น การเล่นกีฬาว่ายน้ำ กติกา และการตัดสินเบื้องต้น เพื่อพัฒนาสุขภาพ ส่งเสริมบุคลิกภาพ ตลอดจนการสร้างคุณธรรม จริยธรรมของการเป็นผู้ดูกีฬาที่ดี			

พล	183	เทนนิสเบื้องต้น	1(1-1)
PE	183	Fundamental Tennis	
ศึกษาแนวคิด หลักการของการฝึกกีฬาเทนนิส การฝึกทักษะเบื้องต้น การเล่นกีฬาเทนนิส กติกา และการตัดสินเบื้องต้น เพื่อพัฒนาสุขภาพ ส่งเสริมบุคลิกภาพ ตลอดจนการสร้างคุณธรรม จริยธรรมของการเป็นผู้ดูกีฬาที่ดี			
พล	184	ยูโดเบื้องต้น	1(1-1)
PE	184	Fundamental Judo	
ศึกษาแนวคิด หลักการของการฝึกกีฬายูโด การฝึกทักษะเบื้องต้น การเล่นกีฬายูโด กติกาและการตัดสินเบื้องต้น เพื่อพัฒนาสุขภาพ ส่งเสริมบุคลิกภาพ ตลอดจนการสร้างคุณธรรม จริยธรรมของการเป็นผู้ดูกีฬาที่ดี			
พล	185	ไอคิโดเบื้องต้น	1(1-1)
PE	185	Fundamental Aikido	
ศึกษาแนวคิด หลักการของการฝึกกีฬาไอคิโด การฝึกทักษะเบื้องต้น การเล่นกีฬาไอคิโด กติกา และการตัดสินเบื้องต้น เพื่อพัฒนาสุขภาพ ส่งเสริมบุคลิกภาพ ตลอดจนการสร้างคุณธรรม จริยธรรมของการเป็นผู้ดูกีฬาที่ดี			
พล	186	การเสริมสร้างร่างกายเบื้องต้น	1(1-1)
PE	186	Fundamental Body Fitness	
ศึกษาแนวคิด หลักการเสริมสร้างร่างกายเบื้องต้น การฝึกทักษะเสริมสร้างร่างกายเบื้องต้น เพื่อพัฒนาสุขภาพ ส่งเสริมบุคลิกภาพ ตลอดจนการสร้างคุณธรรม จริยธรรมในการออกกำลังกาย			
พล	187	กิจกรรมเข้าจังหวะเบื้องต้น	1(1-1)
PE	187	Fundamental Rhythmic Activity	
ศึกษาแนวคิด หลักการของการฝึกกิจกรรมเข้าจังหวะ การฝึกทักษะกิจกรรมเข้าจังหวะเบื้องต้น เพื่อพัฒนาสุขภาพ ส่งเสริมบุคลิกภาพ ตลอดจนการสร้างคุณธรรม จริยธรรม			

พล	188	การต่อสู้ป้องกันตัวเบื้องต้น	1(1-1)
PE	188	Fundamental Self-Defense	
ศึกษาแนวคิด หลักการของการต่อสู้ป้องกันตัว การฝึกทักษะเบื้องต้นในการต่อสู้ป้องกันตัว การเล่นต่อสู้ป้องกันตัว เพื่อพัฒนาสุขภาพ ส่งเสริมบุคลิกภาพ ตลอดจนการสร้างคุณธรรม จริยธรรม			
พล	189	กอล์ฟเบื้องต้น	1(1-1)
PE	189	Fundamental Golf	
ศึกษาแนวคิด หลักการของการฝึกกีฬา กอล์ฟ การฝึกทักษะเบื้องต้น ในการตีกอล์ฟ กติกาและการตัดสินเบื้องต้น การฝึกเล่นกีฬา กอล์ฟ เพื่อพัฒนาสุขภาพ ส่งเสริมบุคลิกภาพ ตลอดจนการสร้างคุณธรรม จริยธรรมของการเป็นผู้ดูกีฬาที่ดี			
พล	191	บาสเกตบอลเบื้องต้น	1(1-1)
PE	191	Fundamental Basketball	
ศึกษาแนวคิด หลักการของการฝึกกีฬา บาสเกตบอล การฝึกทักษะเบื้องต้น การเล่นเป็นทีม กติกา และการตัดสินเบื้องต้น เพื่อพัฒนาสุขภาพ ส่งเสริมบุคลิกภาพ ตลอดจนการสร้างคุณธรรม จริยธรรมของการเป็นผู้ดูกีฬาที่ดี			
พล	192	ฟุตบอลเบื้องต้น	1(1-1)
PE	192	Fundamental Football	
ศึกษาแนวคิด หลักการของการฝึกกีฬา ฟุตบอล การฝึกทักษะเบื้องต้น การเล่นเป็นทีมในกีฬา ฟุตบอล กติกาและการตัดสินเบื้องต้น เพื่อพัฒนาสุขภาพ ส่งเสริมบุคลิกภาพ ตลอดจนการสร้างคุณธรรม จริยธรรมของการเป็นผู้ดูกีฬาที่ดี			
พล	193	เทเบิลเทนนิสเบื้องต้น	1(1-1)
PE	193	Fundamental Table Tennis	
ศึกษาแนวคิด หลักการของการฝึกกีฬา เทเบิลเทนนิส การฝึกทักษะเบื้องต้น การเล่นกีฬา เทเบิลเทนนิส กติกาและการตัดสินเบื้องต้น เพื่อพัฒนาสุขภาพ ส่งเสริมบุคลิกภาพ ตลอดจนการสร้างคุณธรรม จริยธรรมของการเป็นผู้ดูกีฬาที่ดี			

พล	194	แบดมินตันเบื้องต้น	1(1-1)
PE	194	Fundamental Badminton	
ศึกษาแนวคิด หลักการของการฝึกกีฬาแบดมินตัน การฝึกทักษะเบื้องต้น การเล่นเกมกีฬาแบดมินตัน กติกาและการตัดสินเบื้องต้น เพื่อพัฒนาสุขภาพ ส่งเสริมบุคลิกภาพ ตลอดจนการสร้างคุณธรรม จริยธรรมของการเป็นผู้ดูกีฬาที่ดี			
พล	195	ลีลาศพื้นฐาน	1(1-1)
PE	195	Fundamental Ballroom Dance	
ศึกษาแนวคิด หลักการของการเต้นลีลาศ การฝึกทักษะการเต้นลีลาศ กติกาการแข่งขันเบื้องต้น เพื่อพัฒนาสุขภาพ และส่งเสริมบุคลิกภาพ ตลอดจนการสร้างคุณธรรม จริยธรรมของการเป็นผู้ดูกีฬาที่ดี			
พล	196	การเต้นแอโรบิกพื้นฐาน	1(1-1)
PE	196	Fundamental Aerobic Dance	
ศึกษาแนวคิด หลักการของการเต้นแอโรบิกพื้นฐาน การฝึกทักษะการเต้นแอโรบิก กติกาการแข่งขันเบื้องต้น เพื่อออกกำลังกาย สร้างกล้ามเนื้อให้แข็งแรง และส่งเสริมบุคลิกภาพ ตลอดจนการสร้างคุณธรรม จริยธรรมของการเป็นผู้ดูกีฬาที่ดี			
พล	197	เกมเบ็ดเตล็ดเบื้องต้น	1(1-1)
PE	197	Fundamental Game	
ศึกษาแนวคิด หลักการของการเล่นเกมเบ็ดเตล็ด การฝึกทักษะในการเล่นเกมเบ็ดเตล็ด ตลอดจนกฎ กติกาการเล่น เพื่อพัฒนาสุขภาพ ตลอดจนการสร้างคุณธรรม จริยธรรม			
พล	198	ฟุตซอลเบื้องต้น	1(1-1)
PE	198	fundamental Futsal	
ศึกษาแนวคิด หลักของการฝึกฟุตซอล การฝึกทักษะเบื้องต้น การเล่นเกมในกีฬาฟุตซอล กติกาและการตัดสินเบื้องต้น เพื่อพัฒนาสุขภาพ เพื่อส่งเสริมบุคลิกภาพ ตลอดจนการสร้างคุณธรรม จริยธรรมของการเป็นผู้ดูกีฬาที่ดี			

ภาคผนวก ค
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์
รองศาสตราจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประเสริฐ ช่ายม่าน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อาจารย์พิศวง มหาพันธ์
อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. อาจารย์ ดร.สาธิต ประจันบาน
อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายจรูญศักดิ์ เบญจมาตย์
วันเดือนปีเกิด	28 มีนาคม 2526
สถานที่เกิด	บ้านหมู่มั่น ต.ดอนเตย อ.บ้านแพวง จ.นครพนม
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	68 หมู่ 3 ต.คำบก อ.คำชะอี จ.มุกดาหาร 49110

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2539	ประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนบ้านห้วยลำไ้มง จ.มุกดาหาร
พ.ศ. 2545	มัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนคำบกวิทยาคาร จ.มุกดาหาร
พ.ศ. 2549	ศึกษาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
พ.ศ. 2551	การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ